

SAPATTIKOULU- LÄKSYT

1 neljännes 2025

Jumalan työ tuomarien kautta

Johdanto

Heti Joosuan kirjan jälkeen tuleva Tuomarien kirja kertoo Israelin jakautumisesta ja luvatus maan valloituksesta. Sitä ei saatettu päätökseen Joosuan aikana, joten yksittäisten heimojen vastuulla oli kohdata kanaanilaiset ja karkottaa heidät. Kuitenkin Raamatun historia osoittaa, että kaikki heimot eivät onnistuneet voittamaan jäljellä olevia kanaanilaisia, jotka asuivat heidän alueellaan. Jotkut heimot olivat kestäviä ja suorittivat tehtävän loppuun, mutta toiset olivat heikkoja eivätkä onnistuneet ottamaan alueitaan hallintaansa. Tämä johti hyvin vaikeisiin seurauksiin, sillä osa israelilaisista eli lähellä pakanoita ja jopa harjoitti heidän epäjumalanpalvontaansa, unohtaen oikean Jumalan ja joutuen näiden hallintaan.

Tuomarit toimivat ajanjaksolla, joka sijoittuu Mooseksen ja Joosuan johtaman luvattuun maahan saapumisen ja sen valloituksen sekä kuninkaiden ajan väliin. Tänä aikana toistuivat jatkuvasti neljä ilmiötä: (1) luopuminen Jumalasta ja Hänen tahdostaan, (2) vieraiden kansojen hyökkäys tai miehitys, näiden hallitessa Israelia useiden vuosien ajan, (3) avunhuudot Herran puoleen vihollisten käsistä vapautumisen puolesta ja (4) Herran kutsu tuomarille johtamaan kansaa ja vapauttamaan maa valloittajista. Tämä jatkui muutaman vuosisadan ajan, noin vuodesta 1400 eKr. vuoteen 1050 eKr.

Toinen piirre, joka luonnehti tuomarien aikaa, oli jatkuvuuden puute. Kun yksi tuomari kuoli, seuraaja ei aina astunut virkaan heti. Usein oli vuosikymmenien mittaisia taukoja, jolloin kansalla ei ollut johtajaa, jonka puoleen he olisivat voineet kääntyä saadakseen kansallista ohjausta. Toisaalta tämä sai heidät luottamaan enemmän Jumalaan kuin ihmiseen, mutta toisaalta se johti usein epävakautteen ja sekasortoon. Kun tuomari epäonnistui tehtävänsä hoitamisessa, kansan uskollisuus väheni nopeasti. Tästä syystä Raamatussa sanotaan usein, vaikeiden ja kyseenalaisten tilanteiden kuvauksen jälkeen: ”Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa, ja jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein.” Tuom. 17:6; 21:25.

Tästä näemme, kuten kansan ollessa erämaassa, että tuomarien aika oli sekä valon että pimeyden aikaa. Jumala teki kansansa hyväksi ihmeellisiä, yliluonnollisia tekoja; mutta heti kun voimallinen mies, jota Herra käytti, oli poissa, kansa vajosi takaisin luopumukseen. Voimme sanoa, että tämä oli kertomus toisaalta ihmisen heikkoudesta ja haavoittuvuudesta, kun hän lupasi uskollisuutta ja kuuliaisuutta, mutta ei pitänyt sanaansa, ja toisaalta Jumalan uskollisuudesta, joka näkyi Hänen pitäessään lupauksensa huolimatta kansan arvottomuudesta. Tässä mielessä Tuomarien kirjan opetus — vaihtelu vastoinkäymisistä vapautukseen — toteutuu jakeessa: ”Ja avuksesi huuda minua hädän päivänä: niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua.” Psalmi 50:15.

Tässä vaiheessa Israelin kansaa johtivat Jumalan kutsumat johtajat, jotka Hänen voimansa kautta toivat kansalle vapautuksen. Nämä tapahtumat eivät vaikuttaneet yhtä ihmeellisiltä kuin ne, jotka tapahtuivat Israelin vapautuksessa Egyptistä, mutta

tämäkin oli ajanjakso, jolloin Jumalan käsi näkyi toistuvasti ihmeellisissä tapahtumissa. Deboran ja Baarakin tarina, Gideonin voitto vain 300 miehen kanssa, Simsonin kokemus, jossa hän sai yliluonnollisen voiman vapauttaakseen Israelin, sekä muut ihmeet, jotka tapahtuivat tuona aikana.

Kun tutkimme tuomareita, meidän ei tulisi ajatella viranhaltijoita sellaisina, joita tänä päivänä tunnemme, jotka ovat opiskelleet lakia vuosia ja sitten saaneet pätevyyyden toimia oikeusjärjestelmissä halliten valtion lakeja. Raamatun tuomarit olivat karismaattisia ihmisiä, jotka Jumala kutsui suoraan; heidät varustettiin rohkeudella, uskolla ja joskus jopa poikkeuksellisella voimalla, jotta he pystyivät osoittamaan, että pelastus, vapautus ja kansan itsenäisyys tulevat yksin Jumalalta. Seuraavat jakeet selittävät, miten Jumala kutsui nämä miehet, ohjasi heitä ja varusti heidät: "Silloin Herra herätti tuomareita, jotka pelastivat heidät heidän ryöstäjänsä käsistä, jotka ryöstivät heitä. Mutta he eivät totelleet tuomareitansaakaan, vaan kulkivat haureudessa muiden jumalien jäljessä ja kumarsivat niitä. Pian he poikkesivat siltä tieltä, jota heidän isänsä, Herran käskyjä totellen, olivat kulkeneet; he eivät tehneet niin. Kun siis Herra herätti heille tuomareita, niin Herra oli tuomarin kanssa ja pelasti heidät heidän vihollistensa käsistä niin kauaksi aikaa, kuin tuomari eli; sillä Herran tuli sääli, kun he voihkivat sortajainsa ja vaivaajainsa käsissä." Tuom. 2:16-18.

Se on hämmästyttävää. Nykyään maailman vaikutus Jumalan kansaan ei ole yhtään vähäisempi kuin pakanallisten kanaanilaisten vaikutus Israelin kansaan. Silloin tuomareilla ja kansalla oli vihollisia, jotka heidän piti voittaa; meilläkin on vihollisia. Kuinka suhtaudumme tähän tilanteeseen? Olemmeko kuin ne heimot, jotka luovuttivat ja kadottivat varmuuden jumalallisesta valinnasta, vai kuin ne, jotka luottivat Jumalan apuun ja tekivät lujasti työtä saavuttaakseen voiton? Herra, joka tuolloin kutsui tuomarit ja varusti heidät voimallaan, voi tehdä, ja tulee tekemään, saman meidän päivinämme.

Tuokoot nämä kokemukset, jotka on esitetty Tuomarien kirjassa ja joita tutkistelemme seuraavan puolen vuoden ajan sapattikoulussa, meidät lähemmäksi Herraa, niin että me myös tulisimme voittajiksi ja voisimme lopussa sanoa apostoli Paavalin tavoin: "Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt. Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppelä, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat." 2. Tim. 4:7,8.

Pääkonferenssin ja saarnaajaosaston veljet ja sisaret

Erikoissapattikolehti Bolivian kentälle

Anna uhrilahjasi sydämestäsi sen mukaan, kuin Jumala on siunannut sinua!

1. läksy

Sapattina 4. tammikuuta 2025

Kansan lupaukset

”Lupaukset arvioidaan sen henkilön totuuden mukaan, joka ne antaa. Monet ihmiset tekevät lupauksia vain rikkoakseen ne, pilkatakseen sydäntä, joka luotti heihin. Ne, jotka nojaavat tällaisiin ihmisiin, nojaavat särkyneisiin ruokoihin. Mutta Jumala seisoo niiden lupauksen takana, jotka Hän antaa. Hän muistaa aina liittonsa, ja Hänen totuutensa pysyy polvesta polveen.” —Manuscript, 23, 1899.

Jumalan siunaukset kansalleen

1. Kun katsomme menneisyyttä, missä vaiheessa Joosua alkoi kirjata ylös siunauksia, jotka Jumala oli antanut kansalleen?

Joosua 24:3,4, alkuosa Mutta minä otin teidän isänne Aabrahamin tuolta puolelta virran ja kuljetin häntä kautta koko Kanaanin maan ja tein hänen jälkeläisensä lukuisiksi ja annoin hänelle Iisakin. Ja Iisakille minä annoin Jaakobin ja Eesaun.

”Jumala jakaa lahjansa, niin kuin Hän itse hyväksyi näkee. Hän antaa yhden lahjan yhdelle ja toisen lahjan toiselle, mutta kaikki annetaan koko ruumiin parhaaksi. Jumalan suunnitelman mukaan toiset palvelevat yhdessä tehtävässä ja toiset toisessa – kaikki tekevät työtä saman Hengen alaisuudessa. Tämän suunnitelman tunnustaminen suojaa jäljittelyltä, ylpeydeltä, kateudelta ja toisten halveksunnalta. Se vahvistaa yksimielisyyttä ja keskinäistä rakkautta.” —Counsels to Teachers, Parents and Students, pp. 314, 315.

2. Kuinka Hän puuttui asioiden kulkuun, kun egyptiläiset halusivat palauttaa Israelin kansan orjuuteen sen jälkeen, kun Hän oli ihmeellisesti vapauttanut heidät?

Joosua 24:6,7. Ja kun minä vein teidän isänne pois Egyptistä ja te olitte saapuneet meren rannalle, ajoivat egyptiläiset teidän isiänne takaa sotavaunuilla ja ratsumiehillä Kaislamereen saakka. Niin he huusivat Herraa, ja hän pani pimeyden teidän ja egyptiläisten välille ja antoi meren tulla heidän ylitsensä, ja se peitti heidät; omin silmin te näitte, mitä minä tein egyptiläisille. Kun te sitten olitte asuneet kauan aikaa erämaassa,

”Karitsa, jonka viha tulee olemaan hirvittävä Hänen armonsa pilkkaajille, tulee olemaan armo, vanhurskaus, rakkaus ja siunaus kaikille, jotka ovat ottaneet Hänet vastaan. Pilvipatsas, joka oli pimeyttä, kauhua ja koston vihaa egyptiläisille, oli Jumalan kansalle valaiseva tulipatsas. Näin on myös Herran kansan kanssa näinä viimeisinä päivinä. Jumalan valo ja kirkkaus Hänen käskyjä noudattavalle kansalleen on pimeyttä ei-uskoville. He näkevät, että on pelottavaa joutua elävän Jumalan käsiin.

Käsivarsi, joka on pitkälle ojennettuna ja voimakas pelastamaan kaikki, jotka tulevat Hänen luokseen, on myös voimakas toteuttamaan Hänen tuomionsa kaikille, jotka eivät tahtoneet tulla Hänen luokseen saadakseen elämän. Jumala suokoon, että kun armo vielä vallitsee, ja kutsun ääni vielä kuuluu, ihmiset kääntyisivät Herran puoleen. Varma turva on valmistettu suojaamaan jokaista sielua ja varjelemaan niitä, jotka ovat pitäneet Hänen käskynsä, kunnes viha on ohi.” —That I May Know Him, p. 356.

3. Mitä Herra lupasi, jotta Kanaani vapautettaisiin turmeltuneista asukkaistaan?

Joosua 24:12 Ja minä lähetin herhiläisiä teidän edellänne, ja ne karkoittivat heidät teidän tieltänne, ne kaksi amorilaisten kuningasta; sinä miekallasi ja jousellasi et sitä tehnyt.

”Jumala oli asettanut kansansa mahtavan rintavarustuksen tavoin estämään siveellisen turmeluksen leviämistä maailmaan. Jos Israel pysyisi uskollisena Jumalalle, hän soisi sille voiton toisensa jälkeen. Hän antaisi heidän valtaansa suurempia ja voimakkaampia kansoja kuin kanaanalaiset. Hän lupasi: »Jos te pidätte kaikki nämä käskyt, jotka minä teille annan, niin Herra karkoittaa kaikki nämä kansat teidän tieltänne, ja te laskette valtanne alle kansoja, jotka ovat teitä suuremmat ja väkevämmät. Mihin paikkaan te jalkanne astutte, se on oleva teidän. Erämaasta ja Libanonista, virrasta, Eufrat-virrasta, aina Länsimereen saakka on teidän alueenne ulottuva. Ei kukaan kestä teidän edessänne. Kahuun ja peljästyksen teidän edessänne on Herra saattava koko sen maan, johon te astutte, niinkuin hän on teille puhunut» (5 Moos. 11: 22—25).” - Patriarkat ja profeetat s. 529.

4. Mitä Jumala sanoi siitä, kuinka he saivat Kanaanin omakseen?

Joosua 24:13. Ja minä annoin teille maan, josta sinä et ollut vaivaa nähnyt, ja kaupunkeja, joita te ette olleet rakentaneet, mutta joihin saitte asettua; viinitarhoista ja öljypuista, joita te ette olleet istuttaneet, te saitte syödä.

”Heprealaisten kansa otettiin läheiseen suhteeseen Jumalan kanssa, erityisenä kansana, pyhänä kansakuntana. Herra antoi Israelille todisteita läsnäolostaan, jotta he pelkäisivät Hänen nimeään ja tottelisivat Hänen ääntään, ja jotta he tietäisivät, että Hän johti heitä kohti luvattua maata. Jumalan voima, joka ilmestyi niin merkittävällä tavalla heidän vapautuksessaan Egyptistä, ilmaistiin yhä uudelleen heidän koko vaelluksensa ajan.” —Signs of the Times, July 19, 1899

”Jumalan ja ihmisten välisen liiton vakuudeksi suitsuava pätsi ja liekehtivä tuli, jumalallisen läsnäolon vertauskuvat, liikkuvat uhrikappaleiden välitse kuluttaen ne kokonaan. Sitten Aabraham kuuli taas äänen, joka vakuutti hänen jälkeläistensä saavan lahjaksi Kanaanin maan »Egyptin virrasta aina suureen virtaan, Eufrat-virtaan saakka».” - Patriarkat ja profeetat s. 118.

Epäjumalat poistettuina

5. Sopuoinnussa Joosuan vetoamuksen kanssa, mitä kansan piti poistaa elämästään ja maastaan?

Joosua 24:14,15. Niin peljättää nyt Herraa, palvelkaa häntä nuhteettomasti ja uskollisesti ja poistakaa ne jumalat, joita teidän isänne palvelivat tuolla puolella virran ja Egyptissä, ja palvelkaa Herraa. Mutta jos pidätte pahana palvelulla Herraa, niin valitkaa tänä päivänä, ketä tahdotte palvelulla, niitäkö jumalia, joita teidän isänne palvelivat tuolla puolella virran, vai amorilaisten jumalia, niiden, joiden maassa te asutte. Mutta minä ja minun perheeni palvelemme Herraa."

"Epäjumalia palveltiin vielä salaa jonkin verran, ja Joosua koetti saada heidät nyt ratkaisuun, joka poistaisi tämän synnin Israelista." - Patriarkat ja profeetat s. 505.

"Kun Joosua lähestyi elämänsä loppua, hän teki katsauksen menneisyyteen kahdesta syystä: johtaakseen Jumalan Israelin kiitollisuuteen Jumalan läsnäolon selvästä ilmenemisestä kaikilla heidän matkoillaan ja johtaakseen heidät mielen nöyryyteen heidän epäoikeudenmukaisten nurinoidensa ja valitustensa vuoksi, sekä koska he laiminlöivät toteuttaa Jumalan ilmoitetun tahdon. Joosua jatkaa varoittaen heitä erittäin vakavasti ympärillä olevasta epäjumalanpalveluksesta. Heidä varoitettiin, etteivät olisi missään yhteydessä epäjumalanpalvojen kanssa, eivät menisi avioliittoon heidän kanssaan tai millään tavalla asettaisi itseään vaaraan joutua heidän iljetyksiensä vaikuttamiksi ja turmelemiksi. Heidä neuvottiin karttamaan jopa pahalta näyttävää, olemaan leikkimättä synnin rajoilla, sillä se oli varmin tapa joutua synnin ja tuhon valtaan. Hän osoitti heille, että Jumalasta luopumisen seuraus olisi hävitys, ja kuten Jumala oli uskollinen lupauksilleen, Hän olisi uskollinen myös uhkaustensa toteuttamisessa." —Letter 3, 1879.

6. Kuullessaan tällaisen hartaan vetoamuksen, mitä kansa lupasi? Kuinka tietoisia he olivat omasta siveellisestä heikkoudestaan?

Joosua 24:16-18. Silloin kansa vastasi ja sanoi: "Pois se, että me hylkäisimme Herran ja palvelisimme muita jumalia! Sillä Herra on meidän Jumalamme, hän, joka johdatti meidät ja meidän isämme pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä, ja joka teki meidän silmiemme edessä suuret tunnusteot ja aina varjeli meitä sillä tiellä, jota me vaelsimme, ja kaikkien niiden kansojen keskellä, joiden kautta me kuljimme. Ja Herra karkoitti meidän tieltämme kaikki ne kansat, myös amorilaiset, jotka asuivat tässä maassa. Sentähden me palvelemme Herraa, sillä hän on meidän Jumalamme."

"Ennen kuin voitiin aikaansaada mitään pysyvää uudistusta, oli kansa saatava tuntemaan olevansa täysin kykenemätön palvelemaan kuuliaisesti Jumalaa omassa voimassaan. He olivat rikkoneet hänen lakinsa; se tuomitsi heidät lainrikkokijiksi eikä tarjonnut mitään armoa. Luottaessaan omaan voimaansa ja vanhurskauteensa he eivät mitenkään voineet saada anteeksi syntejään. He eivät pystyneet täyttämään Jumalan täydellisen lain vaatimuksia, ja turhaan he sitoutuivat palvelemaan Jumalaa. Vain uskomalla Kristukseen he saattoivat saada syntinsä anteeksi ja vahvistua

noudattamaan Jumalan lakia. Mikäli mielivät tulla Jumalan hyväksymiksi, heidän oli lakattava pyrkimästä pelastumaan omin ponnistuksin ja luotettava pelkästään luvattun Vapahtajan ansioihin. Joosua koetti saada kuulijansa punnitsemaan tarkoin sanansa ja pidättymään vannomasta mitään sellaista, mitä eivät olleet valmiit täyttämään. Hyvin vakavasti he lausuivat toistamiseen: »Ei niin, vaan me palvelemme Herraa.» Juhlallisesti he suostuivat olemaan todistajina itseään vastaan siitä, että olivat valinneet Herran, ja toistivat vielä kerran kuuliaisuuden sitoumuksensa: »Herraa, meidän Jumalaamme, me palvelemme, ja hänen ääntänsä me kuulemme.» - Patriarkat ja profeetat s. 506,507.

Todistus heidän lupauksistaan

7. Kun Joosua ei enää ollut elossa, kuinka heitä muistutettiin heidän lupauksistaan olla uskollisia ja sitoutuneita Jumalalle?

Joosua 24:24,25,27. Kansa vastasi Joosualle: "Herraa, meidän Jumalaamme, me palvelemme, ja hänen ääntänsä me kuulemme". Niin Joosua teki sinä päivänä liiton kansan kanssa ja antoi heille Sikemissä käskyt ja oikeudet. Ja Joosua sanoi kaikelle kansalle: "Katso, tämä kivi on oleva todistajana meitä vastaan, sillä se on kuullut kaikki Herran sanat, jotka hän on meille puhunut, ja se on oleva todistajana teitä vastaan, ettette kieltäisi Jumalaanne".

”Joosua julistaa selvästi, että hänen kansalle antamansa ohjeet ja varoitukset eivät olleet hänen omia sanojaan, vaan Jumalan sanoja. Tämä suuri kivi asetettiin todistamaan tuleville sukupolville tapahtumasta, jossa se pystytettiin, ja se olisi todistajana kansaa vastaan, jos he joskus taas lankeaisivat epäjumalanpalvelukseen. ... Jos Jumalan muinaiselle kansalle oli tarpeellista usein muistella Hänen tekojaan heitä kohtaan armossa ja tuomiossa, neuvossa ja nuhteessa, on yhtä tärkeää, että mekin mietimme Hänen Sanassaan meille annettuja totuuksia — totuuksia, jotka, jos niihin tartutaan, johtavat meidät nöyryyteen, alamaisuuteen ja kuuliaisuuteen Jumalalle. Meidän täytyy tulla pyhitetyiksi totuuden kautta. Jumalan Sana esittää erityisiä totuuksia jokaiselle aikakaudelle. Meidän tulisi kiinnittää huomiomme siihen, miten Jumala kohteli kansaansa menneisytydessä. Meidän tulisi oppia ne opetukset, jotka niiden on tarkoitus meille opettaa. Mutta emme saa tyytyä ainoastaan niihin. Jumala johtaa kansaansa askel askeleelta. Totuus etenee. Vakava etsijä saa jatkuvasti valoa taivaasta. Kysymyksenämme tulisi aina olla: 'Mikä on totuus?'" —Signs of the Times, May 26, 1881.

Lisätutkisteluksi

”Ennen kuin voitiin aikaansaada mitään pysyvää uudistusta, oli kansa saatava tuntemaan olevansa täysin kykenemätön palvelemaan kuuliaisesti Jumalaa omassa voimassaan... Luottaessaan omaan voimaansa ja vanhurskauteensa he eivät mitenkään voineet saada anteeksi syntejään. He eivät pystyneet täyttämään Jumalan täydellisen lain vaatimuksia, ja turhaan he sitoutuivat palvelemaan Jumalaa. Vain

uskomalla Kristukseen he saattoivat saada syntinsä anteeksi ja vahvistua noudattamaan Jumalan lakia. Mikäli mielivät tulla Jumalan hyväksymiksi, heidän oli lakattava pyrkimästä pelastumaan omin ponnistuksin ja luotettava pelkästään luvatus Vapahtajan ansioihin” - Patriarkat ja profeetat s. 506.

2. läksy

Sapattina 11. tammikuuta 2025

Valloitus, jota ei suoritettu loppuun

”Päästyään asettumaan Kanaaniin heimot eivät kovinkaan tarmokkaasti pyrkineet suorittamaan loppuun maan valtausta. Tyytyen jo valloittamaansa alueeseen he eivät enää olleet kauankaan innokkaita jatkamaan sotatoimia, vaan lopettivat vihollisuudet. »Kun Israel sitten voimistui, saattoi se kanaanilaiset työveron alaisiksi, mutta ei karkoittanut heitä» (Tuom. 1: 28).” Patriarkat ja profeetat s. 528.

1. Mitä on kirjoitettu Israelin kuuliaisuudesta ja palveluksesta Herraa kohtaan Joosuan aikana?

Joosua 24:29,31. Näiden tapausten jälkeen Herran palvelija Joosua, Nuunin poika, kuoli sadan kymmenen vuoden vanhana. Ja Israel palveli Herraa Joosuan koko elinajan ja niiden vanhinten koko elinajan, jotka elivät vielä kauan Joosuan jälkeen ja tunsivat kaikki ne teot, jotka Herra oli Israelille tehnyt.

”Herätys oli aitoa. Se sai aikaan uskonpuhdistuksen keskuudessa. He pysyivät uskollisina liitolle, jonka olivat tehneet. Kansa palveli Herraa koko Joosuan elämän ajan ja kaikkien niiden vanhinten ajan, jotka elivät Joosuan jälkeen ja olivat nähneet Herran suuret teot. He katuivat syntejään ja ne annettiin anteeksi, mutta pahuuden siemen oli kylvetty, ja se nousi kantamaan hedelmää. Joosuan horjumattoman rehellisyyden täyteinen elämä päättyi. Hänen ääntään ei enää kuultu nuhdellen ja varoittaen. Yksi kerrallaan uskolliset vartijat, jotka olivat ylittäneet Jordanin, laskivat aseensa.” —Review and Herald, September 25, 1900.

Kysyminen Herralta

2. Vaikka Israelin kansalla ei ollut johtajaa, mitä asiaa he ajoivat? Mitä he kysyivät Herralta ennen ensimmäistä askelta?

Tuom. 1:1,2. Joosuan kuoleman jälkeen israelilaiset kysyivät Herralta ja sanoivat: "Kenen meistä on ensiksi lähdeittävä kanaanilaisia vastaan, sotimaan heitä vastaan?" Herra vastasi: "Juuda lähteköön; katso, minä annan maan hänen käsiinsä".

”Uskokaa, että saatte sen, mitä pyydätte, niin teille annetaan. Tulkaa nöyryllä sydämellä, mutta esittäen lupauksen. Uskokaa sitten, että sen saatte. Pelastajamme nimi, voittamaton nimi, on meidän vakuutemme ja rohkeutemme. Jumala esittää itsensä meille rukousten kuulijana. Pysykää oikealla tiellä Jumalan kanssa, jotta teillä

olisi Hengen todistus siitä, että olette yksi Hänen valituistaan ja uskollisista, luottavaisista... "Herra haluaa meidän pyytävän, että voisimme saada... Etsiköön teidän koko sielunne Jumalaa. Odottakaa Herraa... Jos pyydätte uskoen, te saatte." —This Day with God, p. 22.

3. Minkä kansan Herra ensin antoi Juudan ja Simeonin heimojen käsiin?

Tuom. 1:3,4. Niin Juuda sanoi veljellensä Simeonille: "Lähde minun kanssani minun arpaosaani, ja sotikaamme kanaanelaisia vastaan, niin minäkin tulen sinun kanssasi sinun arpaosaasi". Niin Simeon lähti hänen kanssaan. Ja Juuda lähti, ja Herra antoi kanaanelaiset ja perissiläiset heidän käsiinsä; ja he voittivat heidät Besekeissä - kymmenentuhatta miestä.

"Jumala oli asettanut kansansa mahtavan rintavarustuksen tavoin estämään siveellisen turmeluksen leviämistä maailmaan. Jos Israel pysyisi uskollisena Jumalalle, hän soisi sille voiton toisensa jälkeen. Hän antaisi heidän valtaansa suurempia ja voimakkaampia kansoja kuin kanaanelaiset. Hän lupasi: »Jos te pidätte kaikki nämä käskyt, jotka minä teille annan, niin Herra karkoittaa kaikki nämä kansat teidän tieltänne, ja te laskette valtanne alle kansoja, jotka ovat teitä suuremmat ja väkevämmät. Mihin paikkaan te jalkanne astutte, se on oleva teidän. Erämaasta ja Libanonista, virrasta, Eufrat-virrasta, aina Länsimereen saakka on teidän alueenne ulottuva. Ei kukaan kestä teidän edessänne. Kahuun ja peljästykseen teidän edessänne on Herra saattava koko sen maan, johon te astutte, niinkuin hän on teille puhunut» (5 Moos. 11: 22—25)." - Patriarkat ja profeetat s. 529.

4. Minkä kuuluisan kaupungin, joka oli vielä pakanoiden käsissä, Juudan lapset valloittivat? Mille muille alueille he menivät?

Tuom. 1:8-11. Ja Juudan miehet ryhtyivät taisteluun Jerusalemia vastaan ja valloittivat sen ja surmasivat miekan terällä sen asukkaat ja pistivät kaupungin tuleen. Sen jälkeen Juudan miehet laskeutuivat sotimaan niitä kanaanelaisia vastaan, jotka asuivat Vuoristossa, Etelämaassa ja Alankomaassa. Niin Juuda meni niitä kanaanelaisia vastaan, jotka asuivat Hebronissa - Hebronin nimi oli muinoin Kirjat-Arba - ja he voittivat Seesain, Ahimanin ja Talmain. Sieltä hän meni Debirin asukkaita vastaan - Debirin nimi oli muinoin Kirjat-Sefer -

"Herra oli puolestaan tarkoin täyttänyt Israelille antamansa lupaukset. Joosua oli kukistanut kanaanelaiset ja jakanut maan Israelin heimoille. Heidän oli enää vain jumalalliseen apuun luottaen lopullisesti karkotettava asukkaat maasta." - Patriarkat ja profeetat s. 528.

Se, joka oikeassa ja väärässä asiassa pysyy sitoutumattomana säilyttääkseen kaikkien ystävyyden; hän, joka pyrkii turvaamaan totuuden kiertämisellä sen, mikä voitetaan rohkeudella; se, joka odottaa muiden ottavan johdon, kun hänen pitäisi mennä itse eteenpäin, ja sitten tuntee olevansa vapaa tuomita heidän kulkuaan - kaikki nämä ovat Jumalan silmissä luettuja eksyttäjiksi."

5. Toimivatko Manassen ja Efraimin heimot myös suunnitelman mukaan ja karkottivat pakanat Kanaanista?

Tuom. 1:27-29. Mutta Manasse ei saanut haltuunsa Beet-Seania ja sen tytärkaupunkeja, ei Taanakia ja sen tytärkaupunkeja, ei Doorin asukkaita ja sen tytärkaupunkeja, ei Jibleamin asukkaita ja sen tytärkaupunkeja eikä Megiddon asukkaita ja sen tytärkaupunkeja, vaan kanaanilaisten onnistui jäädä asumaan siihen maahan. Kun Israel sitten voimistui, saattoi se kanaanilaiset työveron alaisiksi, mutta ei karkoittanut heitä. Efraim ei karkoittanut kanaanilaisia, jotka asuivat Geserissä, ja niin kanaanilaiset jäivät asumaan sen keskeen, Geseriin.

”Kansalle oli yleensä vastahakoista pakanoiden karkottamisen suorittaminen loppuun. Heimot olivat hajaantuneet alueilleen, sotaväki oli siirtynyt rauhan töihin, ja sodan aloittamista uudestaan pidettiin vaikeana ja epäilyttävänä. Mutta Joosua vakuutti: »Herra, teidän Jumalanne, työntää itse ne pois teidän edestänne ja karkoittaa ne teidän tieltänne, niin että te otatte omaksenne heidän maansa, niinkuin Herra, teidän Jumalanne, on teille puhunut. Olkaa siis aivan lujat ja noudattakaa tarkoin kaikkea, mitä Mooseksen lain kirjaan on kirjoitettu, poikkeamatta siitä oikealle tai vasemmalle.»” - Patriarkat ja profeetat s. 503,504.

Valloittamattomat kaupungit

6. Mitä on kerrottu Sebulonin, Asserin ja Naftalin heimoista liittyen Jumalan suunnitelmaan Kanaanin maan suhteen?

Tuom. 1:30-33. Sebulon ei karkoittanut Kidronin asukkaita eikä Nahalolin asukkaita, ja niin kanaanilaiset jäivät asumaan sen keskeen, mutta joutuivat työveron alaisiksi. Asser ei karkoittanut Akkon asukkaita eikä Siidonin asukkaita eikä myöskään Ahlabin, Aksibin, Helban, Afekin ja Rehobin asukkaita. Ja niin asserialaiset joutuivat asumaan maan asukkaiden, kanaanilaisten, keskeen, koska eivät karkoittaneet heitä. Naftali ei karkoittanut Beet-Semeksien asukkaita eikä Beet-Anatin asukkaita ja joutui niin asumaan maan asukkaiden, kanaanilaisten, keskeen; mutta Beet-Semeksien ja Beet-Anatin asukkaat joutuivat heille työveron alaisiksi.

”Tultuaan Kanaanin israelilaiset eivät vallanneet koko maata ja jättivät näin täyttämättä Jumalan tarkoituksen. Saatuaan maan osittain valloitetuksi he asettuivat paikoilleen nauttimaan voittojensa hedelmää. Epäuskossaan ja mukavuudenhalussaan he kerääntyivät jo valloittamiinsa seutuihin sen sijaan, että olisivat tunkeutuneet eteenpäin valtaamaan uutta aluetta. Näin he alkoivat luopua Jumalasta. Kun he jättivät täyttämättä hänen tarkoituksensa, ei hänenkään ollut mahdollista toteuttaa heille antamaansa siunauksen lupaus. Eikö seurakunta nykyään menettele samoin?” - Kristuksen vertaukset s. 223.

7. Mitä tapahtui, kun israelilaiset, sen sijaan että olisivat jatkaneet heille osoitettujen alueiden valloittamista, lopettivat sen ja asuivat pakanoiden keskuudessa?

Tuom. 3:5-7. Israelilaiset asuivat siis kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten keskellä, ja he ottivat heidän tyttäriänsä vaimoikseen ja antoivat omia tyttäriänsä heidän pojillessa ja palvelivat heidän jumaliansa. Näin israelilaiset tekivät sitä, mikä oli paha Herran silmissä, ja unhottivat Herran, Jumalansa, ja palvelivat baaleja ja aseroita.

”Joitakin vuosia oli kulunut siitä, kun kansa oli asettunut asuinsijoilleen, ja jo alkoi ilmetä samanlaista paha, mistä Israelia oli jouduttu rankaisemaan aikaisemminkin. Kun Joosua alkoi tuntea ikävuosilleen ominaista heikkoutta ja käsitti työnsä pian päättyvän, hänen mielensä valtasi syvä huoli kansansa tulevaisuudesta. Kun israelilaiset vielä kerran kerääntyivät iäkkään johtajansa ympärille, hän puhui heille vielä suuremmalla kuin isän kiintymyksellä.... Vaikka kanaanilaiset olikin kukistettu, oli huomattava osa Israelille luvatussa maasta vielä heidän hallussaan, ja Joosua varoitti kansaansa veltostumasta ja unohtamasta Herran käskyä, jonka mukaan nämä epäjumalia palvovat kansat oli kokonaan karkotettava....

”Mutta sen he jättivät tekemättä. Liittoutumalla kanaanilaisten kanssa he suoranaisesti rikkoivat Jumalan käskyn ja jättivät täyttämättä sen ehdon, jolla hän oli luvannut antaa Kanaanin heidän haltuunsa.” - Patriarkat ja profeetat s. 503,528.

Lisätutkisteluksi

”Tämä oli varsin omalaatuinen tapa lähteä taisteluun vihollisen joukkoja vastaan — kiittäen Herraa laululla ja ylistäen Israelin Jumalaa . Tämä oli heidän taistelulaulunsa. Heissä oli pyhyden kauneutta. Jos nytkin kiitettäisiin enemmän Jumalaa, ilmenisi toivon, rohkeuden ja uskon jatkuvaa kasvua. Eikö tämä vahvistaisi niiden urheiden soturien käsiä, jotka tänä aikana puolustavat totuutta?” - Profeetat ja kuninkaat s. 139.

”Totinen Todistaja tarjoaa rohkaisua kaikille, jotka pyrkivät vaeltamaan nöyrän kuuliaisuuden tietä uskoen Hänen nimeensä. Hän sanoo: 'Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa Hänen valtaistuimellensa.' —Review and Herald, July 24, 1888.

3. läksy

Sapattina 18. tammikuuta 2025

Israel asetettuna koetukseen

”Jumalan kanssa ei voi leikitellä. Juuri selkkauksen aikana todelliset värit tulisi nostaa liehumaan. Silloin lipunkantajien on oltava lujia ja näytettävä selkeästi asemansa. Silloin punnitaan jokaisen todellisen oikeuden puolesta taistelevan sotilaan taito. Taistelun välttelijät eivät voi koskaan kantaa voiton seppelettä. Ne, jotka ovat uskollisia ja luotettavia, eivät peittele sitä, vaan antavat sydämensä ja voimansa työhön ja asettavat kaiken alttiiksi taistelussa, kävi taistelussa miten tahansa. Jumala

on syntiä vihaava Jumala. Ja Jumala kiroaa ne, jotka rohkaisevat syntistä sanomalla 'kaikki on hyvin!'." —Testimonies for the Church, vol. 3, p. 272.

1. Kun Herran enkeli ilmestyi heille, kuina hän aloitti sanomansa kansalle?

Tuom. 2:1. Ja Herran enkeli tuli Gilgalista ylös Bookimiin. Ja hän sanoi: "Minä johdatin teidät Egyptistä ja toin teidät maahan, jonka minä valalla vannoen olin luvannut teidän isillenne, ja sanoin: 'Minä en riko liittoani teidän kanssanne ikinä.

"Jumalamme on hellä, armollinen Isä. Hänen palvelemistaan ei tulisi pitää murehduttavana, ahdistavana tehtävänä. Tulisi olla ilo palvella Herraa ja osallistua hänen työhönsä. Jumala ei halua, että hänen lapsensa, joille niin suuri pelastus on suotu, toimivat aivan kuin hän olisi ankara, vaateliias työnjohtaja. Hän on heidän paras ystävänsä; ja kun he palvelevat häntä, hän haluaa olla heidän seurassaan, siunata ja lohduttaa heitä sekä täyttää heidän sydämensä ilolla ja rakkaudella. Herra haluaa, että hänen lapsensa ovat iloisia häntä palvellessaan ja saavat enemmän mielihyvää kuin murhetta tehdessään hänen työtään. Hän haluaa, että ne, jotka tulevat häntä palvelemaan, vievät muassaan kallisarvoisia ajatuksia hänen huolenpidostaan ja rakkaudesta, jotta heidän mielensä olisi valoisa kaikissa jokapäiväisen elämän toimissa, niin että heillä olisi voimaa menetellä kaikessa rehellisesti ja uskollisesti." - Tie Kristuksen luo s. 90.

Lupauksia ja tottelemattomuutta

2. Mille ehdolle Herran lupaukset perustuivat? Miten kansa suhtautui tähän ehtoon?

Tuom. 2:2. Te taas älkää tehkö liittoa tämän maan asukasten kanssa, vaan kukistakaa heidän alttarinsa.' Mutta te ette ole kuulleet minun ääntäni. Mitä olettekaan tehneet!

"Jumala kielsi Moosesta tekemästä liittoa sen maan asukkaiden kanssa, jonne he menisivät, etteivät he joutuisi näiden pauloihin. Heidän tuli tuhota epäjumalien alttarit, hajottaa epäjumalankuvat ja hakata maahan heidän karsikkonsa, jotka oli omistettu heidän epäjumalilleen, ja joissa kansa kokoontui pitämään epäjumalanpalvelusjuhlia jumaltensa kunniaksi. Sitten Hän sanoi heille: 'Älä kumarra muuta jumalaa; sillä Herra on nimeltänsä Kiivas, hän on kiivas Jumala.' " —The Spirit of Prophecy, vol. 1, p. 258.

3. Koska israelilaiset eivät sitoutuneet tähän ehtoon, mitä kanaanelaisille ei tapahtuisi siitä lähtien? Millaisiksi nämä pakanaryhmät tulivat Israelille?

Tuom. 2:3. Niinpä minä nyt sanon teille: Minä en karkoita heitä teidän tieltänne, vaan heistä tulee teille ahdistajat, ja heidän jumalansa tulevat teille ansaksi."

"Herra esitti armollisesti kansalleen ne hirvittävät seuraukset, jotka koituivat seurustelusta epäjumalia palvelevien kanaanilaisten kanssa: 'Mutta jos ette karkoita maan asukkaita tieltänne, niin ne, jotka te heistä jätätte jäljelle, tulevat teille okaiksi silmiinne ja tutkaimiksi kylkiinne, ja he ahdistavat teitä siinä maassa, jossa te asutte.' Sekoittuessaan pakanoiden kanssa Israel vieraantuisi Jumalasta ja valitsisi lopulta

saman suunnan, joka oli herättänyt Hänen vihansa kanaanilaisia kohtaan. Jumalan valitun kansan myöhempi historia osoittaa, että nämä varoitukset olivat todellisia ennustuksia, jotka ovat toteutuneet hätkähdyttävällä tavalla. Israelilaiset noudattivat vain osittain Jumalan käskyä, ja monien sukupolvien ajan he kärsivät epäjumalanpalvelijoiden jäljelle jääneestä kansasta, joka oli säästetty, kuten profeetat olivat ennustaneet, että he tulevat 'okaiksi silmiinne ja tutkaimiksi kylkiinne.'" — Signs of the Times, January 13, 1881.

Lupauksia ja tottelemattomuutta

4. Mikä vaikutus tällä sanomalla oli israelilaisiin?

Tuom. 2:4,5. Ja kun Herran enkeli oli puhunut nämä sanat kaikille israelilaisille, korotti kansa äänensä ja itki. Ja he antoivat sille paikalle nimen Bookim; ja he uhrasivat siinä Herralle.

"Mutta on myös niitä, jotka kulkevat edelleen omia teitään. Herra sanoo heille: 'Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista.' Tutkikoot ne, jotka nimittävät itseään Jumalan nimeen, sydäntään nähdäkseen, ovatko he uskossa. Tutkikoot he huolellisesti sanaa elvyttäen Jumalan muinaisen kansan kokemukset... Kansa kumartui Jumalan edessä murtuneina ja katuvina. He uhrasivat uhreja ja tunnustivat syntinsä Jumalalle ja toisilleen. Heidän uhrinsa olisivat olleet arvottomia, elleivät he olisi osoittaneet todellista katumusta. Heidän murheensa oli aitoa. Kristuksen armo vaikutti heidän sydämissään, kun he tunnustivat syntinsä ja uhrasivat, ja Jumala antoi heille anteeksi." — Review and Herald, September 25, 1900

5. Jos yksittäinen ihminen tai kansa tekee paha ja jatkaa siinä mielentilassa, mitä voidaan odottaa Herralta?

Jer. 18:9,10. Toisen kerran taas minä lupaan rakentaa ja istuttaa kansan ja valtakunnan; mutta jos se tekee sitä, mikä on paha minun silmissäni, eikä kuule minun ääntäni, niin minä kadun sitä hyvää, jota olin luvannut tehdä sille.

Hes. 33:12,13. Ja sinä, ihmislapsi! Sano kansasi lapsille: Vanhurskasta ei pelasta hänen vanhurskautensa sinä päivänä, jona hän rikkoo, ja jumalaton pääsee suistumasta turmioon jumalattomuutensa tähden sinä päivänä, jona hän kääntyy pois jumalattomuudestaan, ja vanhurskas ei voi elää vanhurskautensa turvin sinä päivänä, jona hän syntii tekee. Jos minä sanon vanhurskaalle, että hän totisesti saa elää, mutta hän sitten luottaa vanhurskauteensa ja tekee vääryyttä, niin hänen vanhurskauttansa ei ensinkään muisteta, vaan hän kuolee vääryydessään, jota on tehnyt.

"Synnintunnustus ei ole otollinen Jumalalle ilman vilpittöntyä katumusta ja parannusta. Elämässä on tapahduttava ratkaisevia muutoksia. Kaikki, mikä on Jumalaa vastaan, on hylättävä. Se on vilpittömän synninsurun seuraus. Meille on selvästi sanottu, mitä meidän omalta osaltamme tulee tehdä: »Peseytykää, puhdistautukaa; pankaa pois

pahat tekonne minun silmäini edestä, lakatkaa pahaa tekemästä. Oppikaa tekemään hyvää; harrastakaa oikeutta, ojentakaa väkivaltaista, hankkikaa orvolle oikeus, ajakaa lesken asiaa» (Jes. 1: 16, 17). »Jos — antaa takaisin, tuo jumalaton, pantin, korvaa riistämänsä ja vaeltaa elämän käskyjen mukaan, niin ettei vääryyttä tee - niin totisesti hän saa elää; ei hänen ole kuoltava» (Hes. 33: 15). Paavali sanoo puhuessaan parannuksenteosta: »Kuinka suurta intoa juuri tuo Jumalan mielen mukainen murehtimiseen on saanut teissä aikaan, mitä puolustautumista, mitä paheksumista, mitä pelkoa, ikävöimistä, kiivautta, mitä kurittamista! Olette kaikin tavoin osoittaneet olevanne puhtaat tässä asiassa» (2 Kor. 7: 11).” - Tie Kristuksen luo s. 33.

6. Kuinka pysyviä ovat Jumalan päätökset ihmiskuntaa koskien? Mitä Hän tekee vuorovaikutuksessa ihmisten ja kansojen kanssa?

Jer. 18:7,8. Yhden kerran minä uhkaan temmata pois, hajottaa ja hävittää kansan ja valtakunnan; mutta jos se kansa kääntyy pois pahuudestaan, josta minä sitä uhkasin, niin minä kadun sitä pahaa, jota ajattelin tehdä sille.

”Herra oli Mooseksen välityksellä esittänyt kansalleen uskottomuuden seuraukset. Kieltäytymällä pitämästä hänen liittoaan he irrottautuisivat Jumalan elämästä, eikä hän voisi siunata heitä. Mooses sanoi: »Varo, ettet unhotta Herraa, sinun Jumalaasi, ja muista noudattaa hänen käskyjensä, oikeuksiansa ja säädöksiänsä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan. Kun sinä syöt ja tulet ravituksi, kun rakennat kauniita taloja ja asut niissä, kun karjasi ja lampaasi lisääntyvät ja kun hopeasi ja kultasi lisääntyy ja kaikki, mitä sinulla on, lisääntyy, niin älköön sydämesi ylpistykö, äläkä unhotta Herraa, sinun Jumalaasi Älä ajattele sydämessäsi: 'Oma voimani ja oman käteni väkevyys on hankkinut minulle tämän rikkauden.' Mutta jos sinä unhotat Herran, sinun Jumalasi, ja seuraat muita jumalia, palvelet niitä ja kumarrat niitä, niin minä vakuutan teille tänä päivänä, että te peräti hukutte. Niinkuin ne kansat, jotka Herra hukuttaa teidän tieltänne, niin tekin hukutte, kun ette kuulleet Herraa, teidän Jumalaanne» (5 Moos. 8: 11—20).” - Kristuksen vertaukset s. 213,214.

Jumalan halukkuus antaa anteeksi ja muuttaa suunnitelmiaan

7. Kun syntinen katuu aidosti, kuinka Herra muuttaa häntä koskevia suunnitelmiaan?

Hes. 33:14-16. Ja jos minä sanon jumalattomalle, että hänen totisesti on kuoltava, mutta hän kääntyy pois synnistänsä ja tekee oikeuden ja vanhurskauden - antaa takaisin, tuo jumalaton, pantin, korvaa riistämänsä ja vaeltaa elämän käskyjen mukaan, niin ettei vääryyttä tee - niin totisesti hän saa elää; ei hänen ole kuoltava. Hänen syntejensä, jotka hän on tehnyt, ei ensinkään muisteta: hän on tehnyt oikeuden ja vanhurskauden, hän totisesti saa elää.

”Jeesus sanoi: 'En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen.' Ja taas: 'Minä sanon teille: samoin on ilo taivaassa suurempi yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen, kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä

vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse.' Etkö usko näitä kallisarvoisia sanoja? Etkö ota niitä sydämeesi? 'Etsikää Herraa silloin, kun hänet löytää voidaan; huutakaa häntä avuksi, kun hän läsnä on. Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, niin hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta.' Eikö tämä lupaus olekin leveä ja syvä ja täysi? Voitko pyytää enempää? Etkö sallisi Herran juuri tässä pystyttää lippua vihollista vastaan? Saatana on valmis varastamaan sinulta Jumalan siunatut lupaukset. Hän haluaa viedä jokaisen toivon pilkahduksen ja jokaisen valon säteen sielusta; mutta älä anna hänen tehdä sitä. Harjoita uskoa; taistele hyvä uskon taistelu; kamppaile näiden epäilysten kanssa; tutustu lupauksiin.” —Testimonies for the Church, vol. 5, p. 629.

Lisätutkisteluksi

”Kristityn on liike-elämässä esitettävä maailmalle sitä tapaa, jolla Herra hoitaisi liikeyritykset. Jokaisessa liiketoimessaan hänen on osoitettava, että Jumala on hänen opettajansa. »Herralta pyhitetty» on oleva kirjoitettuna päiväkirjoihin ja pääkirjoihin, asiakirjoihin, kuitteihin ja vekselihin. Ne, jotka tunnustavat olevansa Kristuksen seuraajia ja menettelevät epärehellisesti, antavat väärän todistuksen pyhän, oikeudenmukaisen ja armollisen Jumalan luonteesta.... Jos olemme jollekulle tehneet vääryyttä jollakin epärehellisellä liiketoimella, jos olemme pettäneet kaupassa tai riistäneet lähimmäiseltämme, vaikka se olisikin tapahtunut lain puitteissa, meidän on tunnustettava vääryytemme ja mikäli mahdollista suoritettava korvaus. Ei riitä, että korvaamme vain sen, minkä olemme ottaneet, vaan senkin, minkä se olisi tuottanut, jos se olisi ollut oikein ja viisaasti sijoitettuna sen ajan, jonka se on ollut hallussamme.” - Aikakausten Toivo, s. 530,531.

4. läksy

Sapattina 25. tammikuuta 2025

Israelin uskottomuus

”Ja kun koko sekin sukupolvi oli tullut kootuksi isiensä tykö, nousi heidän jälkeensä toinen sukupolvi, joka ei tuntenut Herraa eikä niitä tekoja, jotka hän oli Israelille tehnyt.” Tuom. 2:10.

”Mutta välittämättä tästä ylevästä kohtalostaan he valitsivat omien mielihalujensa helpomman tien. Heille tarjoutui tilaisuuksia maan lopulliseen valtaamiseen, mutta he pääsivät ne käsistään. Monien sukupolvien ajan heitä ahdistivat näiden epäjumalia palvelevien kansojen jäännökset, jotka tulivat »okaiksi» heidän silmiinsä ja »tutkaimiksi» heidän kylkiinsä (4 Moos. 33: 55). Israelilaiset »pitivät yhteyttä pakanain kanssa ja oppivat heidän tekonsa» (Ps. 106: 35). He solmivat seka-avioliittoja kanaanilaisten kanssa, ja epäjumalanpalvelus levisi ruton tavoin kautta

maan. »He palvelivat heidän jumalankuviansa, ja niistä tuli heille paula. Ja he uhrasivat poikiansa ja tyttäriänsä riivaajille, ja maa saastui veriveleista. Ja Herran viha syttyi hänen kansaansa vastaan, ja hän kyllästyi perintöosaansa» (Ps. 106: 36—40).” - Patrarkat ja profeetat s. 529,530.

1. Kun he kääntyivät pois oikeasta Jumalasta, ketä israelilaiset seurasivat uskonnollisessa mielessä?

Tuom. 2:11-13. ja hylkäsivät Herran, isiensä Jumalan, joka oli vienyt heidät pois Egyptin maasta, ja lähtivät kulkemaan muiden jumalien jäljessä, niiden kansojen jumalien, jotka asuivat heidän ympärillensä, kumarsivat niitä ja vihoittivat Herran. Mutta kun he hylkäsivät Herran ja palvelivat baalia ja astarteja,

”Siihen asti kun Joosuan opettamasta sukupolvesta oli vähänkin jäljellä, ei epäjumalanpalvelus päässyt paljonkaan leviämään, mutta vanhemmat olivat valmistaneet tietä lastensa luopumukselle. Olemalla välittämättä Jumalan rajoituksista ne, jotka olivat saaneet haltuunsa Kanaanin, kylvivät pahuuden siementä, joka tuotti jatkuvasti katkeraa satoaan monien sukupolvien aikana. Tapojen yksinkertaisuus oli myötävaikuttanut siihen, että heprealaiset olivat pysyneet fyysisesti terveinä. Mutta seurustelu pakanoiden kanssa päästi ruokahalun ja intohimot valloilleen, mikä ajan mittaan heikensi ruumiin voimia ja alensi henkistä ja siveellistä tasoa.... He »hylkäsivät Herran, isiensä Jumalan, joka oli vienyt heidät pois Egyptin maasta» »ja johdatti heitä erämaassa kuin laumaa.»” - Patriarkat ja profeetat s. 530.

”Syy, miksi israelilaiset hylkäsivät Jehovan, oli, että nousi sukupolvi, jolle ei ollut opetettu, kuinka Jeesuksen Kristuksen käsi oli voimallisesti vapauttanut kansan Egyptistä. Heidän isänsä eivät olleet opettaneet heille, kuinka jumalallinen varjelus oli suojellut israelilaisia kaikilla heidän matkoillaan erämaassa.” —Review and Herald, May 21, 1895

Ryöstettyinä ja voitettuina

2. Mitkä vakavat seuraukset seurasivat oikean Jumalan hylkäämisestä ja omien synnillisten taipumusten seuraamisesta?

Tuom. 2:14,15. niin Herran viha syttyi Israelia kohtaan, ja hän antoi heidät ryöstäjien käsiin, jotka ryöstivät heitä, ja myi heidät heidän ympärillään asuvien vihollisten käsiin, niin etteivät he enää voineet kestää vihollistensa edessä. Mihin ikinä he lähtivätkin, oli Herran käsi heitä vastaan, tuottaen onnettomuutta, niinkuin Herra oli puhunut ja niinkuin Herra oli heille vannonut; ja niin he joutuivat suureen ahdinkoon.

”Heidän tuli esittää lapsilleen merkkejä Jumalan voimasta ja järjestää juhlamenoja, jotka herättäisivät kysymyksiä ja antaisivat heille tilaisuuden kertoa Jumalan teoista kansaansa kohtaan. Mutta vanhemmat eivät toimineet siinä tehtävässä, jonka Jumala oli heille antanut, että olisivat opettaneet lapsiaan huolellisesti, jotta nämä olisivat ymmärtäneet Jumalan teot Hänen johdattaessaan kansaansa erämaan halki...

Vanhemmat laiminlöivät sen työn, jonka Herra oli heille uskonut, eivätkä opettaneet lapsilleen Jumalan tarkoitusta valittua kansaansa kohtaan. He eivät pitäneet esillä sitä tosiasiaa, että epäjumalanpalvelus oli syntiä ja että muiden jumalien palveleminen merkitsi Jehovan hylkäämistä. Jos vanhemmat olisivat täyttäneet velvollisuutensa, meillä ei olisi kertomusta sukupolvesta, joka ei tuntenut Jumalaa ja joka siksi annettiin hävittäjien käsiin.” —Review and Herald, May 21, 1895

”Synneillään israelilaiset erottautuivat Jumalasta. Hänen voimansa erkani heistä, eivätkä he enää pystyneet voittamaan vihollisiaan. Siten he joutuivat juuri niiden kansojen valtaan, jotka he Jumalan avulla olisivat voineet saada itselleen alamaisiksi.” - Patriarkat ja profeetat s. 530.

3. Vaikka Herra monia kertoja herätti tuomareita ja vapauttajia olemaan Israelille siunaukseksi, kuinka vahva oli kansan sitoumus totella Herraa?

Tuom. 2:16,17. Silloin Herra herätti tuomareita, jotka pelastivat heidät heidän ryöstäjiensä käsistä. Mutta he eivät totelleet tuomareitansaakaan, vaan kulkivat haureudessa muiden jumalien jäljessä ja kumarsivat niitä. Pian he poikkesivat siltä tieltä, jota heidän isänsä, Herran käskyjä totellen, olivat kulkeneet; he eivät tehneet niin.

”Kuitenkaan hän ei peräti hyljännyt kansaansa. Aina jäi olemaan Herralle uskollinen jäännös. Ja ajasta toiseen Herra herätti uskollisia ja urheita miehiä kukistamaan epäjumalanpalveluksen ja vapauttamaan israelilaiset vihollisistaan. Mutta vapauttajan kuoltua kansa höltyi hänen arvovaltansa pidäkkeistä ja palasi ennen pitkää epäjumaliensa pariin. Niin toistui moneen kertaan kertomus luopumuksesta ja kurin palautuksesta, tunnustuksesta ja vapautuksesta.” - Patriarkat ja profeetat s. 530.

Israelilaiset kadottivat hengellisen identiteettinsä

4. Mitä se toisia osoitti, että niin pian kuin joku tuomari kuoli, kansan uskollisuus Jumalaa kohtaan loppui?

Tuom. 2:18,19. Kun siis Herra herätti heille tuomareita, niin Herra oli tuomarin kanssa ja pelasti heidät heidän vihollistensa käsistä niin kauaksi aikaa, kuin tuomari eli; sillä Herran tuli sääli, kun he voihkivat sortajainsa ja vaivaajainsa käsissä. Mutta kun tuomari kuoli, vaelsivat he jälleen kelvottomasti, vielä pahemmin kuin heidän isänsä, kulkien muiden jumalien jäljessä, palvelen ja kumartaen niitä. He eivät lakanneet teoistansa eivätkä paatuneesta vaelluksestansa.

”Jos Jumalalla ei olisi lakia, ei voisi olla tuomiota, eikä miesten ja naisten tapauksia otettaisi käsittelyyn juhlallisessa oikeudenkäynnissä vanhurskaan Tuomarin edessä. Jos meidän ei ole havaittu olleen sopusoinnussa Jumalan vaatimusten kanssa tässä elämässä, emme ole sopusoinnussa Hänen vaatimustensa kanssa tulevassakaan elämässä. Mitä puolusteluja voimme esittää tottelemattomuudellemme Jumalan hallituksen lakeja vastaan?... Tulet vakuuttumaan syyllisyydestäsi, ennen kuin oma elämäsi paljastetaan. Jokainen kadotukseen joutuva tulee näkemään, missä hän erkani

oikeasta, ja hän tulee ymmärtämään tottelemattoman elämänsä vaikutuksen toisiin, jotka ovat kääntyneet pois totuuden tieltä. 'Niin on siis meidän jokaisen tehtävä Jumalalle tili itsestämme,' ja elävät ja kuolleet seisovat Kristuksen tuomioistuimen edessä. Salaisuudet paljastetaan." —Signs of the Times, December 29, 1887.

5. Miksi sitä lupautta, joka heille aiemmin annettiin, ei voitu täyttää?

2. Moos. 23:22 *Mutta jos sinä kuulet häntä ja teet kaikki, mitä minä käsken, niin minä olen sinun vihollistesi vihollinen ja vastustajaisi vastustaja.*

Tuom. 2:20,21. Niin Herran viha syttyi Israelia kohtaan, ja hän sanoi: "Koska tämä kansa on rikkonut minun liittoni, jonka minä sääsin heidän isillensä, eivätkä he ole kuulleet minun ääntäni, niin en minäkään enää karkoita heidän tieltänsä ainoatakaan niistä kansoista, jotka Joosua kuollessaan jätti jäljelle.

"He eivät luopuneet omista teoistaan eivätkä itsepäisistä tavoistaan. Ja Herran viha syttyi Israelia kohtaan, ja Hän sanoi: 'Koska tämä kansa on rikkonut minun liittoni, jonka minä sääsin heidän isillensä, eivätkä he ole kuulleet minun ääntäni; en minäkään enää karkoita heidän tieltänsä ainoatakaan niistä kansoista, jotka Joosua kuollessaan jätti jäljelle.' Herra pyrki saattamaan kansansa sellaiseen asemaan, jossa Hän voisi ilmaista voimansa heidän hyväkseen; mutta heidän sydämensä oli kääntynyt pois Jumalasta, eivätkä he tahtoneet alistua Hänen käskyihinsä. Mikä sokeus! Mikä selittämätön hulluus! Yhtä käsittämätöntä on niiden ihmisten toiminta, joille Jumala on antanut älyllisiä lahjoja ja ympäröinyt heidät ajallisilla siunauksilla, mutta jotka silti asettavat maallisen hyödyn ja jopa alhaisten intohimojen tyydyttämisen Jumalan suosion ja Hänen äärettömän rakkautensa edelle. " —Signs of the Times, June 9, 1881.

6. Mitä se tarkoitti, että Herra jätti kansat koettelemaan Israelia? Kuinka hyvin me pystymme huomaamaan, minkä Herra nykyään sallii koetella meitä?

Tuom. 2:23; Niin Herra jätti nämä kansat paikoilleen, karkoittamatta niitä heti kohta; hän ei antanut niitä Joosuan käsiin.

Tuom. 3:1,4-6. Nämä ovat ne kansat, jotka Herra jätti paikoilleen koetellakseen niiden kautta Israelia, kaikkia niitä, jotka eivät olleet kokeneet mitään kaikista Kanaanin sodista - Nämä jäivät, että hän niiden kautta koettelisi Israelia saadakseen tietää, tottelisivatko he Herran käskyjä, jotka hän Mooseksen kautta oli antanut heidän isillensä. Israelilaiset asuivat siis kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten keskellä, ja he ottivat heidän tyttäriänsä vaimoikseen ja antoivat omia tyttäriänsä heidän pojillensa ja palvelivat heidän jumaliansa.

"Mutta vaikka kanaanilaisten valta oli murrettu, eivät he kuitenkaan olleet menettäneet kaikkia alueitaan. Lännessä oli filistealaisilla vielä hallussaan hedelmällinen ranta-alue, ja heidän pohjoispuolellaan oli siidonilaisten maa. Näiden aluetta oli myös Libanon. Etelässä, Egyptin suunnassa, maa oli niinkään vielä

Israelin vihollisten hallussa.” - Patriarkat ja profeetat s. 492.

Jokaisen heimon vastuu

7. Miksei Herra antanut Joosuan ajaa täydellisesti pois pakanakansoja heimojen saamilta alueilta? Mikä oli jokaisen heimon vastuulla?

Tuom. 2:22. Minä tahdon näin heidän kauttansa koetella Israelia, noudattavatko he Herran tietä ja vaeltavatko sitä, niinkuin heidän isänsä tekivät, vai eivätkö."

”Koko maa, sekä vallattu että vielä valtaamaton, oli jaettava heimojen kesken. Ja kukin heimo sai tehtäväkseen oman perintöosansa lopullisen valtaamisen. Jos kansa pysyisi kuuliaisena Jumalalle, hän karkottaisi viholliset heidän tieltään, ja hän lupasi vielä lisätä heidän aluettaan, jos he pysyisivät hänen liitossaan.” - Patriarkat ja profeetat s. 492.

”Mutta ellemme antaudu täydellisesti Hänen palvelukseensa ja vaella Hänen käskyjensä mukaan, emme voi osoittaa mitään todisteita siitä, että olemme kuninkaallisen perheen jäseniä. Kunpa ymmärtäisimme aina sen rakkauden, jota Jumala on osoittanut meitä langenneita syntisiä kohtaan, antamalla ainoan Poikansa meidän pelastukseksemme! Emme saisi koskaan unohtaa sitä tosiasiaa, että ne, jotka Kristus lunastaa niin äärettömällä hinnalla, on puhdistettava, jotta he olisivat Hänelle omaisuuskansa, joka hyvä tekoja ahkeroitsee. Meidän tulisi tuntea, että Kristus on antanut meille erityisiä kunnianosoituksia erottaessaan meidät maailmasta, kun Hän olisi voinut jättää meidät tuhoutumaan synneissämme.” —Signs of the Times, June 9, 1881

Lisätutkisteluksi

”Jumala oli asettanut kansansa mahtavan rintavarustuksen tavoin estämään siveellisen turmeluksen leviämistä maailmaan. Jos Israel pysyisi uskollisena Jumalalle, hän soisi sille voiton toisensa jälkeen. Hän antaisi heidän valtaansa suurempia ja voimakkaampia kansoja kuin kanaanilaiset. Hän lupasi: »Jos te pidätte kaikki nämä käskyt, jotka minä teille annan, niin Herra karkoittaa kaikki nämä kansat teidän tieltänne, ja te laskette valtanne alle kansoja, jotka ovat teitä suuremmat ja väkevämmät. Mihin paikkaan te jalkanne astutte, se on oleva teidän. Erämaasta ja Libanonista, virrasta, Eufrat-virrasta, aina Länsimereen saakka on teidän alueenne ulottuva. Ei kukaan kestä teidän edessänne. Kahuun ja peljästykseen teidän edessänne on Herra saattava koko sen maan, johon te astutte, niinkuin hän on teille puhunut» (5 Moos. 11: 22—25).” - Patriarkat ja profeetat s. 529.

”Jumala haluaa, että Hänen kansansa osoittaa selkeän eron luonteessa ja käytöksessä ei-uskovaan maailmaan nähden. Meidän tulee olla 'valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa...' Vain jatkuvalla valvomisella ja hartaalla rukouksella, johon yhdistyy usko, voimme säilyttää erityisen ja pyhän luontemme Jumalan poikina ja tyttärinä.” —Signs of the Times, June 9, 1881.

5. läksy

Sapattina 1. helmikuuta 2025

Otniel, Eehud ja Samgar

”Israelia sortivat kukin vuorollaan Mesopotamian kuningas, Mooabin kuningas ja heidän jälkeensä filistealaiset sekä Siiseran johtamat Haasorin kanaanilaiset. Kansansa vapauttajiksi taas herätettiin Otniel, Samgar, Eehud, Debora ja Baarak. Mutta jälleen »israelilaiset tekivät sitä, mikä oli paha Herran silmissä, ja Herra antoi heidät Midianin käsiin». Tähän asti Jordanin itäpuolella asuneet heimot olivat säästyneet vainolaisen kovalta painostukselta, mutta joutuivat nyt ensimmäisinä kärsimään näistä uusista iskuista.” - Patriarkat ja profeetat s. 530,531.

1. Mitä Herra teki Israelin tottelemattomuuden vuoksi?

Tuom. 3:7,8. Näin israelilaiset tekivät sitä, mikä oli paha Herran silmissä, ja unhottivat Herran, Jumalansa, ja palvelivat baaleja ja aseroita. Silloin Herran viha syttyi Israelia kohtaan, ja hän myi heidät Kuusan-Risataimin, Mesopotamian kuninkaan, käsiin; ja israelilaiset palvelivat Kuusan-Risataimia kahdeksan vuotta.

”Menestyksensä aikana Israel unohti Jumalan, kuten heitä oli varoitettu tapahtuvan. Mutta vastoinkäymiset tulivat. Heparalaiset joutuivat Mesopotamian kuninkaan alaisuuteen ja kovaan orjuuteen kahdeksaksi vuodeksi. Ahdistuksessaan he huomasivat, että heidän yhteytensä epäjumaliin eivät voineet auttaa heitä. Silloin he muistivat Jumalan ihmeelliset teot ja alkoivat huutaa Hänen puoleensa, ja Herra herätti heille vapauttajan, Otnielin, Kaalebin nuoremman veljen pojan. Herran Henki laskeutui hänen ylleen, ja hän tuomitsi Israelia ja lähti sotaan. Herra antoi Mesopotamian kuninkaan hänen käsiinsä.” —Signs of the Times, June 9, 1881.

Hengen vahvistama

2. Kenet Herra herätti vapautuksen välikappaleeksi, kun kansa kääntyi Hänen puoleensa rukouksessa ja vilpittömin, vakavin huudoin? Kuinka hänellä oli riittävästi voimaa vastustaa hyökkääjiä ja tehdä Israelille mahdolliseksi voittaa vihollinen?

Tuom. 3:9-11. Mutta israelilaiset huusivat Herraa, ja Herra herätti israelilaisille vapauttajan, joka heidät vapautti, Otnielin, Kenaan, Kaalebin nuoremman veljen, pojan. Ja Herran henki tuli häneen, ja hän oli tuomarina Israelissa; hän lähti sotaan, ja Herra antoi Kuusan-Risataimin, Aramin kuninkaan, hänen käsiinsä, ja Kuusan-Risataim sai tuntea hänen kätensä voimaa. Ja maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta; sitten Otniel, Kenaan poika, kuoli.

”Kun Otniel nimettiin mieheksi, jonka Jumala oli valinnut johtamaan ja vapauttamaan Israelin, hän ei kieltäytynyt ottamasta vastuuta. Jumalan voimassa hän ryhtyi heti kitkemään epäjumalanpalvelusta, kuten Herra oli käskenyt, toteuttamaan oikeutta ja kohottamaan siveellistä ja uskonnollista tasoa. Kun Israel katui syntejään,

Herra osoitti suurta armoaan heitä kohtaan ja toimi heidän vapauttamisekseen. Neljäkymmentä vuotta Otniel hallitsi Israelissa. Tänä aikana kansa pysyi uskollisena Jumalan laille ja nautti sen seurauksena rauhaa ja hyvinvointia. Mutta hänen viisaiden ja hyödyllisten toimiensa päättyessä hänen kuolemaansa, israelilaiset sortuivat jälleen palvelemaan epäjumalia. Ja niin luopumuksen ja rangaistuksen, synnintunnustuksen ja vapautuksen tarina toistui yhä uudelleen.” —Signs of the Times, June 9, 1881.

3. Mitä tapahtui, kun Israel jälleen teki sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä? Kuinka kauan kansa palveli Mooabin kuningasta?

Tuom. 3:12-14. Mutta israelilaiset tekivät jälleen sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä. Silloin Herra vahvisti Eglonin, Mooabin kuninkaan, Israelia väkevämmäksi, koska he tekivät sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä. Ja tämä kokosi luoksensa ammonilaiset ja amalekilaiset, lähti liikkeelle ja voitti Israelin, ja he valtasivat Palmukaupungin.

”Minulle näytettiin, että Saatanan voima kohdistuu erikoisesti Jumalan kansaan. Minulle näytettiin monien olevan epäilevässä, epätoivoisessa tilassa. Ruumiin heikkoudet vaikuttavat mieleen. Taitava ja voimakas vihollinen tarkkaa askeleitamme ja käyttää voimaansa ja taitoaan koettaen kääntää meidät pois oikealta tieltä. Ja liian usein on niin, ettei Jumalan kansa ole varuillaan eikä sen tähden havaitse hänen petoksiaan. Hän käyttää sellaisia toimintatapoja, jotka parhaiten peittävät hänet näkyvistä, ja usein hän pääsee tarkoituksensa perille.” - Todistusaarteita 1, s. 93.

Jumala teki Eehudista vapauttajan

4. Kun kansa huusi vapautusta, kenet Herr nostatti vapauttamaan heidät?

Tuom. 3:15-17. Ja israelilaiset huusivat Herraa, ja Herra herätti heille vapauttajan, benjaminilaisen Eehudin, Geeran pojan, vasenkätisen miehen. Kun israelilaiset lähettivät hänet viemään veroa Eglonille, Mooabin kuninkaalle, niin Eehud teki itsellensä kaksiteräisen miekan, jalan pituisen, ja satoi sen takkinsa alle oikealle kupeelleen. Ja hän toi veron Eglonille, Mooabin kuninkaalle. Mutta Eglon oli hyvin lihava mies.

”Jumala tekee ihmeellisiä asioita niille, jotka luottavat Häneen. Se, että Hänen tunnustava kansansa luottaa niin paljon omaan viisauteensa eikä anna Herralle tilaisuutta paljastaa voimaansa heidän puolestaan, on syy siihen, että heillä ei ole enempää voimaa. Hän auttaa uskovia lapsiaan jokaisessa hätätilanteessa, jos he asettavat kaiken luottamuksensa Häneen ja tottelevat Häntä täydellisesti.... Monet, jotka tunnustavat meidän uskoamme, ovat tässä asemassa. He ovat heikkoja ja voimattomia, koska he luottavat omaan voimaansa. Jumala toimii voimallisesti uskollisen kansan hyväksi, joka tottelee Hänen sanaansa kyseenalaistamatta ja ilman epäilyksiä.” —Testimonies for the Church, vol. 4, pp. 163, 164.

5. Minkä salajuonen Eehud suunnitteli ja pani käytäntöön toteuttaakseen suunnitelmansa vapauttaa Israel heidän sortajistaan?

Tuom. 3:18-23. Kun hän oli saanut tuoduksi veron, saattoi hän väen, joka oli verolahjoja kantanut, matkalle. Mutta itse hän kääntyi takaisin Gilgalin luona olevilta jumalankuvilta ja käski sanoa: "Minulla on salaista asiaa sinulle, kuningas". Niin tämä sanoi: "Hiljaa!" Ja kaikki, jotka seisoiivat hänen luonaan, menivät hänen luotaan ulos. Kun Eehud oli tullut hänen luoksensa, hänen istuessaan yksin viileässä yläsalissaan, sanoi Eehud: "Minulla on sinulle sana Jumalalta". Silloin hän nousi istuimeltaan, mutta Eehud ojensi vasemman kätensä ja tempasi miekan oikealta kupeeltaan ja pisti sen hänen vatsaansa, niin että kahvakin meni sisään terän mukana ja terä upposi kokonaan ihraan, sillä hän ei vetänyt ulos miekkaa hänen vatsastaan. Sitten hän meni ulos laakealle katolle. Kun Eehud oli tullut pylväskäytävään, sulki hän yläsalin ovet jälkeensä ja lukitsi ne.

"Vakavia ovat opetukset Israelin epäonnistumisesta niinä vuosina, jolloin niin kuningas kuin kansakin luopuivat siitä suunnitelmasta, jota heidät oli kutsuttu toteuttamaan. Missä he olivat heikkoja aina lopulliseen epäonnistumiseen asti, siinä on niiden oltava vahvoja, jotka ovat Jumalan nykyistä Israelia ja niitä taivaan edustajia, joista koostuu Kristuksen tosi seurakunta. Heidän tehtävänä on näet saattaa päätökseen ihmisille uskottu työ ja toimia tulevan palkanmaksun päivän airuina.... Kaiken vanhurskauden vihollisen joukot ovat vahvasti linnoittautuneet. Ne ovat voitettavissa vain Jumalan voimalla." - Profeetat ja kuninkaat, s. 52.

6. Kuinka hän kutsui efraimilaiset taistelemaan kanssaan valloittajia vastaan?

Tuom. 3:26-30. Mutta Eehud oli paennut heidän vitkastellessaan; hän oli jo päässyt jumalankuvien ohi ja pakeni Seiraan. Ja sinne tultuaan hän puhalsi pasunaan Efraimin vuoristossa. Silloin israelilaiset laskeutuivat hänen kanssaan vuoristosta, ja hän heidän etunenässään. Ja hän sanoi heille: "Seuratkaa minua, sillä Herra antaa teidän vihollisenne, mooabilaiset, teidän käsiinne". Silloin he laskeutuivat hänen jäljessään alas, valtasivat mooabilaisten tieltä Jordanin kahlauspaikat eivätkä päästäneet ketään yli. Ja he voittivat silloin Mooabin, lähes kymmenen tuhatta miestä, kaikki voimakkaita ja sotakuntoisia miehiä; eikä ainoakaan päässyt pakoon. Niin täytyi Mooabin silloin nöyrytyä Israelin käden alle. Ja maassa oli rauha kahdeksankymmentä vuotta.

"Edessämme oleva taistelu edellyttää itsensäkieltävää mielenlaatua. Se vaatii olemaan luottamatta itseensä ja turvautumaan yksin Jumalaan sekä käyttämään viisaasti kaikki sielujen pelastamiseen tarjoutuvat tilaisuudet. Herra on siunaava seurakuntaansa, kun se yksimielisesti edeten ilmaisee pimeydessä olevalle maailmalle pyhyden kauneutta osoittamalla Kristuksen kaltaista uhrautuvaisuutta, korottamalla jumalallista mielummin kuin inhimillistä sekä rakastamalla ja palvelemalla väsymättä niitä, jotka niin suuresti tarvitsevat evankeliumin siunauksia." - Profeetat ja kuninkaat, s. 52.

Samgar haastoi filistealaiset

7. Toisessa tapauksessa, kun valloittajat tulivat kaakosta, ketä Herra käytti vapauttamaan kansansa?

Tuom. 3:31. Hänen jälkeensä tuli Samgar, Anatin poika. Hän surmasi filistealaisia kuusisataa miestä häränpistimellä; hänkin vapautti Israelin.

”Meidän tehtävämme on tehdä pyhityksestä täydellinen. Kun Jumala näkee, että teemme kaiken voitavamme omalta osaltamme, Hän auttaa meitä. Enkelit tulevat avuksemme, ja me tulemme voimakkaiksi Kristuksen vahvistaessa meitä. Älä laiminlyö salaista rukousta. Rukoile itsesi puolesta. Kasva armossa. Mene eteenpäin. Älä pysähdy, älä käänny takaisin. Eteenpäin kohti voittoa. Rohkeutta Herrassa.... Taistele suurta vihollista vastaan vielä hetken, ja sitten vapautus tulee, ja haarniska lasketaan rakkaan Vapahtajamme jalkojen juureen. Taistele tiesi läpi jokaisen esteen. Jos tulevaisuus näyttää hieman pilviseltä, toivo edelleen, usko edelleen. Pilvet häviävät, ja valo loistaa jälleen.” —Testimonies for the Church, vol. 1, p. 663.

Lisätutkisteluksi

”Se, joka on tullut osalliseksi jumalallisesta luonnosta, tietää, että hänen kansalaisuutensa on taivaassa. Hän saa innoituksensa Kristuksen Hengestä. Hänen sielunsa on kätkeynä Kristuksen kanssa Jumalassa. Sellaista ihmistä ei Saatana voi enää käyttää välikappaleenaan tunkeutuakseen Jumalan pyhäkköön ja saastuttaakseen Jumalan temppelein. Hän saavuttaa voittoja joka askeleella. Hänen mielensä on täytetty jalostavilla ajatuksilla. Hän pitää jokaista ihmistä arvokkaana, koska Kristus on kuollut jokaisen sielun puolesta. 'Ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman; he kohottavat siipensä kuin kotkat.' Mies, joka odottaa Herraa, on vahva Hänen voimassaan, riittävän vahva kestämään suurta painetta. Silti hänet on helppo pyytää armon ja myötätunnon puolelle, joka on Kristuksen puoli. Sielu, joka on Jumalan alainen, on valmis tekemään Jumalan tahdon; hän etsii ahkerasti ja nöyrästi tullakseen tuntemaan sen. Hän hyväksyy kurinalaisuuden ja pelkää kulkea oman rajallisen ymmärryksensä mukaan. Hän on yhteydessä Jumalan kanssa, ja hänen puheensa on taivaassa.” —My Life Today, p. 277.

6. läksy

Sapattina 8. helmikuuta 2025

Debora ja Baarak

”Jumala ei anna Henkeään niille, jotka eivät käytä taivaallista lahjaa. Mutta ne, jotka vetäytyvät pois itsestään ja pyrkivät valaisemaan, rohkaisemaan ja siunaamaan toisia, saavat lisää kykyjä ja voimaa käyttöönsä. Mitä enemmän valoa he jakavat, sitä enemmän he saavat.” —Reflecting Christ, p. 319.

1. Kun Eehud oli kuollut, mitä israelilaiset tekivät? Kuinka kauan tämä

valitettava tilanne jatkui?

Tuom. 4:1-3. Mutta Eehudin kuoltua israelilaiset tekivät jälleen sitä, mikä oli paha Herran silmissä. Silloin Herra myi heidät Jaabinin, Kanaanin kuninkaan, käsiin, joka hallitsi Haasorissa. Hänen sotapäällikkönsä oli Siisera, joka asui Haroset-Goojimissa. Ja israelilaiset huusivat Herraa, sillä Siiseralla oli yhdeksänsadat raudoitettuja sotavaunuita, ja hän sorti ankarasti israelilaisia kaksikymmentä vuotta.

”Israelilaiset, jotka olivat jälleen erkaantuneet Jumalasta palvelemalla epäjumalia, joutuivat vihollistensa raskaasti sortamiksi. Kansan omaisuus ja jopa heidän henkensä olivat jatkuvassa vaarassa. Tämän vuoksi kylät ja syrjäiset asuinpaikat hylättiin, ja ihmiset kokoontuivat muurattuihin kaupunkeihin. Pääteitä ei käytetty, ja ihmiset kulkivat paikasta toiseen harvoin kuljetuilla sivupoluilla. Vesipaikoilla monet ryöstettiin ja jopa murhattiin, ja heidän ahdinkonsa lisäksi israelilaiset olivat aseettomia. Neljäkymmenen tuhannen miehen joukosta ei löytynyt yhtäkään miekkaa tai keihästä.” —Daughters of God, p. 37.

Debora, rohkea nainen

2. Kun kansa kärsi näin hirveissä oloisuuksissa, kenet Debora, naisprofeetta ja tuomari, kutsui auttamaan? Minkä suuren tehtävän hän pyysi tätä suorittamaan?

Tuom. 4:4-7. Mutta Debora, naisprofeetta, Lappidotin vaimo, oli siihen aikaan tuomarina Israelissa. Hänen oli tapana istua Deborah-palmun alla, Raaman ja Beetelin välillä, Efraimin vuoristossa, ja israelilaiset menivät hänen luoksensa oikeutta saamaan. Hän lähetti kutsumaan Baarakin, Abinoamin pojan, Naftalin Kedeksestä, ja hän sanoi hänelle: ”Näin käskää Herra, Israelin Jumala: Lähde ja mene Taaborin vuorelle ja ota mukaasi kymmenentuhatta miestä naftalilaisia ja sebulonilaisia. Ja minä tuon sinun luoksesi Kiisonin purolle Siiseran, Jaabinin sotapäällikön, sotavaunuineen ja laumoineen ja annan hänet sinun käsiisi.”

”Kaksikymmentä vuotta israelilaiset huokasivat sortajan ikeen alla; sitten he kääntyivät pois epäjumalanpalveluksesta ja nöyryteinä ja katuen huusivat Herran puoleen pyytäen vapautusta. He eivät huutaneet turhaan. Israelissa asui nainen, joka oli tunnettu hurskaudestaan, ja Herra valitsi hänet pelastaakseen kansansa hänen kauttaan. Hänen nimensä oli Debora. Hän oli tunnettu profettana, ja kun tavallisia tuomareita ei ollut, kansa oli kääntynyt hänen puoleensa pyytäen neuvoa ja oikeutta.” —Signs of the Times, June 16, 1881.

3. Millä ehdolla Baarak suostui ottamaan tehtävän vastaan? Kenet hän pyysi avukseen sortajia vastaan?

Tuom. 4:8-10. Niin Baarak sanoi hänelle: ”Jos sinä lähdet minun kanssani, niin minäkin lähdän; mutta jos sinä et lähde minun kanssani, niin en minäkään lähde”. Hän vastasi: ”Minä lähdän sinun kanssasi; mutta kunnia siitä retkestä, jolle lähdet, ei tule sinulle, vaan Herra on myyvä Siiseran naisen käsiin”. Niin Debora nousi ja lähti

Baarakin kanssa Kedekseen. Silloin Baarak kutsui Sebulonin ja Naftalin koolle Kedekseen; kymmenentuhatta miestä seurasi häntä, ja Debora lähti hänen kanssaan. ”Barak tiesi heprealaisten olevan hajallaan, lannistuneina ja aseettomina, sekä heidän vihollistensa olevan vahvoja ja taitavia. Vaikka Herra itse oli valinnut hänet Israelin vapauttajaksi ja antanut lupauksen, että Jumala kulkisi hänen kanssaan ja kukistaisi heidän vihollisensa, Baarak oli silti arka ja epäilevä. Hän hyväksyi Deboran sanoman Jumalan sanana, mutta hänellä oli vain vähän luottamusta Israeliin, ja hän pelkäsi, etteivät he totteisi hänen kutsuaan. Hän kieltäytyi ryhtymästä näin epävarmaan tehtävään, ellei Debora suostuisi lähtemään hänen mukaansa ja näin tukisi hänen ponnistelujaan vaikutusvallallaan ja neuvoillaan.... Herra ilmoitti Deboralle aikomuksensa tuhota Israelin viholliset ja käski häntä kutsumaan luokseen miehen nimeltä Baarak... ja kertomaan hänelle saamansa ohjeet. Debora kutsui Baarakin ja käski häntä kokoamaan kymmenen tuhatta miestä Naftalin ja Sebulonin heimoista ja käymään sotaan kuningas Jaabin armeijoita vastaan.” Signs of the Times, June 16, 1881.

Sotapäällikkö Siisera valjasti vaununsa

4. Tietoisena haasteesta, ketkä Siisera kutsui koolle uskoen voittavansa alistetut israelilaiset?

Tuom. 4:11-13. Mutta keeniläinen Heber oli eronnut keeniläisistä, Hoobabin, Mooseksen apen, jälkeläisistä; ja hän oli telttaansa pystytellen tullut aina Saanaimin tammelle asti, joka on Kedeksen luona. Kun Siiseralle ilmoitettiin, että Baarak, Abinoamin poika, oli noussut Taaborin vuorelle, niin Siisera kutsui koolle kaikki sotavaununsa, yhdeksänsadat raudoitetut sotavaunut, ja kaiken väen, mikä hänellä oli, Haroset-Goojimista Kiisonin purolle.

”Baarak kokosi nyt kymmenentuhannen miehen armeijan ja marssi Taaborin vuorelle, kuten Herra oli käskenyt. Siisera kokosi välittömästi valtavan ja hyvin varustetun joukon, aikomuksenaan saartaa heprealaiset ja saada heistä helppo saalis. Israelilaiset olivat huonosti valmistautuneita yhteenottoon, ja he katselivat kauhuissaan alapuolellaan tasangolle levittäytynyttä valtavaa armeijaa, joka oli varustettu kaikilla sotavarusteilla ja pelätyillä rautaisilla vaunuilla. Nämä vaunut oli rakennettu erittäin tuhoisiksi; akseleihin oli kiinnitetty pitkät viikatteenterän kaltaiset veitset, niin että vaunut pystyivät ajaessaan vihollisen rivien läpi kaatamaan heitä, niin kuin sirppi leikkaa viljaa.” —Signs of the Times, June 16, 1881.

5. Minkä käskyn Herra antoi Baarakille profeetta Deboran välityksellä? Kuka itse asiassa voitti sotapäällikkö Siiseran ja hänen armeijansa?

Tuom. 4:14-16. Silloin Debora sanoi Baarakille: "Nouse, sillä tämä on se päivä, jona Herra antaa Siiseran sinun käsiisi; onhan Herra lähtenyt sinun edelläsi". Niin Baarak laskeutui Taaborin vuorelta, ja kymmenentuhatta miestä hänen jäljessään. Ja Herra saattoi Baarakin miekan terän edessä hämminkiin Siiseran ja kaikki hänen

sotavaununsa ja koko hänen joukkonsa; ja Siisera astui alas vaunuistaan ja pakeni jalkaisin. Mutta Baarak ajoi takaa sotavaunuja ja sotajoukkoa Haroset-Goojimiin saakka. Ja koko Siiseran joukko kaatui miekan terään; ei ainoakaan pelastunut.

”Israelilaiset olivat asettuneet vahvaan asemaan vuoristossa odottamaan suotuisaa hetkeä hyökkäykseen. Deboran varmuuden rohkaisemana, että juuri tämä päivä toisi ratkaisevan voiton, Baarak johti armeijansa alas aukealle tasangolle ja teki rohkean hyökkäyksen vihollista vastaan. Taistelun Jumala soti Israelin puolesta, eikä sotataito, ylivoimainen lukumäärä tai varustus voinut heitä vastustaa. Siisera joukkoineen joutui paniikkiin.... Vain Jumala saattoi saattaa vihollisen hämmennyksen valtaan, ja voitto voitiin lukea yksin Hänelle.” —Reflecting Christ, p. 329.

6. Täydellisesti lyötynä, mistä Siisera etsi turvapaikkaa ja vapautusta? Kuka oli Jaael?

Tuom. 4:11,17-20. Mutta keeniläinen Heber oli eronnut keeniläisistä, Hoobabin, Mooseksen apen, jälkeläisistä; ja hän oli teltaansa pystytellen tullut aina Saanaimin tammelle asti, joka on Kedeksen luona.... Mutta Siisera oli paennut jalkaisin Jaaelin, keeniläisen Heberin vaimon, teltalle; sillä Jaabinin, Haasorin kuninkaan, ja keeniläisen Heberin perheen välillä oli rauha. Ja Jaael meni Siiseraa vastaan ja sanoi hänelle: "Poikkea, herrani, poikkea minun luokseni, älä pelkää". Ja hän poikkesi hänen luoksensa teltaan, ja hän peitti hänet peitteellä. Ja hän sanoi hänelle: "Anna minulle vähän vettä juodakseni, sillä minun on jano". Niin hän avasi maitoleilin ja antoi hänen juoda ja peitti hänet. Ja hän sanoi hänelle: "Asetu teltan ovelle; ja jos joku tulee ja kysyy sinulta ja sanoo: 'Onko täällä ketään?' niin vastaa: 'Ei ole'.

”Kun Siisera näki armeijansa olevan voitettu, hän jätti vaununsa ja yritti paeta jalan, tavallisen sotilaan tavoin. Lähestyessään Heberin, yhden Jetron jälkeläisen, teltaa, pakolainen kutsuttiin etsimään suojaa sieltä. Heberin poissa ollessa hänen vaimonsa Jaael tarjosi Siiseralle kohteliaasti virkistävän juoman ja mahdollisuuden levätä, ja väsynyt sotapäällikkö nukahti pian.” —Daughters of God, p. 38.

Siisera hävisi taistelun ja menetti henkensä

7. Millainen alhainen loppu oli tällä soturilla, joka taisteli Jumalaa ja Hänen kansaansa vastaan?

Tuom. 4:21-24. Mutta Jaael, Heberin vaimo, tempasi telttavaarnan, otti vasaran käteensä, hiipi hänen luoksensa ja löi vaarnan hänen ohimoonsa, niin että se tunkeutui aina maahan asti; hän oli näet väsymyksestä vaipunut sikeään uneen, ja hän kuoli. Ja katso, silloin Baarak tuli ajaen Siiseraa takaa; ja Jaael meni häntä vastaan ja sanoi hänelle: "Tule, minä näytän sinulle miehen, jota etsit". Ja hän tuli hänen luoksensa, ja katso, Siisera makasi kuolleena, vaarna ohimossaan. Näin Jumala sinä päivänä nöyryytti Jaabinin, Kanaanin kuninkaan, israelilaisten edessä.

”Jaael ei aluksi tiennyt vieraansa henkilöllisyyttä, ja hän päätti piilottaa tämän, mutta

saatuaan myöhemmin tietää, että tämä oli Siisera, Jumalan ja Hänen kansansa vihollinen, hänen päätöksensä muuttui. Kun Siisera makasi hänen edessään nukkuen, Jaael voitti luonnollisen vastenmielisyytensä tällaista tekoa kohtaan ja tappoi hänet lyömällä naulan hänen ohimonsa läpi, kiinnittäen hänet maahan. Kun Baarak, ajaen takaa vihollista, kulki siitä ohi, Jaael kutsui hänet sisään katsomaan, kuinka turhamainen sotapäällikkö makasi kuolleena hänen jalkojensa juuressa – naisen käden surmaamana.” —Signs of the Times, June 16, 1881.

Lisätutkisteluksi

”Sielu, joka on yhdistynyt Kristukseen, joka syö Hänen lihansa ja juo Hänen verensä, hyväksyen jokaisen Jumalan suusta lähtevän sanan ja eläen niiden mukaan, taistelee kaikkia rikkomuksia ja synnin hyökkäyksiä vastaan. Hänestä tulee päivä päivältä enemmän kirkkaan ja loistavan valon kaltainen ja yhä voitokkaampi. Hän etenee voimasta voimaan, ei heikkoudesta heikkouteen.” —Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 441.

7. läksy

Sapattina 15. helmikuuta 2025

Vapautuksen laulu

”Kirotkaa Meeros, sanoo Herran enkeli, kiroamalla kirotkaa sen asukkaat, koska eivät tulleet Herran avuksi, Herran avuksi sankarien joukkoon.’ Mitä Meeros oli tehnyt? Ei mitään. Tämä oli heidän syntinsä. Jumalan kirous tuli heidän päälleen siitä, mitä he eivät olleet tehneet. Ihminen, jolla on itsekäs ja ahdas mieli, on vastuussa kitsaudesta, mutta ne, joilla on ystävällisiä tunteita, anteliaita taipumuksia ja rakkaus sieluja kohtaan, kantavat raskasta vastuuta; sillä jos he sallivat näiden lahjojen jäädä käyttämättä ja joutuvan haaskuuseen, heidät luokitellaan uskottomien palvelijoiden joukkoon. Pelkkä näiden lahjojen omistaminen ei riitä. Niiden, joilla ne ovat, tulisi ymmärtää, että heidän velvollisuutensa ja vastuunsa ovat kasvaneet.” — Testimonies for the Church, vol. 2, p. 284

Ylistys Herralle

1. Kuinka Debora ja Baarak ilmaisivat suuren ilonsa taistelun lopputuloksesta?

Kuka sai oikeudenmukaisesti kunnian Israelin voitosta heidän sortajistaan?

Tuom. 5:1-5. Sinä päivänä Debora ja Baarak, Abinoamin poika, lauloivat näin: "Johtajat johtivat Israelia, kansa oli altis - siitä te kiittäkää Herraa. Kuulkaa, te kuninkaat, kuunnelkaa, te ruhtinaat. Herran kiitosta minä laulan, minä veisaan Herran, Israelin Jumalan, ylistystä. Kun sinä, Herra, lähdit liikkeelle Seiristä, kun sinä tulit astuen Edomin maasta, niin maa järisi, ja taivaat vuotivat, pilvet vuotivat vettä. Vuoret järkkäyivät Herran edessä, itse Siinai Herran, Israelin Jumalan, edessä.

”Jumalan ylistäminen vilpittömästi ja koko sydäimestä on rukoukseen rinnastettava

velvollisuus. Meidän tulee osoittaa maailmalle ja kaikille taivaallisille olennoille, että arvostamme Jumalan ihmeellistä rakkautta langennutta ihmiskuntaa kohtaan ja että odotamme yhä suurempia siunauksia hänen rajattomasta täyteydestään. Meidän tulee kertoa toisille arvokkaista kokemuksistamme paljon enemmän kuin tähän asti. Pyhän Hengen erikoisen vuodatuksen jälkeen saisimme ilomme Herrassa suuresti lisääntymään ja hänen palvelemisensa tehostumaan kertomalla hänen hyvydestään ja ihmeellisistä teoistaan lastensa hyväksi.” - Kristuksen vertaukset, s. 220.

2. Mitä ajatuksia tulee mieleen siitä, että Deboraa kutsutaan Israelin äidiksi? Mihin viittaa hänen lausuntonsa, että Israelin neljäkymmenen tuhannen joukossa ei näkynyt kilpeä, ei keihästä?

Tuom. 5:6-10. Samgarin, Anatin pojan, päivinä, Jaaelin päivinä tiet olivat tyhjinä, matkamiehet kiertelivät syrjäisiä polkuja. Israel oli johtoa vailla, peräti vailla, kunnes sinä, Debora, nousit, sinä, Israelin äiti. He valitsivat uusia jumalia; silloin oli sota porteilla asti, mutta ei näkynyt kilpeä, ei keihästä Israelin neljäkymmenen tuhannen joukossa. Minun sydämeni on kiintynyt Israelin johtomiehiin. Te kansan joukossa alttiit, kiittäkää Herraa. Te, jotka ratsastatte valkoisilla aasintammoilla, te, jotka istutte matoilla, ja te, jotka kuljette teillä, puhukaa.

”Kaksikymmentä vuotta israelilaiset huokasivat sortajan ikeen alla; sitten he kääntyivät pois epäjumalanpalveluksesta ja nöyrytyneinä ja katuen huusivat Herran puoleen pyytäen vapautusta. He eivät huutaneet turhaan. Israelissa asui nainen, joka oli tunnettu hurskaudestaan, ja Herra valitsi hänet pelastaakseen kansansa hänen kauttaan. Hänen nimensä oli Debora. Hän oli tunnettu profeettana, ja kun tavallisia tuomareita ei ollut, kansa oli kääntynyt hänen puoleensa pyytäen neuvoa ja oikeutta.” —Reflecting Christ, p. 329.

Yhteistyön siunaus

3. Mitä laulu kertoi eri heimojen vastuusta ja kansan teoista? Mitä se opettaa ongelmien käsittelystä?

Tuom. 5:13-16. Silloin pakolaiset laskeutuivat näiden jalojen luo, Herran kansa laskeutui minun luokseni, sankarien joukko. Efraimista tulivat ne, jotka olivat juurtuneet Amalekiin, he seurasivat sinun joukkojesi mukana, Benjamin. Maakirista laskeutuivat johtomiehet, Sebulonista ne, jotka kantoivat päällikönsauvaa. Ja Isaskarin ruhtinaat tulivat Deboran kanssa, ja niinkuin Baarak, niin Isaskar: hän kiiti tasangolle hänen jäljesssänsä. Ruubenin suvuissa oli suuria neuvotteluja. Miksi sinä jäit istumaan karjatarhojen välille, kuuntelemaan paimenpillin soittoa? Ruubenin suvuissa oli suuria neuvonpitoja.

”Herra asettaa ihmiset vastuullisiin asemiin, ei siksi, että he toteuttaisivat omaa tahtoaan, vaan Jumalan tahtoa. Hän antaa viisautta niille, jotka etsivät Häntä ja ovat riippuvaisia Hänestä neuvonantajanaan. Niin kauan kuin ihmiset edustavat Hänen hallintonsa puhtaita periaatteita, Hän siunaa ja tukee heitä välikappaleinaan,

toteuttaakseen tarkoituksensa kansaansa kohtaan. Hän tekee yhteistyötä niiden kanssa, jotka tekevät yhteistyötä Hänen kanssaan.” —Christian Leadership, p. 60

”Miesten, naisten ja lasten tahtoa on koulutettava yhteistyössä Jumalan kanssa... Ilmenee hengellisen ilon, ja niin hengellisen kuin fyysisen terveyden, sävelmää, ja se edistää sitä autuutta, jota Herra Jeesus tuli tuomaan maailmaan jokaiselle, joka uskoo.” —Christ Triumphant, p. 239.

4. Kuinka kaikki heimot osallistuivat taisteluun Israelin vihollisia vastaan? Mikä erityisen merkittävä näkökohta oli kerrottu voitonlaulussa?

Tuom. 5:17-21. Gilead pysyi alallaan tuolla puolella Jordanin, ja Daan - miksi hän viipyi vierailta laivoilla? Asser jäi istumaan meren rannalle ja pysyi alallaan lahtiensa luona. Sebulon on kansa, joka antaa henkensä alttiiksi kuolemaan, samoin Naftali kedon kummuilla. Kuninkaat tulivat ja taistelivat, silloin taistelivat Kanaanin kuninkaat Taanakissa, Megiddon vesien varsilla; mutta hopeata he eivät saaneet saaliiksensa. Tähdet taivaalta kävivät sotaa, radoiltaan ne sotivat Siiseraa vastaan. Kiisonin puro tempasi heidät mukaansa, taistelujen puro, Kiisonin puro. Astu esiin, minun sieluni, voimallisesti!

5. Mitä Raamatussa on kerrottu kaupungista, jonka asukkaat eivät ojentaneet auttavaa kättä? Toisaalta, mikä siunaus laulettiin Jaelille, keeniläisen Heberin vaimolle, joka tarkasti ottaen ei ollut israelilainen?

Tuom. 5:23-27. Kirotkaa Meeros, sanoo Herran enkeli, kiroamalla kirotkaa sen asukkaat, koska eivät tulleet Herran avuksi, Herran avuksi sankarien joukkoon. Siunattu olkoon vaimojen joukossa Jael, keeniläisen Heberin vaimo, siunattu vaimojen joukossa, jotka teltoissa asuvat. Vettä toinen pyysi, maitoa hän antoi, toi juhlamaljassa kermaa. Hän ojensi kätensä ottamaan vaarnaa, oikean kätensä työvasaraa; ja hän iski Siiseraa, löi murskaksi hänen päänsä, musersi ja lävisti hänen ohimonsa. Hänen jalkainsa juureen hän vaipui, kaatui, jäi siihen, hänen jalkainsa juureen hän vaipui, kaatui; jäi kuolleena makaamaan siihen, mihin vaipui.

”Tuomari sanoi: 'Jokainen ihminen vanhurskautetaan uskonsa mukaan ja tuomitaan tekojensa mukaan.' Miten selvästi he silloin näkivätäkään omat laiminlyöntinsä ja miten viisaasti Jumala menettelee antaessaan jokaisen ihmisen osallistua Hänen asiansa edistämiseen ja lähimmäistensä pelastamiseen. Jokaisen tuli ilmaista elävää uskoa kodissaan ja ympäristössään osoittamalla ystävällisyyttä köyhille sekä myötätuntoa kärsiville ja ahdistetuille, osallistumalla lähetystyöhön ja edistämällä varoillaan Jumalan työtä. Mutta Meeroksen tavoin he saivat osakseen Jumalan kirouksen siitä, minkä he olivat jättäneet tekemättä. (Tuom. 5:23) He olivat rakastaneet sitä työtä, mikä tässä elämässä antaa suurimman hyödyn ja voiton, ja heidän nimensä kohdalla taivaan kirjassa hyvien tekojen sarake on valitettavan tyhjä.” - Todistusaarteita 1, s. 499.

Älä sotkeudu kyseenalaisiin asioihin

6. Mitä ne, jotka tekevät yhteistyötä pahan kanssa, joutuvat odottamaan, vaikka he käyttäisivät kaikki voimansa?

Tuom. 5:28-30. Siiseran äiti katselee ikkunasta ja huutaa ristikon läpi: 'Miksi viipyvät hänen sotavaununsa tulemasta? Miksi ovat hänen valjakkonsa askeleet niin hitaat?' Viisain hänen ruhtinattaristaan vastaa hänelle, ja hän kertoo itselleen hänen sanansa: 'Varmaankin he ovat saaneet saalista ja jakavat sitä: tytön, kaksikin mieheen, kirjavaa kangasta saaliiksi Siiseralle, kirjavaa kangasta, kirjaeltua vaatetta saaliiksi, kaksi kirjaeltua, kirjavaa huivia saatujen saalisten kaulaan'.

”On tärkeää, että nyt kaikki tulevat työhön ja toimivat ikään kuin olisivat eläviä ihmisiä, työskennellen sielujen pelastamiseksi, jotka ovat joutumassa kadotukseen. Jos koko seurakunta tulisi avuksi Herralle, näkisimme sellaisen herätyksen Hänen työssään, jollaista emme ole ennen nähneet. Jumala vaatii tätä sinulta ja jokaiselta seurakunnan jäseneltä... Vaaditaan kuuliaisuutta; ja ellet tottele, seisot huonommalla paikalla kuin puolueettomalla maaperällä. Ellet saa Jumalan siunausta, sinulla on Hänen kirouksensa. Hän vaatii, että olet altis ja kuuliainen, ja sanoo, että silloin saat syödä maan hyvyttä. Katkera kirous lausutaan niille, jotka eivät tule Herran avuksi. 'Kirotkaa Meeros,' ... Saatana ja hänen enkelinsä ovat taistelukentällä vastustamassa jokaista edistysaskelta, jonka Jumalan kansa ottaa, joten jokaisen apu on tarpeen.” — Testimonies for the Church, vol. 2, pp. 165, 166.

”On olemassa ihmisluokka, jota edustaa Meeros. Lähetystyön henki ei ole koskaan vallannut heidän sielujaan. Ulkomaisten lähetyskenttien kutsut eivät ole herättäneet heitä toimintaan. Miten vastaavat Jumalalle ne, jotka eivät tee mitään Hänen asiansa eteen - eivät mitään voittaakseen sieluja Kristukselle? Sellaiset saavat osakseen tuomion: "Sinä paha ja laiska palvelija." — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, p. 290

7. Mitä tuo laulu rukoili tapahtuvaksi Israelin vihollisille? Mikä toive oli ilmaistu niiden hyväksi, jotka rakastivat Jumalaa ja Hänen työtään?

Tuom. 5:31. Niin häviävät kaikki sinun vihollisesi, Herra. Mutta ne, jotka häntä rakastavat, ovat niinkuin aurinko, kun se nousee voimassansa. "Ja maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta.

”Työmme on keskeneräistä, jos emme opeta muita olemaan Jumalan työtovereita, vierailemaan perheiden luona ja rukoilemaan heidän kanssaan sekä osoittamaan maailmalle, mitä Jeesus on tehnyt puolestamme. Jumalan sana julistaa: 'Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.' Jaak. 1:27. Nämä sanat on osoitettu jokaiselle Kristuksen seuraajalle. Ei ainoastaan saarnaajan, vaan jokaisen sielun, joka on yhteydessä Häneen, tulee olla työntekijä Hänen viinitarhassaan. 'Siinä minun Isäni kirkastetaan', Kristus sanoi, 'että te kannatte paljon hedelmää.' Joh. 15:8. Kristus on omalla elämällään maksanut teidän

vilpittömästä ja sydämellisestä yhteistyöstänne. Jos ette työskentele uskollisina lähetysoikeutettujina, olette uskottomia luottamustehtävässänne ja tuotate pettymyksen Vapahtajallenne.” —This Day with God, p. 370.

Lisätutkisteluksi

”Ajallinen ja hengellinen menestys ovat ehdollisia Jumalan lain noudattamiselle. Mutta emme lue Jumalan sanaa ja siten tutustu niihin siunauksen ehtoihin, jotka on annettu kaikille, jotka tarkoin kuulevat Jumalan lakia ja opettavat sitä huolellisesti perheissään. Kuuliaisuus Jumalan sanalle on elämämme, onnemme. Katsomme maailmaa ja näemme sen huokaavan niiden ihmisten pahuutta ja väkivaltaa, jotka ovat halveksineet Jumalan lakia. Hän on vetänyt siunauksensa pois hedelmätarhasta ja viinitarhasta. Hän pidättää tuomionsa Hänen käskynsä pitävän kansansa tähden maan päällä. Hän ojentaa laupeuttan vanhurskaiden tähden, jotka rakastavat ja pelkäävät Häntä.” —Child Guidance, p. 80.

Tänään luetaan lähetykertomus pääkonferenssin evankelioimisosastolta

8. länky

Sapattina 22. helmikuuta 2025

Gideonin kutsuminen

”Gideon tunsi syvästi oman riittämättömyytensä edessään olevaan suureen tehtävään.... Herra ei aina valitse työhönsä lahjakkaimpia ihmisiä, vaan Hän valitsee ne, joita voi parhaiten käyttää. Yksilöt, jotka voisivat palvella Jumalaa hyvin, saattavat jäädä joksikin aikaa varjoon, näennäisesti huomiotta ja ilman tehtävää Mestariltaan. Mutta jos he uskollisesti hoitavat vaatimattoman asemansa tehtävät, vaalien halukkuutta tehdä työtä ja uhrautua Hänen puolestaan, Hän antaa aikanaan heille vastuullisempia tehtäviä.” — Conflict and Courage, p. 126.

1. Mitä Herra salli tapahtua, kun Israel jällen teki sitä, mikä on pahaa Hänen silmissään?

Tuom. 6:1-4,6. Mutta israelilaiset tekivät sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä, ja Herra antoi heidät Midianin käsiin seitsemäksi vuodeksi. Ja Israel sai tuntea Midianin käden voimaa, ja israelilaiset tekivät suojakseen midianilaisia vastaan ne onkalot, joita on vuorissa, ja luolat ja vuorilinnat. Ja joka kerta kun israelilaiset olivat kylväneet, tulivat midianilaiset, amalekilaiset ja Idän miehet ja hyökkäsivät heidän kimppuunsa. He leiriytyivät heitä vastaan ja hävittivät maan sadon aina Gassaa myöten eivätkä jättäneet mitään elintarpeita Israeliin, eivät myöskään lampaita, nautakarjaa eivätkä aaseja.... Niin Israel joutui suureen kurjuuteen midianilaisten tähden; ja israelilaiset huusivat Herraa.

”Israelin lapset tekivät juhlallisen lupauksen Jumalalle, että he olisivat kuuliaisina;

mutta he eivät välittäneet Herran vaatimuksista. Jotkut pysyivät uskollisina Jumalalle, mutta enemmistö jätti sanan huomiotta. He uhmasivat Jumalan lakia ja opettivat ihmiskäskeyjä. Heidän rikkomustensa tähden Herra oli vähällä erota tottelemattomasta kansasta. Hän oli puhunut heille profeettojen kautta ja Kristuksen, suuren Opettajan, maailman valon, kautta. Jos he halusivat tehdä oikein, tie oli heille selkeästi osoitettu.” —Review and Herald, February 27, 1900.

Kansaa varoitettiin

2. Minkä sanoman Hän lähetetti kansalle, jotta he ymmärtäisivät vakavan vastuunsa?

Tuom. 6:7-10. Ja kun israelilaiset huusivat Herraa Midianin tähden, lähetti Herra israelilaisten luo profetaan, joka sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Minä johdatin teidät Egyptistä ja vein teidät pois orjuuden pesästä; minä pelastin teidät egyptiläisten käsistä ja kaikkien teidän sortajainne käsistä; minä karkoitin heidät teidän tieltänne ja annoin teille heidän maansa. Ja minä sanoin teille: Minä olen Herra, teidän Jumalanne, älkää peljätkö amorilaisten jumalia, joiden maassa te asutte. Mutta te ette kuulleet minun ääntäni."

”Jos hyvän ja viisaan isän vaatimukset, joka parhaalla ja tehokkaimmalla tavalla pyrki suojelemaan jälkeläisiään kohtuuttomuuden paheilta, olivat tarkan kuuliaisuuden arvoisia, niin varmasti Jumalan arvovaltaa kohtaan tulisi osoittaa niin paljon suurempaa kunnioitusta, kuin Hän on ihmistä pyhempi. Luojamme ja Päällikkömme, ääretön voimassaan ja kauhea tuomiossaan, pyrkii kaikin keinoin saamaan ihmiset näkemään syntinsä ja katumaan niitä. Palvelijoidensa suun kautta Hän ennustaa tottelemattomuuden vaarat; Hän antaa varoituksen äänen ja nuhtelee uskollisesti syntiä. Hänen kansansa annetaan menestyä vain Hänen armonsa kautta, valittujen välikappaleiden valppaassa valvonnassa. Hän ei voi säilyttää ja varjella kansaa, joka hylkää Hänen neuvonsa ja halveksii Hänen nuhteitaan. Hän saattaa hetkellisesti pidättää rankaisevat tuomionsa, mutta ei voi ikuisesti pidätellä kättään.” —Conflict and Courage, p. 238.

Herra valitsi Gideonin

3. Mitä Herran enkeli sanoi Gideonille ilmestyessään hänelle?

Tuom. 6:11-13. Ja Herran enkeli tuli ja istui Ofran tammen alle, joka oli abieserilaisen Jooaan oma, juuri kun tämän poika Gideon oli puimassa nisuja viinikuurnassa, korjatakseen ne talteen midianilaisilta. Ja Herran enkeli ilmestyi hänelle ja sanoi hänelle: "Herra olkoon sinun kanssasi, sinä sotaurho!" Niin Gideon vastasi hänelle: "Oi, Herrani, jos Herra on meidän kanssamme, miksi sitten kaikki tämä on meitä kohdannut? Ja missä ovat kaikki hänen ihmeelliset tekonsa, joista isämme ovat meille kertoneet sanoen: 'Herra on johdattanut meidät tänne Egyptistä?' Mutta nyt Herra on hyljännyt meidät ja antanut meidät Midianin kouriin."

”Gideon oli Jooaan poika ja Manassen heimoa. Tämä perhe kuului osastoon, joka ei

ollut missään johtoasemassa, mutta Jooaan väki oli tunnettua rohkeudestaan ja kunnollisuudestaan. Hänen urheista pojistaan »jokainen oli varreltaan kuin kuninkaan poika». Yhtä lukuunottamatta kaikki olivat kaatuneet midianilaisia vastaan käydyissä taisteluissa, mutta tämän yhden nimeä maahan tunkeutujat pelkäsivät. Gideon sai Jumalalta tehtäväkseen vapauttaa kansansa. Hän oli sillä hetkellä puimassa viljaa. Sitä oli saatu jonkin verran vihollisilta piiloon, ja kun hän ei uskaltanut puida sitä tavallisella puimatanterella, hän suoritti työn viinikuurnassa. Viinitarhoja ei vihollinen paljонkaan pitänyt silmällä, koska viinin korjuuseen oli vielä pitkälti aikaa. Siinä työskennellessään vaivihkaa ja ääneti Gideon mietiskeli Israelin tilaa ja pohdiskeli, miten hänen kansansa voisi vapautua sortajan ikeestä.” - Patriarkat ja profeetat, s. 531,532.

4. Minkä suuren tehtävän Herra pyysi Gideonia suorittamaan? Minkä lupauksen Hän antoi hänelle, kun hän ilmaisi uskovansa, ettei ollut riittävän vahva tehtävää varten?

Tuom. 6:14-16. Silloin Herra kääntyi häneen ja sanoi: "Mene tässä voimassasi ja vapauta Israel Midianin kourista; minä lähetän sinut". Hän vastasi hänelle: "Oi, Herra, millä minä vapautan Israelin? Minun sukunihan on heikoin Manassessa, ja minä itse olen kaikkein vähäisin isäni perheessä." Herra sanoi hänelle: "Minä olen sinun kanssasi, ja sinä voitat midianilaiset niinkuin yhden ainoan miehen".

”Yhtäkkiä »Herran enkeli ilmestyi hänelle ja sanoi hänelle: 'Herra olkoon sinun kanssasi, sinä sotaurho!'» »Oi, herrani», Gideon vastasi, »jos Herra on meidän kanssamme, miksi sitten kaikki tämä on meitä kohdannut? Ja missä ovat kaikki hänen ihmeelliset tekonsa, joista isämme ovat meille kertoneet sanoen: 'Herra on johdattanut meidät tänne Egyptistä'? Mutta nyt Herra on hyljännyt meidät ja antanut meidät Midianin kouriin.» Taivaan sanansaattaja vastasi: »Mene tässä voimassasi ja vapauta Israel Midianin kourista; minä lähetän sinut.»” - Patriarkat ja profeetat, s. 532.

5. Mitä se merkitsi, että hänen piti hajottaa yksi alttari ja rakentaa toinen?

Tuom. 6:25-27. Ja sinä yönä Herra sanoi hänelle: "Ota härkä, joka isälläsi on, ja toinen seitsenvuotias härkä ja hajota Baalin alttari, joka isälläsi on, ja hakkaa maahan asera-karsikko, joka on sen vieressä. Ja rakenna ladotuista kivistä alttari Herralle, Jumalallesi, tämän vuorenkukkulan laelle; ota sitten se toinen härkä ja uhraa se polttouhriksi halkojen päällä, jotka saat hakkaamastasi asera-karsikosta." Niin Gideon otti palvelijoitaan kymmenen miestä ja teki, niinkuin Herra oli hänelle puhunut. Mutta kun hän isänsä perhettä ja kaupungin miehiä peljäten ei uskaltanut tehdä sitä päivällä, teki hän sen yöllä.

”Jumala kielsi Moosesta tekemästä liittoa sen maan asukkaiden kanssa, minne he olivat menossa, ettei heitä kiedottaisi ansaan. Heidän tuli tuhota epäjumalien alttarit, rikkoa niiden patsaat ja kaataa lehdot, jotka oli omistettu heidän epäjumalilleen ja

joihin kansa kokoontui pitämään epäjumalanpalvelusjuhliiaan näiden epäjumalien kunniaksi. Sitten Hän sanoi heille: 'Älä kumarra muuta jumalaa, sillä Herra on nimeltänsä Kiivas, hän on kiivas Jumala.'" —Spiritual Gifts, vol. 3, p. 292.

Gideon uhattuna

6. Mitä kaupungissa asuva kansa halusi tehdä Gideonille, kun he saivat tietää, että hän oli hajottanut Baalin alttarin ja hakannut maahan asera-karsikon?

Tuom. 6:30-32. Silloin kaupungin miehet sanoivat Jooalle: "Tuo tänne poikasi, hänen täytyy kuolla, sillä hän on kukistanut Baalin alttarin ja hakannut maahan asera-karsikon sen vierestä". Mutta Jooas vastasi kaikille, jotka seisovivat hänen ympärillään: "Tekö ajatte Baalin asiaa, tekö autatte häntä? Se, joka ajaa hänen asiaansa, rangaistakoon kuolemalla ennen huomisaamua. Jos hän on jumala, ajakoon itse asiansa, koska kukistettu alttari oli hänen." Sinä päivänä Gideon sai nimekseen Jerubbaal, sillä sanottiin: "Baal ajakoon itse asiansa häntä vastaan, koska hän on kukistanut hänen alttarinsa".

”Gideon täytti tunnollisesti saamansa jumalalliset ohjeet. Koska hän tiesi että häntä vastustettaisiin jos hän toimisi avoimesti, hän suoritti työnsä salaa yhdessä yössä palvelijoidensa avulla. Ofran miehet olivat raivoissaan, kun he tulivat aamulla kumartamaan Baalia. He olisivat halunneet surmata Gideonin, ellei Jooas — jolle oli kerrottu enkelin käynnistä — olisi puolustanut poikaansa. »Tekö ajatte Baalin asiaa?» hän kysyi. »Tekö autatte häntä? Se, joka ajaa hänen asiaansa, rangaistakoon kuolemalla ennen huomisaamua. Jos hän on jumala, ajakoon itse asiansa, koska kukistettu alttari oli hänen.» Ellei Baal pystynyt puolustamaan omaa alttariaan, miten voitiin uskoa, että hän kykeni varjelemaan palvojiaan? - Patriarkat ja profeetat, s. 533.

7. Mitä Gideon pyysi, ollakseen varma, että Jumalan tahto oli pelastaa Israel hänen kauttaan.

Tuom. 6:36-40. Silloin Gideon sanoi Jumalalle: "Jos sinä aiot vapauttaa Israelin minun kädelläni, niinkuin olet puhunut, niin katso, minä panen nämä kerityt villat puimatantereelle: jos kastetta tulee ainoastaan villoihin ja kaikki maa muuten jää kuivaksi, niin minä siitä tiedän, että sinä minun kädelläni vapautat Israelin, niinkuin olet puhunut". Ja tapahtui niin. Sillä kun hän varhain seuraavana päivänä nousi ja puristi villoja, puseri hän kastetta villoista koko vesimaljan täyden. Ja Gideon sanoi Jumalalle: "Älköön vihasi syttykö minua kohtaan, jos minä vielä kerran puhun. Anna minun vielä kerta tehdä koetus villoilla. Anna ainoastaan villojen jäädä kuiviksi ja kastetta tulla kaikkialle muualle maahan." Ja Jumala teki niin sinä yönä; ainoastaan villat jäivät kuiviksi, ja kastetta tuli kaikkialle muualle maahan.

”Gideon ei uskaltanut ruveta johtamaan sotajoukkoja saamatta vielä lisätodisteita siitä, että Jumala oli kutsunut hänet suorittamaan tämän tehtävän ja olisi hänen kanssaan. Hän rukoili: »Jos sinä aiot vapauttaa Israelin minun kädelläni, niinkuin olet

puhunut, niin katso, minä panen nämä kerityt villat puimatanterelle: jos kastetta tulee ainoastaan villoihin ja kaikki maa muuten jää kuivaksi, niin minä siitä tiedän, että sinä minun kädelläni vapautat Israelin niinkuin olet puhunut.» Aamulla villat olivat märät, mutta maa pysyi kuivana. Mutta koska villa luonnostaan imee itseensä kosteutta, jos sitä ilmassa vähänkin on, ei tätä koetta voitu pitää ratkaisevana. Siksi hän pyysi uudelleen samaa merkkiä, mutta päinvastaisena, anoen samalla ettei Jumala vihastuisi hänen äärimmäiseen varovaisuuteensa. Ja Jumala suostui jälleen hänen pyyntöönsä.” - Patriarkat ja profeetat, s. 533.

Lisätutkisteluksi

”Jumala on kaikkina aikoina toiminut pyhien enkelien välityksellä kansansa auttamiseksi ja vapauttamiseksi. Taivaalliset olennot ovat tehokkaalla tavalla osallistuneet ihmisten asioihin. He ovat ilmestyneet puettuina vaatteisiin, jotka ovat loistaneet kuin salama; mutta he ovat myös tulleet matkamiehen vaatteisiin puettujen ihmisten kaltaisina. Enkelit ovat ilmestyneet ihmismuodossa Jumalan miehille. He ovat väsyneiden matkustajien tavoin keskipäivällä levänneet tammien varjossa. He ovat nauttineet vieraanvaraisuutta ihmisten kodeissa. He ovat olleet yön yllättämien matkustajien oppaina. He ovat omin käsin sytyttäneet alttarin tulen. He ovat avanneet vankilan ovet ja päästäneet Herran palvelijat vapauteen. Puettuina taivaan täydelliseen sota-asuun he tulivat vierittämään kiven pois Vapahtajan haudalta.” - Suuri taistelu, s. 611.

Lähetyskertomus pääkonferenssin evankelioimisosastolta Luettavaksi sapattina 22. helmikuuta 2025

Rakkaat veljet ja sisaret Kristuksessa

Jeesus antoi seuraajilleen suuren evankelioimistehtävänä Markuksen 16:15: ”Ja hän sanoi heille: ”Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.”

Pyhän Hengen työn sekä Jumalan uranuurtajien ja sanansaattajien ponnistelujen ja uhrausten ansiosta seurakunnalla on jäseniä 162 maassa, sekä yhteyksiä ihmisiin, jotka saavat raamattutunteja, joilla esitetään uskonpuhdistuksen totuutta. Yhdistyneet kansakunnat listaa maailmassa olevan 193 virallista maata sekä noin 50 itsenäistä tai puoliksi itsenäistä aluetta.

Maat ja alueet, joita ei ole vielä saavutettu, sijaitsevat Pohjois-Afrikassa, Aasiassa, osassa Eurooppaa ja monilla merien saarilla. Niihin kuuluu pääasiassa muslimien, hindujen, buddhalaisten ja muiden pakanallisten tai ateististen uskontojen kannattajia. Lisäksi on valtava kielimuuri, sillä maailmassa puhutaan 7 100 erilaista kieltä ja murretta.

Mutta vaikka on monia muureja, Jeesus lupasi olla kansansa kanssa ja johtaa heitä ihmeellisen Pyhän Hengen lahjan kautta.

Pääkonferenssi keskittää teemalla RESCUE [suomeksi pelastus] ponnisteluja erityisesti kahdella alueella:

1. Työ sosiaalisessa mediassa, saavuttaen sen kautta ihmisiä maan pimeimmissäkin kolkissa, minne työntekijät eivät voi mennä
 2. Saada uskavaiset liikkeelle, luomalla ja kouluttamalla työryhmiä vastaajista ja maallikkotyöntekijöistä, jakamaan Jumalan sanaa yhteistyössä seurakunnan johtajien kanssa.
- Työ sosiaalisessa mediassa

Muutamana viime vuotena Herra armossaan on avannut uusia ovia sosiaalisen median verkon kautta, jotta ajankohtainen totuus saavuttaisi maailman. Evankelioimisosasto on luonut, ja jatkaa edelleen sosiaalisen median tilien ja verkkosivujen luomista eri kielillä, esimerkiksi *labibliatienerazon.org* espanjaksi, *biblewell.org* englanniksi, *labiblearaison.org* ranskaksi, ym. Facebookissa, Youtubessa ja Instagramissa.

Useiden veljien tärkeiden lahjoitusten ansiosta vuonna 2020 ostettiin maksettuja ilmoituksia Raamattukurssien mainostamiseksi eri maiden sosiaalisissa verkostoissa. Yli 120 miljoonaa ihmistä on tavoitettu näiden sosiaalisten verkostojen kautta, ja tuhansia pyyntöjä raamattukurssin saamiseksi on vastaanotettu. Luotiin kielikohtaisia kirjeenvaihto-työryhmiä vastaamaan näihin pyyntöihin. Hyvän mainoskampanjan toteuttaminen sosiaalisessa mediassa uudessa maassa raamattukurssien ja hengellisten aiheiden tarjoamiseksi maksaa 300–500 dollaria, ja sen kautta sanoma voi tavoittaa miljoonia ihmisiä. Jumalan työn kautta monet ovat jo suorittaneet raamattukurssin, ja jotkut ovat tehneet liiton Jumalan kanssa.

Olemme kuitenkin saaneet pyyntöjä monilla muilla kielillä ja Makedonian kutsuja kaikilta mantereilta vierailta kiinnostuneiden sielujen luona, jotka osallistuvat raamattukurssseille ja haluavat tulla vahvistetuiksi totuudessa. Tämän vuoksi evankelointiosastolla on seuraavat tavoitteet vastataksaan raamattukurssipyyntöihin 12 pääkielellä, joita puhutaan useissa maissa:

1. Englanniksi, 1,452 miljardia
2. kiinaksi (mandariinikiina), 1,118 miljardia
3. hindin kielellä, 602 miljoonaa
4. espanjaksi, 548 miljoonaa
5. ranskaksi, 280 miljoonaa
6. arabiaksi 274 miljoonaa
7. bengalin kielellä, 272 miljoonaa
8. venäjäksi, 258 miljoonaa
9. portugaliksi 257 miljoonaa
10. urdun kielellä (Pakistan, Intia), 231 miljoonaa

11. suahilin kielellä 200 miljoonaa

12. saksaksi, 134 miljoonaa

Tarvitaan noin 5 000 dollari vuodessa ylläpitämään henkilöä, joka voi auttaa tarvittavassa kirjeenvaihdossa, jotta saavutetaan uusi maa. Sen lisäksi täytyy tehdä investointi laitteisiin ja ohjelmistoihin, jotta voidaant ehdä videoita ja sanomia eri kielillä, niin että iankaikkinen evankeliumi voi saavuttaa mahdollisimman monia ihmisiä.

Lisäksi on suunnitteilla eri kielillä uusia sarjoja mielenkiintoisista dokumenteista, joissa on raamatullinen aihe, jotta ihmiset kiinnostuisivat ilmoittautumaan raamattukurssille. Uusi dokumenttisarja maksaa lähes 10 000 dollaria sisältäen henkilöstön, editoinnin, tuotannon, oikeudet, laitteet ja muita kuluja.

Haluamme jakaa ajankohtaista totuutta myös kanavilla, joita uudet älytelevision näytöt käyttävät. Maksaa noin 10 000 dollaria saada yksi TV-kanava vuodeksi yhdelle alueelle. Kulut ovat paljon korkeammat satelliittiteleviisille.

– Saada uskovat maallikkotyöhön

”Herra kutsuu vapaaehtoisia nyt. Menkää eteenpäin, Jumalan työntekijät, itkien, kylväen kallisarvoista siementä; sillä te varmasti palaatte riemuiten lyhteitä tuoden.”
–Review and Herald, December 15, 1885.

Rakkaat veljet ja sisaret, työskentelemällä yhdessä voimme saavuttaa paljon enemmän kuin työskentelemällä yksin. Alkaen rukoustenne avulla, muistakaa painaa ”tykkää” sosiaalisessa mediassa, kun tulee uusi video, niin että se voi saavuttaa enemmän katsojia, ja olkaa ystävällisiä ja jakakaa linkki ystäville ja yhdyshenkilöille. Vuonna 2024 uusia RESCUE-haasteita on valmisteltu yhdistämään uskovat tavoitteisiin:

1. Team Rescue – Ole osa vapaaehtoisryhmää, joka työskentelee yhdessä henkilökohtaisissa lähetystyön tehtävissä.
2. Home Rescue – Liity ryhmään, joka avaa kotinsa jakaakseen Jumalan sanaa naapureille ja ystäville.
3. Mission Rescue –Osallistu ryhmään, joka kehittää julkisen evankelioimistyon toimintoja
4. Service Rescue – Liity niiden joukkoon, jotka antavat lahjansa ja kykynsä toisten palvelukseen.

Löydät lisää tietoa RESCUE-suunnitelmasta seuraavalta verkkosivulta:
www.planrescate.org.

Liity näihin RESCUE-haasteisiin, jotta saavutetaan sieluja Jumalan valtakuntaan. Voit myös antaa avustusta, niin että sanoma voi päästä uuteen maahan ja auttaa täyttämään koko planeetta valmistautumisella Herran Jeesuksen tulemistä varten.

”Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu.” Matt. 24:14.

Kiitos jo etukäteen avustuksistanne. Me rukoilemme, että Jumala moninkertaistaisi jokaisen iloisen antajan varat.

Teidän veljenne Kristuksessa

Pastori Pablo Hunger - Pääkonferenssin evankelioimisosaston johtaja

Tänään kerätään erikoisspattikolehti pääkonferenssin evankelioimisosaston hyväksi

Moninkertaistakoon Jumala teidän anteliaat lahjanne!

9. läksy

Sapattina 1. maaliskuuta 2025

Voitto harvojen kautta

”Todellista kristillistä luonnetta leimaa yksi selkeä päämäärä, peräänantamaton päättäväisyys, joka kieltäytyy antautumasta maallisten vaikutusten alaiseksi ja joka pyrkii saavuttamaan Raamatun mittapuun. Jos ihmiset antavat lannistaa itsensä Jumalan palveluksessa, suuri vihollinen tarjoaa heille runsaasti syytä kääntyä pois selvältä velvollisuuden tieltä helpommalle ja vastuuttommammalle tielle. Ne, jotka voidaan lahjoa tai vietellä, lannistaa tai pelotella, eivät ole hyödyksi kristillisessä taistelussa. Ne, jotka kiinnittävät sydämensä maallisiin aarteisiin tai kunnianosoituksiin, eivät taistele hallituksia, valtoja eivätkä pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.” —Signs of the Times, June 30, 1881.

1. Tietäen, että kolme kansa oli liittoutunut yhteen, ja ne olivat jo Isaelin alueella ja aikoivat hyökätä, minkä vetoomuksen Gideon lähetti neljälle heimolle?

Tuom. 6:33-35; Kaikki midianilaiset, amalekilaiset ja Idän miehet olivat kokoontuneet yhteen, tulleet virran yli ja leiriytyneet Jisreelin tasangolle. Silloin Herran henki täytti Gideonin; hän puhalsi pasunaan, ja niin abieserilaiset kutsuttiin koolle seuraamaan häntä. Ja hän lähetti sanansaattajia koko Manasseen, niin että heidätkin kutsuttiin koolle seuraamaan häntä; samoin hän lähetti sanansaattajat Asseriin, Sebuloniin ja Naftaliin, ja nämä lähtivät vihollisia vastaan.

Tuom. 7:1. Varhain seuraavana aamuna Jerubbaal, se on Gideon, ynnä kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, leiriytyi Harodin lähteelle. Midianilaisten leiri taas oli siitä, Mooren kukkulasta, pohjoiseen päin, tasangolla.

”Kaikkien, jotka haluavat olla Kristuksen ristin sotureita, täytyy pukea ylleen sota-asu ja valmistautua taisteluun. He eivät saa anta uhkausten pelotella eivätkä vaarojen kauhistaa itseään. Heidän tulee olla varovaisia vaarassa, mutta samalla lujia ja rohkeita kohdatessaan vihollisen ja taistellessaan Jumalan puolesta. Kristuksen seuraajan pyhittäytymisen täytyy olla täydellistä. Isä, äiti, vaimo, lapset, talot, maat - kaiken on oltava toissijaista Jumalan työn ja asian rinnalla. Hänen on oltava valmis kärsimään kärsivällisesti, ilolla ja riemulla kaikki, mitä Jumalan johdatus saattaa

hänen osakseen tuoda. Hänen lopullinen palkkansa on päästä jakamaan kuolemattoman kirkkauden valtaistuini Kristuksen kanssa.” — Signs of the Times, June 30, 1881.

Taistelijoiden lukumäärän vähentäminen

2. Minkä ohjeen Gideon sai Jumalalta juuri, kun hänellä oli hyvä määrä vapaaehtoisia, jotka olivat valmiita puolustamaan Israelia? Miksi Herra vaati sitä?

Tuom. 7:2,3. Mutta Herra sanoi Gideonille: "Sinulla on kanssasi liian paljon väkeä, antaakseni Midianin heidän käsiinsä; muuten Israel voisi kerskia minua vastaan ja sanoa: 'Oma käteni vapautti minut'. Julista siis kansan kuullen näin: 'Se, joka pelkää ja on arka, palatkoon takaisin ja väistyköön Gileadin vuorilta'." Niin kansasta palasi takaisin kaksikymmentäkaksi tuhatta, ja kymmenentuhatta jäi.

”Koska hänen joukkonsa oli niin pieni vihollisen joukkoihin verrattuna, Gideon oli pidättäytynyt tekemästä tavallista julistusta. Hän hämmästytti suuresti kuullessaan, että hänen armeijansa oli liian suuri. Mutta Herra näki kansansa sydämissä olevan ylpeyden ja epäuskon. Gideonin innostavien vetoomusten herättämänä he olivat nopeasti liittyneet mukaan, mutta monet täytyivät pelolla nähdessään midianilaisten valtavat joukot. Jos Israel olisi voittanut, juuri nämä samat olisivat ottaneet kunnian itselleen sen sijaan, että olisivat antaneet kunnian voitosta Jumalalle.” —Conflict and Courage, p. 127.

3. Joutuessaan kohtaamaan armeijan, joka oli luvultaan kuin heinäsiirkkarparvi, kuinka johdonmukaiselta Gideonista näytti vähentää miesten lukumäärää vielä vähemmäksi? Mitä hän voisi odottaa näin pienellä määrällä miehiä?

Tuom. 7:4-8. Ja Herra sanoi Gideonille: "Vielä on väkeä liian paljon; vie heidät alas veden ääreen, niin minä siellä heidät sinulle tutkin. Se, josta minä sinulle sanon: 'Tämä lähteköön sinun kanssasi', se lähteköön kanssasi; mutta jokainen, josta minä sinulle sanon: 'Tämä älköön lähtekö sinun kanssasi', se älköön lähtekö." Niin hän vei väen alas veden ääreen. Ja Herra sanoi Gideonille: "Aseta erikseen jokainen, joka latkii vettä kielellään, niinkuin koira latkii, ja samoin jokainen, joka laskeutuu polvilleen juodaksensa". Niiden luku, jotka latkivat kädestä suuhunsa, oli kolmesataa miestä; kaikki muu väki oli laskeutunut polvilleen juomaan vettä. Silloin Herra sanoi Gideonille: "Niillä kolmellasadalla miehellä, jotka latkivat, minä vapautan teidät ja annan Midianin sinun käsiisi; kaikki muu väki menköön kukin kotiinsa". Sitten väki otti mukaansa eväät ja pasunansa, ja hän päästi kaikki Israelin miehet menemään kunkin majalleen, pidättäen ainoastaan ne kolmesataa miestä. Ja midianilaisten leiri oli hänen alapuolellaan tasangolla.

”Gideon totteli Herran ohjeita, ja raskain sydämin hän näki kahdenkymmenenkahden tuhannen, eli yli kahden kolmasosan koko joukostaan, lähtevän kotiin. Herra on halukas tekemään suuria asioita puolestamme. Emme saavuta voittoa lukumäärän

avulla, vaan sielun täydellisen antautumisen kautta Jeesukselle. Meidän tulee edetä Hänen voimassaan, luottaen Israelin väkevään Jumalaan. Gideonin armeijan tarinassa on meille opetus.... Herra on yhtä halukas toimimaan ihmisten ponnistelujen kautta nykyäänkin ja saavuttamaan suuria asioita heikkojen välikappaleiden kautta.” — Conflict and Courage, p. 127.

Unesta saatu rohkaisu

4. Minkä rohkaisun Gideon sai? Mitä hän kuuli sen jälkeen, kun Jumala käski hänen mennä vihollisen leiriin?

Tuom. 7:9-14. Sinä yönä Herra sanoi hänelle: "Nouse ja käy leirin kimppuun, sillä minä annan sen sinun käsiisi. Mutta jos sinä pelkääät käydä sen kimppuun, niin mene palvelijasi Puuran kanssa alas leiriin ja kuuntele, mitä siellä puhutaan. Sitten saat rohkeutta käydä leirin kimppuun." Niin hän meni palvelijansa Puuran kanssa alas aina leirin etuvartijoiden luo. Midianilaisia, amalekilaisia ja kaikkia Idän miehiä oli asettunut tasangolle niin paljon kuin heinäsiirakoita; ja heidän kameleillaan ei ollut määrää, niitä oli niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla. Kun Gideon tuli, niin muuan mies kertoi untansa toiselle. Hän sanoi: "Minä näin unta ja katso, ohrapäkökku tuli pyörien midianilaisten leiriin. Se tuli teltalle saakka, iski siihen niin, että se kaatui, ja käänsi sen ylösalaisin, ja teltta jäi kumoon." Niin toinen vastasi ja sanoi: "Se ei ole mikään muu kuin israelilaisen Gideonin, Jooaan pojan, miekka; Jumala antaa hänen käsiinsä Midianin ja koko leirin".

”Herra on halukas tekemään suuria asioita puolestamme. Emme saavuta voittoa lukumäärän kautta, vaan sielun täydellisen antautumisen kautta Jeesukselle. Meidän tulee mennä eteenpäin Hänen voimassaan, luottaen Israelin väkevään Jumalaan. Gideonin armeijan tarinassa on meille opetus.... Herra on yhtä halukas toimimaan ihmisten ponnistelujen kautta nykyäänkin ja saavuttamaan suuria asioita heikkojen välikappaleiden kautta. On olennaista tuntea totuus älyllisesti; sillä miten me muuten voisimme kohdata sen ovelat vastustajat? Raamattua täytyy tutkia, ei pelkästään sen opinkappaleiden vuoksi, vaan myös sen käytännön opetusten tähden. Sinun ei tule koskaan olla yllättynyt; siun ei tule koskaan olla ilman sota-asua. Ole valmistautunut mihin tahansa hätätilanteeseen, jokaiseen velvollisuuden kutsuun. Ole valmiina ja valppaana tarttumaan jokaiseen tilaisuuteen esitelläksesi totuutta, tuntemalla profetiat ja Kristuksen opetukset. Mutta älä luota pelkkiin hyvin valmisteltuihin perusteluihin. Pelkkä perustelu ei riitä. Jumalaa täytyy etsiä polvillaan; sinun tulee kohdata ihmiset Hänen Henkensä voiman ja vaikutuksen kautta.” — Review and Herald, July 1, 1884

5. Mikä sai Gideonin vakuuttuneeksi siitä, että Herra antaisi viholliset hänen käsiinsä?

Tuom. 7:15-18. Kun Gideon oli kuullut kertomuksen unesta ja sen selityksen, niin hän kumartaen rukoili, palasi sitten takaisin Israelin leiriin ja sanoi: "Nouskaa, sillä

Herra antaa midianilaisten leirin teidän käsiinne". Ja hän jakoi ne kolmesataa miestä kolmeen joukkoon ja antoi heille kullekin käteen pasunan ja tyhjän saviruukun, tulisoihitu ruukussa. Ja hän sanoi heille: "Tarkatkaa minua ja tehkää niinkuin minä; kun minä olen tullut leirin laitaan, niin tehkää, niinkuin minä teen. Kun minä ja kaikki, jotka ovat minun kanssani, puhallamme pasunoihin, niin puhaltakaa tekin pasunoihin kaikkialla leirin ympärillä ja huutakaa: 'Herran ja Gideonin puolesta!'"

"Herra toimii omalla tavallaan ja omien suunnitelmiansa mukaan. Rukoilkoot ihmiset, että he voisivat riisua oman minänsä ja olla sopusoinnussa taivaan kanssa. Rukoilkoot he: 'älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun.' Ihmisten tulee muistaa, että Jumalan tiet eivät ole heidän teitään, eivätkä Hänen ajatuksensa heidän ajatuksiaan.... Kun Herra antoi ohjeita Gideonille tämän ollessa menossa taistelemaan midianilaisia vastaan,.. nämä tarkat, kaavamaiset ja muodolliset ihmiset näkisivät siinä vain epäjohtonmukaisuutta ja sekavuutta. He olisivat vetäytyneet päättäväisesti esittäen vastalauseita ja vastustaen. He olisivat käyneet pitkiä kiistoja osoittaakseen sen epäjohtonmukaisuuden ja ne vaarat, joita heidän mielestään sodankäynnin jatkaminen näin äärimmäisellä tavalla toisi mukanaan, ja rajallisessa ymmärryksessään he olisivat tuominneet tällaiset liikkeet täysin naurettavina ja järjettöminä. Kuinka epätieteellisinä ja epäjohtonmukaisina he olisivatkaan pitäneet Joosuan ja hänen armeijansa liikkeitä Jerikon valloituksessa!" —Review and Herald, May 5, 1896.

Tulisoihdut, saviruukut ja pasuunat

6. Mitä tapahtui, kun miehet seurasivat Gideonia ja puhalsivat pasuunoihin?

Kuka suoritti ihmeen sillä hetkellä?

Tuom. 7:19, loppuosa, 23. Silloin he puhalsivat pasunoihin ja särkivät saviruukut, jotka heillä oli käsissään.... Ja Israelin miehet kutsuttiin koolle Naftalista, Asserista ja koko Manassesta, ja he ajoivat midianilaisia takaa.

"Nukkuvat joukot heräsivät äkkiä. Joka puolelta näkyi tulisoihtujen leimuavia liekkejä. Ja joka suunnalta pauhasivat pasuunat ja kaikuiivat hyökkääjien sotahuudot. Midianilaiset luulivat kauhukseen joutuneensa ylivoimaisen vihollisjoukon armoille ja sääntäsivät pakoon. Sekasorron keskeltä kuului vain hätähuutoja, kun he luulivat tovereitaan vihollisiksi ja alkoivat tappaa toisiaan. Kun tieto israelilaisten voitosta levisi, palasi tuhansia kotiin lähetettyjä miehiä rintamalle ajamaan takaa pakenevia vihollisia. Midianilaiset pyrkivät Jordanille toivoen pääsevänsä sen yli omalle alueelleen." - Patriarkat ja profeetat, s. 536.

7. Minkä vetoimuksen Gideon lähetti efraimilaisille? Mihin heidän myöntävä vastauksensa johti?

Tuom. 7:24,25. Ja Gideon oli lähettänyt sanansaattajia koko Efraimin vuoristoon, sanomaan: "Tulkaa alas midianilaisia vastaan ja vallatkaa heidän tieltään vedet

aina Beet-Baaraan asti sekä Jordan". Niin kaikki Efraimin miehet kutsuttiin koolle, ja he valtasivat vedet aina Beet-Baaraan asti sekä Jordanin. Ja he ottivat vangiksi kaksi midianilaisten ruhtinasta, Oorebin ja Seebin; Oorebin he surmasivat Oorebin kalliolla, ja Seebin he surmasivat Seebin viinikuurnan luona, ja he ajoivat midianilaisia takaa. Mutta Oorebin ja Seebin päät he toivat Gideonille tuolta puolelta Jordanin.

"Gideon lähetti sanan Efraimin heimolle ja kehotti sitä katkaisemaan vihollisen pakotien eteläisten kahlaamojen kohdalla. Gideonin omat kolmesataa miestä »olivat uuvuksissa takaa-ajamisesta», mutta ylittivät silti virran kohta niiden jälkeen, jotka olivat jo ehtineet joen toiselle puolelle. He saivat kiinni midianilaisten kuninkaat Sebahin ja Salmunnan ja heidän viisitoista tuhatta miestänsä. Joukot lyötiin hajalle ja kuninkaat otettiin vangeiksi ja surmattiin. Tämä huomattava tappio kaatoi maahan tunkeutuneiden joukoista peräti satakaksikymmentä tuhatta miestä. Se mursi midianilaisten vallan, niin etteivät he koskaan enää kyenneet sotimaan Israelia vastaan. Uutiset levittivät nopeasti kauas tietoa siitä, että Israelin Jumala oli jälleen taistellut kansansa puolesta. Millään sanoilla ei voida kuvailla sitä kauhua, jonka valtaan ympäristön kansat joutuivat kuullessaan, miten yksinkertaisin keinoin tuo rohkea ja sotaisa kansa oli voitettu." - Patriarkat ja profeetat, s. 536.

Lisätutkisteluksi

"Johtaja, jonka Jumala valitsi kukistamaan midianilaiset, ei päässyt mihinkään huomattavaan asemaan Israelissa. Hän ei ollut hallitsija, ei pappi eikä leeviläinen. Hän piti itseään vähäisimpänä isänsä perheestä. Mutta Jumalan mielestä hän oli rohkea ja kunnollinen. Hän ei luottanut itseensä, vaan oli valmis seuraamaan Herran johdatusta. Jumala ei aina valitse työhönsä kaikkein kyvykkäimpiä miehiä, vaan sellaisia, joita hän voi parhaiten käyttää. »Kunnian edellä käy nöyryys» (Sanani. 15: 33). Herra voi toimia tehokkaimmin niiden välityksellä, jotka tuntevat syvimmin oman riittämättömyytensä ja jotka nojaavat häneen johtajanaan ja voiman lähteenään. Hän tekee heidät väkeviksi yhdistämällä heidän heikkoutensa omaan voimaansa ja viisaiksi liittämällä heidän tietämättömyytensä omaan viisauteensa." - Patriarkat ja profeetat, s. 537.

10. läksy

Sapattina 8. maaliskuuta 2025

Sisäinen ja ulkoinen selkkaus

"Mutta Gideon vastasi heille: "En minä hallitse teitä, eikä minun poikani ole hallitseva teitä; Herra on teitä hallitseva"." Tuom. 8:23.

"Kunnian edellä käy nöyryys. Herra voi käyttää kaikkein tehokkaimmin niitä, jotka ovat kaikkein tietoisimpia omasta arvottomuudestaan ja riittämättömyydestään. Hän

opettaa heitä harjoittamaan uskon rohkeutta. Hän tekee heidät väkeviksi yhdistämällä heidän heikkoutensa omaan voimaansa, ja viisaiksi yhdistämällä heidän tietämättömyytensä omaan viisauteensa.” —Conflict and Courage, p.126.

1. Minkä valituksen Efraimin miehet esittivät Gideonille? Kuinka nöyrästi ja viisaasti hän vastasi heille, tynnyttäen siten heidän vihansa?

Tuom. 8:1-3. Mutta Efraimin miehet sanoivat hänelle: "Miksi teit meille sen, ettet kutsunut meitä, kun menit taistelemaan midianilaisia vastaan?" Ja he riitelivät kovasti häntä vastaan. Niin hän sanoi heille: "Mitä minä sitten olen tehnyt teihin verraten? Eikö Efraimin jälkikorjuu ole parempi kuin Abieserin viininkorjuu? Teidän käsiinnehän Jumala antoi midianilaisten ruhtinaat Oorebin ja Seebin. Mitä minä olen voinut tehdä teihin verraten?" Kun hän puhui näin, asettui heidän suuttumuksensa häneen.

”Gideonin vaatimaton ja harkitseva vastaus rauhoitti Efraimin miesten vihan, ja he palasivat rauhassa koteihinsa. Kuinka paljon maailman tämän päivän ongelmista juontuukaan samoista pahoista piirteistä, jotka vaikuttivat Efraimin miehiin, ja kuinka monilta pahoilta asioilta voitaisiin välttyä, jos kaikki, joita syytetään tai moititaan epäoikeudenmukaisesti, osoittaisivat Gideonin kaltaista nöyrää ja itsensä unohtavaa henkeä.” —Signs of the Times, July 21, 1881.

2. Mitä Gideon asianmukaisesti pyysi Sukkotin miehiltä? Kuinka he vastasivat siihen?

Tuom. 8:4-9. Kun Gideon tuli Jordanille, meni hän sen yli, hän ja ne kolmesataa miestä, jotka olivat hänen kanssaan. He olivat uuvuksissa takaa-ajamisesta. Ja hän sanoi Sukkotin miehille: "Antakaa joitakin leipäkakkuja väelle, joka seuraa minua, sillä he ovat uuvuksissa; minä olen ajamassa takaa midianilaisten kuninkaita Sebahia ja Salmunnaa". Mutta Sukkotin päämiehet sanoivat: "Onko sinulla sitten jo Sebahin ja Salmunnan nyrkki kädessäsi, että me antaisimme leipää sinun sotajoukollesi?" Gideon vastasi: "Hyvä! Kun Herra antaa Sebahin ja Salmunnan minun käsiini, puin minä teidän lihanne rikki erämaan orjantappuroilla ja orjanruoskilla." Ja hän nousi sieltä Penueliin ja puhui heille samalla tavalla. Ja Penuelin miehet vastasivat hänelle samoin, kuin Sukkotin miehet olivat vastanneet. Niin hän sanoi myös Penuelin miehille: "Jahka palaan voittajana, kukistan minä tämän tornin".

Voitto Midianin kuninkaista

3. Mitä tapahtui Midianin kahdelle kuninkaalle ja heidän sotajoukoilleen sen jälkeen, kun he olivat epäonnistuneet Israelin voittamisessa?

Tuom. 8:10-12. Mutta Sebah ja Salmunna olivat Karkorissa ja heidän joukkonsa heidän kanssansa, noin viisitoista tuhatta miestä, kaikki, mitä oli jäljellä Idän miesten koko joukosta; kaatunut oli sata kaksikymmentä tuhatta miekkamiestä. Ja

Gideon kulki teltoissa-eläjien tietä Noobahin ja Jogbehan itäpuolitse ja voitti joukon, kun se oli huoletonna leirissään. Ja Sebah ja Salmunna pakenivat, mutta hän ajoi heitä takaa; ja hän otti molemmat midianilaisten kuninkaat, Sebahin ja Salmunnan, vangiksi, saatettuaan koko leirin pakokauhun valtaan.

”Kukaan ei voi harjoittaa todellista hyväntekeväisyyttä kieltämättä itseltään. Ainoastaan elämällä yksinkertaisesti ja itsemme kieltäen ja noudattamalla ankaraa säästäväisyyttä voime suorittaa sen tehtävän, mikä meille Kristuksen edustajina on uskottu. Ylpeys ja maallinen kunnianhimo on kitkettävä pois sydämeistämme. Meidän on kaikissa toimissamme noudatettava sitä epäitsekkyuden periaatetta, joka ilmeni Kristuksen elämässä. Kotiemme seiniltä, tauluista ja huonekaluista meidän tulisi lukea: »Vie kurjat kulkijat huoneeseesi.» Vaatekomoissamme meidän tulisi nähdä kuin Jumalan sormella kirjoitettuinä sanat: »Kun näet alastoman, vaateta hänet.» Ruokasalin runsaasti katetulla pöydällä tulisi nähdä piirrettynä: »Taita leipäsi isoavalle.» Jes. 58:7.” - Kodin suuri Lääkäri, s. 188,189.

4. Mitä tapahtui Sukkotin asukkaille, jotka muutamaa päivää aiemmin olivat kieltäytyneet antamasta ruokaa Israelin uupuneille sotilaille?

Tuom. 8:13-17. Ja hän otti kiinni erään nuorukaisen, joka oli Sukkotin miehiä, ja kyseli häneltä, ja tämä kirjoitti hänelle Sukkotin päämiehet ja vanhimmat, seitsemänkymmentä seitsemän miestä. Kun hän sitten tuli Sukkotin miesten luo, sanoi hän: "Tässä ovat nyt Sebah ja Salmunna, joilla te pilkkasitte minua sanoen: 'Onko sinulla sitten jo Sebahin ja Salmunnan nyrkki kädessäsi, että me antaisimme leipää sinun uupuneille miehillesi?'" Ja hän otti kiinni kaupungin vanhimmat; ja hän otti erämaan orjantappuroita ja orjanruoskia ja antoi Sukkotin miesten maistaa niitä. Ja hän kukisti Penuelin tornin ja surmasi kaupungin miehet.

”Hyvät teot ovat hedelmiä, joita Kristus vaatii meidän kantavan: ystävälliset sanat, hyväntekeväisyyden teot, hellä huolenpito köyhistä, puutteenalaisista ja kärsivistä. Kun sydämet tuntevat myötätuntoa niitä kohtaan, jotka ovat taakan alla lannistuneina ja murheellisina, kun käsi ojentuu auttamaan puutteenalaisia, kun alastomat vaatetetaan ja muukalainen toivotetaan tervetulleeksi olohuoneeseesi ja sydämeesi, enkelit tulevat hyvin lähelle, ja taivaassa vastataan tähän säveleen. Jokainen vanhurskauden, laupeuden ja hyväntekeväisyyden teko luo taivaassa sävelmää. Isä katselee valtaistuimeltaan niitä, jotka tekevät näitä laupeuden tekoja, ja lukee heidät arvokkaimpiin aarteisiinsa. 'Ja he ovat, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jonka minä teen, minun omaisuuteni.' Jokainen laupeuden teko puutteenalaisia ja kärsiviä kohtaan nähdään, ikään kuin se olisi tehty Jeesukselle. Kun autat köyhiä, myötäelät kärsivien ja sorrettujen kanssa ja olet orpojen ystävä, pääset lähempään yhteyteen Jeesuksen kanssa.” —Testimonies for the Church, vol. 2, p. 25.

5. Tapettuaan aiemmin kaikki Gideonin veljet, mikä kohtalo tuli näiden kahden midianilaisen kuninkaan osaksi?

Tuom. 8:18-21. Sitten hän sanoi Sebahille ja Salmunnalle: "Minkä näköisiä ne miehet olivat, jotka te tapoitte Taaborilla?" He vastasivat: "Ne olivat niinkuin sinä: jokainen oli varreltaan kuin kuninkaan poika". Hän sanoi: "He olivat minun veljiäni, minun äitini poikia. Niin totta kuin Herra elää: jos te olisitte jättäneet heidät henkiin, en minä surmaisi teitä." Ja hän sanoi Jeterille, esikoiselleen: "Nouse ja surmaa heidät". Mutta nuorukainen ei paljastanut miekkaansa, sillä hän pelkäsi, koska oli vielä nuori. Silloin sanoivat Sebah ja Salmunna: "Nouse sinä ja pistä meidät kuoliaaksi, sillä miehellä on miehen voima". Niin Gideon nousi ja surmasi Sebahin ja Salmunnan. Ja hän otti heidän kameliensa kaulasta puolikuukorut.

”Midianilaiset luulivat kauhukseen joutuneensa ylivoimaisen vihollisjoukon armoille ja sääntäivät pakoon. Sekasorron keskeltä kuului vain hätähuutoja, kun he luulivat tovereitaan vihollisiksi ja alkoivat tappaa toisiaan. Kun tieto israelilaisten voitosta levisi, palasi tuhansia kotiin lähetettyjä miehiä rintamalle ajamaan takaa pakenevia vihollisia. Midianilaiset pyrkivät Jordanille toivoen pääsevänsä sen yli omalle alueelleen. Mutta Gideon lähetti sanan Efraimin heimolle ja kehotti sitä katkaisemaan vihollisen pakotien eteläisten kahlaamojen kohdalla. Gideonin omat kolmesataa miestä »olivat uuvuksissa takaa-ajamisesta», mutta ylittivät silti virran kohta niiden jälkeen, jotka olivat jo ehtineet joen toiselle puolelle. He saivat kiinni midianilaisten kuninkaat Sebahin ja Salmunnan ja heidän viisitoista tuhatta miestään. Joukot lyötiin hajalle ja kuninkaat otettiin vangeiksi ja surmattiin.” - Patriarkat ja profeetat, s. 536.

Gideonin nöyryys ja vaatimattomuus

6. Kun Israelin miehet pysyivät Gideonia hallitsijakseen, mitä hänen vastauksensa paljasti hänen luonteestaan? Keneen hän ohjasi kansan ajatukset?

Tuom. 8:22,23. Niin Israelin miehet sanoivat Gideonille: "Hallitse sinä meitä, sekä sinä itse että sinun poikasi ja poikasi poika; sillä sinä olet vapauttanut meidät Midianin käsistä". Mutta Gideon vastasi heille: "En minä hallitse teitä, eikä minun poikani ole hallitseva teitä; Herra on teitä hallitseva".

”Johtaja, jonka Jumala valitsi kukistamaan midianilaiset, ei päässyt mihinkään huomattavaan asemaan Israelissa. Hän ei ollut hallitsija, ei pappi eikä leeviläinen. Hän piti itseään vähäisimpänä isänsä perheestä. Mutta Jumalan mielestä hän oli rohkea ja kunnollinen. Hän ei luottanut itseensä, vaan oli valmis seuraamaan Herran johdatusta. Jumala ei aina valitse työhönsä kaikkein kyvykkäimpiä miehiä, vaan sellaisia, joita hän voi parhaiten käyttää. »Kunnian edellä käy nöyryys» (Sanani. 15: 33). Herra voi toimia tehokkaammin niiden välityksellä, jotka tuntevat syvimmin oman riittämättömyytensä ja jotka nojaavat häneen johtajanaan ja voiman lähteenään. Hän tekee heidät väkeviksi yhdistämällä heidän heikkoutensa omaan voimaansa ja viisaiksi liittämällä heidän tietämättömyytensä omaan viisauteensa.” - Patriarkat ja profeetat s. 529.

7. Vaikka Gideon oli rohkea ja uskollinen vapauttaessaan Israelin midianilaisilta Jumalan käden avulla, minkä vakavan virheen hän teki myöhemmin? Miksikä se koitui Israelille ja hänen huoneelleen?

Tuom. 8:24-27,32. Ja Gideon sanoi heille: "Yhtä minä pyydän teiltä: antakoon kukin minulle heiltä saaliiksi saamansa nenärenkaan". Heikäläisillä näet on kultaiset nenärenkaat, koska ovat ismaelilaisia. Niin he vastasivat: "Annamme mielellämme". Ja he levittivät vaipan ja heittivät siihen kukin saaliiksi saamansa nenärenkaan. Ja hänen pyytämänsä kultaiset nenärenkaat painoivat tuhat seitsemänsataa kultasekeliä, lukuunottamatta niitä puolikuukoruja, korvarenkaita ja purppuravaatteita, joita midianilaisten kuninkaat olivat kantaneet, ja heidän kameliensa kaulavittoja. Ja Gideon valmisti niistä kasukan, jonka hän sijoitti kaupunkiinsa Ofraan, ja koko Israel kulki haureudessa siellä sen jäljessä. Ja se tuli ansaksi Gideonille ja hänen perheellensä... Ja Gideon, Jooaan poika, kuoli päästyään korkeaan ikään, ja hänet haudattiin isänsä Jooaan hautaan abieserilaisten Ofraan.

”Saatana ei ole koskaan joutilaana. Hän on täynnä vihaa Jumalaa kohtaan ja houkuttelee jatkuvasti ihmisiä vääriin tekoihin. Kun Herran sotajoukot ovat saavuttaneet merkittävän voiton, suuri vastustaja on erityisen toimelias. Hän tulee valon enkeliksi naamioituneena ja yrittää kukistaa Jumalan työn. Näin Gideonin mieleen johdettiin ajatuksia ja suunnitelmia, joilla Israel johdettiin harhaan.” —Signs of the Times, July 28, 1881.

Lisätutkisteluksi

”Ne, jotka on asetettu korkeimpiin aseisiin, voivat johtaa harhaan, erityisesti jos he ajattelevat, ettei vaaraa ole. Viisaimmatkin erehtyvät; vahvimmatkin väsyvät. Liiallinen varovaisuus on usein yhtä vaarallista kuin liiallinen itseluottamus. Jotta voisimme kulkea eteenpäin kompastumatta, meidän täytyy olla varmoja, että kaikkivaltias käsi tukee meitä, ja meille osoitetaan ääretöntä sääliä, jos lankeamme. Ainoastaan Jumala voi kuulla avunhuutomme kaikkina aikoina. On juhlallinen ajatus, että omantunnon yhden suojatoimen poistaminen, yhden hyvän päätöksen laiminlyöminen tai yhden väärän tavan muodostaminen voi johtaa paitsi omaan tuhoomme, myös niiden tuhoon, jotka ovat panneet luottamuksensa meihin. Ainoa turvamme on seurata Mestarin jalanjalkia ja luottaa täydellisesti Häneen, joka sanoo: 'Seuratkaa minua.' Jatkuvan rukouksemme tulisi olla: 'Pidä minun askeleeni polullasi, Herra, etteivät jalkani horjuisi.'” —Signs of the Times, July 28, 1881.

11. läksy

Sapattina 15. maaliskuuta 2025

Abimelek ja Jootam

”Israelin suuri synty oli aina ollut luopuminen Jumalasta, heidän unohtaessaan Hänen

verrattoman rakkautensa ja mahtavan voimansa, jotka olivat yhä uudelleen tulleet ilmi heidän vapautuksessaan. Herran armon ja hyvyyden arvostaminen johtaa arvostukseen niitä kohtaan, joita on Gideonin tavoin käytetty välikappaleina siunaamaan Hänen kansaansa. Israelin julma suhtautuminen Gideonin sukuun oli odotettavissa kansalta, joka osoitti niin suurta kiittämättömyyttä Jumalaa kohtaan.” —Signs of the Times, August 4, 1881.

1. Mitä Israelin kansa teki sen jälkeen, kun Gideon oli kuollut?

Tuom. 8:33-35. Mutta kun Gideon oli kuollut, niin israelilaiset lähtivät jälleen haureudessa kulkemaan baalien jäljessä ja ottivat Baal-Beritin jumalaksensa. Eivätkä israelilaiset enää muistaneet Herraa, Jumalaansa, joka oli pelastanut heidät kaikkien heidän vihollistensa käsistä, jotka asuivat heidän ympärillään. Eivät he myöskään tehneet Jerubbaalin, Gideonin, perheelle laupeutta kaiken sen hyvän tähden, mitä hän oli tehnyt Israelille.

”Jos israelilaiset olisivat säilyttäneet selkeän käsityksen oikeasta ja väärästä, he olisivat nähneet Abimelekin perustelujen harhaanjohtavuuden ja hänen vaatimustensa epäoikeudenmukaisuuden. He olisivat nähneet, että häntä hallitsi kateus ja että häntä ajoi halpamainen kunnianhimo korottaa itsensä veljiensä tuhon kautta. Niihin, joita ohjaa politiikka eikä periaate, ei voi luottaa. He vääristelevät totuutta, salaavat tosiasioita ja tulkitsevat toisten sanat tarkoittamaan jotain, mitä ne eivät koskaan tarkoittaneet. He käyttävät imartelevia sanoja, vaikka heidän kielensä alla on käärmeen myrky. Se, joka ei vilpittömästi etsi jumalallista johdatusta, tulee petetyksi heidän sulavilla sanoillaan ja taitavilla suunnitelmillaan.” —Signs of the Times, August 4, 1881.

Abimelekin kunnianhimo ja vehkeily

2. Millaisen puheen Abimelek, Gideonin jalkavaimon poika, esitti äitinsä sukulaisille Sikemissä? Miten hänen asenteensa erosi suuresti hänen isänsä asenteesta?

Tuom. 8:31 Ja myös hänen sivuvaimonsa, joka hänellä oli Sikemissä, synnytti hänelle pojan, ja hän antoi tälle nimen Abimelek.

Tuom. 9:1-3. Mutta Abimelek, Jerubbaalin poika, meni Sikemiin äitinsä veljien luo ja puhui heille sekä kaikille, jotka olivat sukua hänen äitinsä isän perheelle, ja sanoi: "Puhukaa kaikkien Sikemin miesten kuullen: Kumpi teille on parempi, sekö, että teitä hallitsee seitsemänkymmentä miestä, kaikki Jerubbaalin pojat, vai että teitä hallitsee yksi mies? Ja muistakaa, että minä olen teidän luutanne ja lihaanne." Niin hänen äitinsä veljet puhuivat hänen puolestaan kaikkien Sikemin miesten kuullen kaiken tämän. Ja heidän sydämensä taipui Abimelekin puolelle, sillä he sanoivat: "Hän on meidän veljemme".

”Sen ajan pahojen tapojen mukaisesti Gideon oli ottanut useita vaimoja, ja kuollessaan hän jätti jälkeensä peräti seitsemänkymmentä poikaa. Näiden lisäksi oli

myös toinen, Abimelek, 'vieraan naisen poika.' Tällä henkilöllä ei ollut oikeutta periä yhdessä Gideonin laillisten lasten kanssa, ja hänen turmeltunut luonteensa teki hänestä vielä vähemmän kelvollisen kuulua tuon kuuluisan johtajan jälkeläisiin. Gideonin pojat olivat hyväksyneet isänsä kieltäytymisen ottamasta Israelin kuninkuutta vastaan, mutta Abimelek päätti varmistaa aseman itselleen. Hän oli syntynyt Sikemissä, jossa hänen äitinsä sukulaiset asuivat, ja hän sai heidät vaikuttamaan sikemiläisiin hänen edukseen. Hän pyrki edistämään omaa asemaansa esittämällä veljensä alhaisesti väärässä valossa. Hän syytti heitä aikomuksesta kaapata hallitusvalta ja hallita sitä yhdessä, ja hän yritti vakuuttaa kansalle, että olisi paljon parempi, jos heitä hallitsisi yksi heidän omistaan kuin sellainen joukko tyranneja.” —Signs of the Times, August 4, 1881.

3. Ollen varma Sikemiläisten myötämielisyydestä ja tuesta, miten kavalasti ja julmasti Abimelek kohteli velipuoliaan?

Tuom. 9:4-6. Ja he antoivat hänelle seitsemänkymmentä hopeasekeliä Baal-Beritin temppeleistä. Niillä Abimelek palkkasi tyhjäntoimittajia ja huikentelijoita, ja ne seurasivat häntä. Sitten hän lähti isänsä taloon Ofraan ja surmasi veljensä, Jerubbaalin pojat, seitsemänkymmentä miestä, saman kiven päällä; mutta Jootam, Jerubbaalin nuorin poika, jäi henkiin, sillä hän oli piiloutunut. Sen jälkeen kokoontuivat kaikki Sikemin miehet ja koko Millon väki, ja he menivät ja tekivät Abimelekin kuninkaaksi Muistomerkkitammen luona, joka on Sikemissä.

”Abimelek menestyi juonissaan, ja sikemiläiset ensin, ja sitten koko kansa hyväksyi hänet Israelin hallitsijaksi. Mutta vaikka hänet näin ylennettiin kansan hyväksymänä korkeimpaan asemaan, hän ei ollut alkuunkaan tämän luottamuksen arvoinen. Hänen syntyperänsä oli alhainen, ja hän oli häijy luonteeltaan. Korkeampia ja jalompia ominaisuuksia – hyveellisyttä, rehellisyyttä ja totuutta – hän ei ollut koskaan vaalinut. Hänellä oli vahva tahto ja väsymätön sinnikkyys, ja näin ollen hän saavutti tavoitteensa kaikkein häikäilemättömimmillä keinoilla. Israelilaiset, jotka olivat sokaistuneet omasta syntisestä luopumuksestaan, toimivat suoraan Jumalan selvää käskyä vastaan, ja Hän jätti heidät korjaamaan oman hulluutensa seurauksia. Ei ollut Jumalan tahto, että Israelilla olisi kuningas. Mutta jos he halusivat tulla hallituiksi tällä tavoin, Herra, ymmärtäen ihmisluonnon ylpeyden ja uppiniskaisuuden, oli varannut itselleen oikeuden valita heille kuninkaan.” —Signs of the Times, August 4, 1881.

Jootamin vertaus

4. Kuinka Jootam, ainoa Gideonin pojista, joka oli selvinnyt hengissä, reagoi Abimelekin raakuuteen ja mielivaltaisuuteen? Minkä vertauksen hän kertoi osoittaakseen, että Abimelek ei ansainnut olla Israelin kuningas?

Tuom. 9:7-16,21. Kun se kerrottiin Jootamille, niin hän meni, asettui seisomaan Garissimin vuoren laelle ja korotti äänensä, huusi ja sanoi heille: "Kuulkaa minua, te

Sikemin miehet, että Jumalakin kuulisi teitä. Puut lähtivät voitelemaan itsellensä kuningasta. Ja he sanoivat öljypuulle: 'Ole sinä meidän kuninkaamme'. Mutta öljypuu vastasi heille: 'Jättäisinkö lihavuuteni, josta jumalat ja ihmiset minua ylistävät, mennäkseni huojumaan ylempänä muita puita!' Niin puut sanoivat viikunapuulle: 'Tule sinä ja ole meidän kuninkaamme'. Mutta viikunapuu vastasi heille: 'Jättäisinkö makeuteni ja hyvät antimeni, mennäkseni huojumaan ylempänä muita puita!' Niin puut sanoivat viinipuulle: 'Tule sinä ja ole meidän kuninkaamme'. Mutta viinipuu vastasi heille: 'Jättäisinkö mehuni, joka saa jumalat ja ihmiset iloisiksi, mennäkseni huojumaan ylempänä muita puita!' Niin kaikki puut sanoivat orjantappuralle: 'Tule sinä ja ole meidän kuninkaamme'. Ja orjantappura vastasi puille: 'Jos todella aiotte voidella minut kuninkaaksenne, niin tulkaa ja etsikää suojaa minun varjossani; mutta ellette, niin tuli lähtee orjantappurasta ja kuluttaa Libanonin setriä'. Jos te nyt olette menetelleet uskollisesti ja rehellisesti tehdessänne Abimelekin kuninkaaksi ja jos olette kohdelleet hyvin Jerubbaalia ja hänen perhettänsä ja jos olette palkinneet häntä siitä, mitä hänen kätensä ovat hyvää tehneet -... Sitten Jootam lähti pakoon ja pääsi pakenemaan Beeriin; hän asettui sinne suojaan veljeltään Abimelekilta.

”Kun Jootam sai tietää siitä, hän meni välittömästi Sikemiin. Tuntien palavasti perheeseensä kohdistuneen kauhean epäoikeudenmukaisuuden ja julmuuden, hän päätti kaikista vaaroista huolimatta tuoda asian kansan eteen oikeassa valossa... Jootam nousi Garissimin vuorelle paikkaan, josta koko kansa saattoi nähdä ja kuulla hänet, ja puhui heille ankarin nuhtelevin sanoin. Hän esitti erittäin osuvassa ja kauniissa vertauksessa heidän mielettömän ja epäoikeudenmukaisen toimintansa. Hän kertoi puista, jotka halusivat tehdä yhden keskuudestaan kuninkaakseen... Sitten hän toi voimakkaasti esille Gideonin ja hänen poikiensa epäitsekkyään ja vaatimattoman käytöksen, sekä sikemiläisten kiittämättömyyden. Lopuksi Jootam päätti puheensa sanoihin, jotka osoittautuivat ennustukseksi: 'Jos te siis olette tänä päivänä menetelleet uskollisesti ja rehellisesti Jerubbaalia ja hänen perhettänsä kohtaan, niin olkoon teillä iloa Abimelekista ja myöskin hänellä olkoon iloa teistä; mutta ellette ole, niin lähteköön tuli Abimelekista ja kuluttakoon Sikemin miehet sekä Millon väen; ja samoin lähteköön tuli Sikemin miehistä ja Millon väestä ja kuluttakoon Abimelekin.'” —Signs of the Times, August 4, 1881.

5. Huolimatta kaikista häpeällisistä väärikäytöksistään, kuinka monta vuotta Abimelek hallitsi Israelia? Mitä Herra teki, kaiken tämän miehen tekemän jälkeen, estääkseen häntä enää kauempaa hallitsemasta Israelia?

Tuom. 9:22-24. Kun Abimelek oli hallinnut Israelia kolme vuotta, lähetti Jumala pahan hengen Abimelekin ja Sikemin miesten väliin, niin että Sikemin miehet luopuivat Abimelekista, jotta Jerubbaalin seitsemällekympinelle pojalle tehty väkivalta tulisi kostetuksi ja heidän verensä tulisi Abimelekin, heidän veljensä, päälle, joka oli heidät surmannut, ja Sikemin miesten päälle, jotka olivat auttaneet

häntä surmaamaan veljensä.

”Abimelekin tekeminen kuninkaaksi osoittaa, kuinka alas Israel oli langennut. Mikä vastakohta olikaan nöyrän, jumalaapelkäävän johtajan, Mooseksen, joka tunsu itsensä täysin arvottomaksi tehtävänsä, ja tämän nousukasmaisen kuninkaan välillä, joka oli kavaluudella hankkinut valtaistuimen ja vakiinnuttanut asemansa väkivallalla ja verenvuodatuksella. Meidän tulisi tuntea kauhua ajatellessamme, kuinka pitkälle ihmiset voivat mennä rikoksissaan, kun ovat hyljänneet Jumalan Hengen vaikutuksen. Hirmuhallitsija ja murhaaja asetettiin Israelin ylimmäksi johtajaksi.... Todella, mikä huomiota herättävä vastakohta onkaan Jumalan asettaman, uhrautuvan ja omistautuneen johtajan ja sen kiittämättömän ja julman hirviön välillä, jonka Israel oli nyt asettanut valtaistuimelle. Jootamin vertauksen oliivipuu, viikunapuu ja viiniköynnös edustivat sellaisia jaloja, oikeamielisiä henkilöitä kuin Mooses ja Joosua, jotka olivat elävä esimerkki siitä, millainen Israelin johtajan tulisi olla. Sellaiset miehet eivät tavoitelleet kuninkaallisia kunnianosoituksia. Heidän tehtävänsä oli siunata kanssaihmissiään, eivätkä he tavoitelleet asemaa tai valtaa.” — Signs of the Times, August 4, 1881.

6. Mitä Abimelek teki Sikemin asukkaille, joita hän piti pettureina? Mihin toiseen kaupunkiin hän hyökkäsi ja valloitti sen?

Tuom. 9:42-45, 50. Seuraavana päivänä kansa lähti ulos kedolle, ja siitä ilmoitettiin Abimelekille. Silloin hän otti väkensä ja jakoi sen kolmeen joukkoon ja asettui väijyksiin kedolle. Ja kun hän näki kansan lähtevän kaupungista, hyökkäsi hän heidän kimppuunsa ja surmasi heidät. Abimelek ja ne joukot, jotka olivat hänen kanssaan, karkasivat näet esiin ja asettuivat kaupungin portin ovelle, samalla kuin muut kaksi joukkoa karkasivat kaikkien niiden kimppuun, jotka olivat kedolla, ja surmasivat heidät. Sitten Abimelek taisteli kaupunkia vastaan koko sen päivän, valloitti kaupungin ja surmasi kansan, joka siellä oli. Ja hän hävitti kaupungin ja kylvi suolaa sen paikalle.

”Tämä jumalaton mies hallitsi kolme vuotta, ja sitten Herra lähetti levottomuutta niiden keskuuteen, jotka olivat yksissä tuumin valinneet väärän tien. Ne samat miehet, jotka olivat tehneet Abimelekin kuninkaaksi, kyllästyivät hänen turmeltuneeseen hallintoonsa ja sydämettömään hirmuvaltaansa. Kavaluudella hän oli saanut valtaistuimen, ja nyt he päättivät kavaluudella syrjäyttää hänet. Jootamin sanat toteutuivat. Epäsopu, riidat ja viha hallitsivat Abimelekin ja hänen alamaisensa välillä. Kuningas ei ollut lopettanut julmuuksiaan Gideonin poikiin. Jokainen, joka vastusti hänen tahtoaan, surmattiin armottomasti. Mutta kosto kohtasi pian sekä Abimelekiä että sikemiläisiä, jotka olivat häntä tukeneet. Sikemin kaupunki kapinoi, ja kuninkaan joukot hyökkäsivät sinne ja tappoivat asukkaat.... Naapurikaupunki yhtyi Sikemin kapinaan, ja Abimelek päätti hyökätä myös sinne. Saatuaan kaupungin hallintaansa hän päätti polttaa asukkaat tornissa, kuten hän oli tehnyt Sikemissä. Mutta jumalaton kuningas oli ylittänyt Jumalan pitkämielisyyden rajat. Hänen oli

annettu toteuttaa Jumalan kosto Israelille, mutta nyt hänen rikosten täyttämä uransa oli päättävä.” —Signs of the Times, August 4, 1881.

Jootamin vertaus

7. Miten tämän väkivaltaisen ja vihamielisen miehen elämä päättyi? Mitä voidaan oppia siitä, mitä hänestä on kirjoitettu?

Tuom. 9:52-57. Niin Abimelek tuli tornin ääreen ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan; ja hän astui tornin ovelle polttaakseen sen tulella. Mutta eräs nainen heitti jauhinkiven Abimelekin päähän ja murskasi hänen pääkallonsa. Silloin hän heti huusi palvelijalle, joka kantoi hänen aseitansa, ja sanoi hänelle: "Paljasta miekkasi ja surmaa minut, ettei minusta sanottaisi: 'Nainen tappoi hänet'". Ja hänen palvelijansa lävisti hänet, ja hän kuoli. Kun Israelin miehet näkivät, että Abimelek oli kuollut, menivät he kukin kotiinsa. Näin Jumala kosti Abimelekillä sen pahan, minkä hän oli tehnyt isäänsä kohtaan surmatessaan seitsemänkymmentä veljeään; ja kaiken Sikemin miesten tekemän pahan Jumala käänsi heidän omaan päähänsä. Niin heidät saavutti Jootamin, Jerubbaalin pojan, kirous.

Matt. 7:2. sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan.

”Näin Jumalan tuomio rankaisi sekä Abimelekiä että sikemiläisiä. Näiden kauheiden tapahtumien tulisi opettaa meille, että synty ei koskaan jää rankaisematta, ja painaa mieleemme vaara, joka liittyy tottelemattomuuden tielle lähtemiseen. Kaikki todellinen luonteen suuruus, kaikki sielun rauha ja ilo tulevat täydellisestä Jumalan tahdon noudattamisesta. Iloisen kuuliaisuuden tie on turvan ja onnellisuuden tie. Armon sanomat lähetetään taivaasta opettamaan meille oikeaa tietä. Voima, jota tarvitaan elämän taisteluihin, on aina meitä varten valmiina. Jumalan avulla voimme saavuttaa voiton.” —Signs of the Times, August 4, 1881.

Lisätutkisteluksi

”Kun ihmiset hylkäävät Jumalan pelon, meidän ei tarvitse hämmästyä nähdessämme heidän poikkeavan kunnian ja nuhteettomuuden tieltä. He seuraavat toista ohjetta. He kiirehtivät eteenpäin elämän matkalla välinpitämättöminä, röyhkeänä, mutta silti aina peloissaan ja tyytymättöminä; sillä he ovat jättäneet ainoan, joka voi antaa heille levon ja turvan. Kun kerran on aloitettu väärällä tiellä, monet jatkavat kuin ihastuneena, vaikka jokainen askel vie heidät kauemmas valonlähteestä ja voiman tornista.... On monia, jotka halveksivat politiikkamiehiä, mutta jotka kuitenkin taipuvat salaamiseen, kiertämiseen ja jopa harhaanjohtamiseen saavuttaakseen tarkoituksensa. Se, joka oikeassa ja väärässä asiassa pysyy sitoutumattomana säilyttääkseen kaikkien ystävyyden; hän, joka pyrkii turvaamaan totuuden kiertämisellä sen, mikä voitetaan rohkeudella; se, joka odottaa muiden ottavan johdon, kun hänen pitäisi mennä itse eteenpäin, ja sitten tuntee olevansa vapaa tuomita heidän kulkuaan - kaikki nämä ovat Jumalan silmissä luettuja

eksyttäjiksi." —Signs of the Times, August 4, 1881.

12. läksy

Sapattina 22. maaliskuuta 2025

Toola ja Jaair – Israelin tuomareita

”Todellinen synnintunnustus on aina erityisluonteinen ja tunnustaa tietyt synnit. Ne voivat olla sellaisia, että ne tulee tuoda ainoastaan Jumalan eteen, ne voivat olla vääryyksiä, jotka tulisi tunnustaa niille henkilöille, jotka ovat kärsineet niistä, tai ne voivat olla yleisluonteisia ja sellaisia, jotka tulisi tuoda julki seurakunnalle. Kaiken tunnustuksen tulee kuitenkin olla määriteltäviä ja suoraa, tunnustaen juuri ne synnit, joihin olet syyllistynyt.” Testimonies for the Church, vol. 5, p. 639.

1. Kenen tuomarin Herra herätti puolustamaan Israelia, ja kuinka kauan hän hoiti vastuutaan?

Tuom. 10:1,2. Abimelekin jälkeen nousi Israelia vapauttamaan isaskarilainen Toola, Doodon pojan Puuan poika, joka asui Saamirissa, Efraimin vuoristossa. Hän oli tuomarina Israelissa kaksikymmentä kolme vuotta; sitten hän kuoli, ja hänet haudattiin Saamiriin.

”Abimelekin, vallananastajan, kuoleman jälkeen Herra nosti Toolan Israelin tuomariksi. Hänen rauhallinen hallintonsa muodosti onnellisen vastakohtan myrskyisille tapahtumille, joita kansa oli kokenut. Hänen tehtävänä ei ollut johtaa armeijoita taisteluun tai saavuttaa voittoja Israelin vihollisista, kuten entiset hallitsijat olivat tehneet; mutta hänen vaikutuksensa tiivistä kansan yhtenäisyyttä ja vakiinnutti hallituksen lujemmalle pohjalle. Hän palautti järjestyksen, lain ja oikeuden. Toisin kuin ylpeällä ja kateellisella Abimelekilla, Toolalla ei ollut suurta halua hankkia itselleen asemaa tai kunniaa, vaan parantaa kansansa oloja. Syvästi nöyränä miehenä hän tunsi, ettei pystyisi suuriin tekoihin, mutta hän päätti uskollisesti täyttää velvollisuutensa Jumalaa ja kansaa kohtaan. Hän arvosti suuresti jumalanpalveluksen etuoikeutta ja valitsi asumisen lähellä ilmestysmajaa, jotta voisi useammin osallistua siellä suoritettaviin palveluksiin.” —Signs of the Times, August 11, 1881.

2. Kenet Herra herätti hänen jälkeensä? Mikä hänen tehtävänsä oli?

Tuom. 10:3-5. Hänen jälkeensä nousi gileadilainen Jaair ja oli tuomarina Israelissa kaksikymmentä kaksi vuotta. Ja hänellä oli kolmekymmentä poikaa, jotka ratsastivat kolmellakymmenellä aasilla; ja heillä oli kolmekymmentä kaupunkia, joita vielä tänäkin päivänä kutsutaan Jaairin leirikyliksi ja jotka ovat Gileadin maassa. Ja Jaair kuoli, ja hänet haudattiin Kaamoniin.

”Toola hallitsi Israelia kaksikymmentäkolme vuotta, ja hänen seuraajakseen tuli Jaair. Myös tämä hallitsija pelkäsi Herraa ja pyrki ylläpitämään Hänen palvelemistaan

kansan keskuudessa. Hallinnon asioiden hoidossa häntä auttoivat hänen poikansa, jotka toimivat tuomareina ja matkustivat paikasta toiseen jakamassa oikeutta.” — Signs of the Times, August 11, 1881.

Lisää tottelemattomuutta ja sortoa

3. Vaikka jumalallinen kaitselmus jatkoi työtään Israelin vapauttamiseksi sen vihollisilta, mitä kansa teki, kun he eivät enää olleet tuomarin ohjauksen alaisia?

Tuom. 10:6. Mutta israelilaiset tekivät jälleen sitä, mikä oli paha Herran silmissä, ja palvelivat baaleja ja astarteja ja Aramin jumalia, Siidonin jumalia, Mooabin jumalia, ammonilaisten jumalia ja filistealaisten jumalia, ja he hylkäsivät Herran eivätkä palvelleet häntä.

”»He vihoittivat hänet uhrikukkuloillansa ja herättivät hänen kiivautensa epäjumaliensa kuvilla.» Sentähden Herra »hylkäsi asumuksensa Siilossa, majan, jonka hän oli pystyttänyt ihmisten keskelle. Hän salli väkevyytensä joutua vankeuteen ja kunniansa vihollisten käsiin» (Tuom. 2: 12; Ps. 78: 52, 58, 60, 61). Kuitenkaan hän ei peräti hyljännyt kansaansa. Aina jäi olemaan Herralle uskollinen jäännös. Ja ajasta toiseen Herra herätti uskollisia ja urheita miehiä kukistamaan epäjumalanpalveluksen ja vapauttamaan israelilaiset vihollisistaan. Mutta vapauttajan kuoltua kansa höltyi hänen arvovaltansa pidäkkeistä ja palasi ennen pitkää epäjumaliensa pariin. Niin toistui moneen kertaan kertomus luopumuksesta ja kurin palautuksesta, tunnustuksesta ja vapautuksesta.” - Patriarkat ja profeetat, s. 530.

”Jossain määrin Jaairin hallinnon jälkipuoliskolla, ja yleisemmin hänen kuolemansa jälkeen, israelilaiset sortuivat jälleen epäjumalanpalvelukseen.” —Signs of the Times, August 11, 1881.

4. Mitä siksi tapahtui jälleen? Kuinka laajalle ongelmat, joita Jordanin itäpuoliset heimot kohtasivat, levisivät muille alueille?

Tuom. 10:7-9. Niin Herran viha syttyi Israelia kohtaan, ja hän myi heidät filistealaisten ja ammonilaisten käsiin. Nämä riistivät ja raastivat israelilaisia sen vuoden ja vielä kahdeksantoista vuotta, kaikkia israelilaisia, jotka asuivat tuolla puolella Jordanin amorilaisten maassa, Gileadissa. Ja ammonilaiset menivät Jordanin yli taistelemaan myöskin Juudaa, Benjaminia ja Efraimin heimoa vastaan, ja niin Israel joutui suureen ahdinkoon.

”Abimelekin kuoleman jälkeen piti Herraa pelkävien tuomareiden hallinto kansan jonkin aikaa erossa epäjumalain palvonnasta, mutta ennen pitkää se taas ryhtyi noudattamaan ympärillään asuvien pakanoiden tapoja. Pohjoisten heimojen jäsenistä monet palvoivat Syyrian ja Siidonin jumalia. Lounaassa filistealaisten ja idässä Mooabin ja Ammonin epäjumalat olivat loitontaneet israelilaiset heidän isiensä Jumalasta. Mutta luopumuksella oli pian tuhoisat seurauksensa. Ammonilaiset lannistivat itäiset heimot ja tunkeutuivat Jordanin yli Juudan ja Efraimin alueille.

Läntisen rannikon tasangoltaan tekivät filistealaiset hävitys- ja ryöstöretkiään lähelle ja kauas. Näytti siltä kuin Israel olisi taas jäänyt säälimättömien vihollistensa armoille.” - Patriarkat ja profeetat, s. 540,541.

Pidättyväisyys kuulla heidän pyyntöjään

5. Keitä eri vihollisilta Herra oli vapauttanut Israelin joka kerta, kun kansa huusi Hänen puoleensa katuen?

Tuom. 10:10-12. Silloin israelilaiset huusivat Herraa sanoen: "Me olemme tehneet syntiä sinua vastaan, sillä me olemme hyljänneet oman Jumalamme ja palvelleet baaleja". Ja Herra vastasi israelilaisille: "Eivätkö egyptiläiset, amorilaiset, ammonilaiset, filistealaiset, siidonilaiset, amalekilaiset ja maaonilaiset sortaneet teitä, ja kun te huusitte minua, enkö minä pelastanut teitä heidän käsistänsä.

”Jälleen kansa pyysi avukseen häntä, jonka se oli niin loukkaavalla tavalla hyljännyt. »Silloin israelilaiset huusivat Herraa sanoen: 'Me olemme tehneet syntiä sinua vastaan, sillä me olemme hyljänneet oman Jumalamme ja palvelleet baaleja,» Mutta heidän surunsa ei ollut johtanut katumukseen. Kansa murehti niitä kärsimyksiä, joihin he synnin takia olivat joutuneet, mutta ei sitä, että he olisivat häpäisseet Jumalaa rikkomalla hänen pyhän lakinsa. Tosi parannus merkitsee muutakin kuin synnin surua. Se on päättäväistä kääntymistä pois pahuudesta.” - Patriarkat ja profeetat, s. 541.

6. Kun Herra oli jo vapauttanut heidät eri kansojen sorron alta, mitä Herra vastasi, kun he huusivat Hänen puoleensa vapauttamaan heidät filistealaisilta ja ammonilaisilta?

Tuom. 10:13,14. Mutta te hylkäsitte minut ja palvelitte muita jumalia; sentähden en minä enää teitä pelasta. Menkää ja huutakaa avuksenne niitä jumalia, jotka olette valinneet; pelastakoot ne teidät ahdinkonne aikana."

”Nämä vakavat ja pelottavat sanat tuovat mieleen erään toisen tapahtuman — lopullisen tuomion suuren päivän — jolloin Jumalan armon hylkääjät ja hänen hyvyytensä halveksijat joutuvat kohtaamaan hänen tuomionsa. Siinä oikeudenkäynnissä ovat vastaajina ne, jotka ovat käyttäneet Jumalan antamat kykynsä, ajan, varansa ja älynsä, tämän maailman jumalien palvontaan. He ovat hyljänneet todellisen ja rakastavan Ystävänsä ja poikenneet oman mukavuutensa ja maailmallisten huvien teille. Jolloinkin he aikoivat palata Jumalan luo, mutta maailman hovit ja houkutukset vetivät puoleensa heidän kaiken huomionsa. Kevytmieliset huvitukset, komeilunhalu ja ruokahalun hillittömyys paaduttivat sydämen ja turruttivat omantunnon, niin etteivät he kuulleet totuuden ääntä. Velvollisuuksistaan he eivät välittäneet. He väheksyivät sellaista, mikä on äärettömän arvokasta, kunnes eivät lopulta halunneet uhrata vähääkään hänen hyväkseen, joka on antanut ihmisen hyväksi niin paljon. Mutta sadonkorjuun aikana he saavat niittää sitä

minkä ovat kylväneet.” - Patriarkat ja profeetat, s. 541,542.

Nöyrä rukous ja uskonpuhdistus

7. Havaitessaan olevansa suurissa vaikeuksissa, mitä Israel taas kerran pyysi? Millainen uskonpuhdistus ilmeni, vaikka ei ollutkaan ketään erityistä tuomaria, joka olisi siihen kannustanut?

Tuom. 10:15,16. Niin israelilaiset sanoivat Herralle: "Me olemme syntiä tehneet; tee sinä meille aivan niinkuin hyväksi näet, kunhan vain tänä päivänä autat meitä". Ja he poistivat vieraat jumalat keskuudestaan ja palvelivat Herraa. Silloin hän ei enää kärsinyt, että Israelia vaivattiin.

”Näin pitkämielinen on Jumalamme armossaan! Kun hänen kansansa hylkäsi syntinsä, jotka olivat erottaneet heidät hänestä, hän kuuli heidän rukouksensa ja ryhtyi auttamaan heitä.” - Patriarkat ja profeetat, s. 542.

”Ne, jotka ajattelevat evankeliuminjulistuksen jouduttamisen tai viivyttämisen seurauksia, ajattelevat niitä useimmiten itsensä ja maailman kannalta. Harvat ajattelevat asian yhteyttä Jumalaan. Harvat muistavat sitä kärsimystä, minkä synti on aiheuttanut Luojallemme. Koko taivas kärsi yhdessä Kristuksen kanssa, mutta se kärsimys ei kestänyt vain sitä aikaa, jonka Jeesus eli maan päällä. Risti ilmaisee meidän tylsille aisteillemme, mitä tuskaa synti aina ilmenemisestään lähtien on tuottanut Jumalan sydämelle. Jokainen poikkeaminen oikeasta, jokainen julma teko, jokainen ihmisten epäonnistuminen hänen ihanteensa saavuttamisessa aiheuttaa hänelle surua. Kun Israelia kohtasivat onnettomuudet — vihollisten valtaan joutuminen, julmuus, kuolema — Jumalasta eriämisen väistämättömänä seurauksena sanotaan Jumalasta, että »hän ei enää kärsinyt, että Israelia vaivattiin». »Kaikissa heidän ahdistuksissansa oli hänelläkin ahdistus, hän ... nosti heitä ja kantoi heitä kaikkina muinaisina päivinä» (Tuom. 10: 16; Jes. 63: 9).” - Elämä ja kasvatusta, s. 248.

Lisätutkisteluksi

”Jumala ei hyväksy synnintunnustusta ilman vilpittömyyttä katumusta ja uskonpuhdistusta. Elämässä täytyy olla päättäväisiä muutoksia; kaikki Jumalaa loukkaava täytyy panna pois. Se on seurausta aidosta synnin surusta. Paavali sanoo puhuessaan katumuksen teosta: 'Sillä katsokaa, kuinka suurta intoa juuri tuo Jumalan mielen mukainen murehtimisenne on saanut teissä aikaan, mitä puolustautumista, mitä paheksumista, mitä pelkoa, ikävöimistä, kiivautta, mitä kurittamista! Olette kaikin tavoin osoittaneet olevanne puhtaat tässä asiassa.' 2. Kor. 7:11.

13. läksy

Sapattina 29. maaliskuuta 2025

Jumala käytti Jeftaa vapauttamaan Israelin

”Uskon kautta pelastui portto Raahab joutumasta perikatoon yhdessä uppiniskaisten kanssa, kun oli, rauha mielessään, ottanut vakoojat luoksensa. Ja mitä minä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista, Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista ja profeetoista, jotka uskon kautta kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksien toteutumista, tukkivat jalopeurain kidat, sammuttivat tulen voiman, pääsivät miekanteriä pakoon, voimistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa, ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot.” Hepr. 11:31-34.

Nöyrä rukous ja uskonpuhdistus

1. Mitä Raamatussa kerrottiin Jeftan taustasta ja siitä tavasta, miten hänen veljensä häntö kohtelivat?

Tuom. 11:1-3. Gileadilainen Jefta oli sotaurho, mutta hän oli porton poika; Jeftan isä oli Gilead. Mutta Gileadin vaimo synnytti hänelle poikia, ja kun tämän vaimon pojat kasvoivat suuriksi, niin he karkoittivat Jeftan ja sanoivat hänelle: "Et sinä saa perintöosaa meidän isämme talossa, sillä sinä olet toisen naisen poika". Niin Jefta lähti pakoon veljiensä ja asettui Toobin maahan. Ja Jeftan luo kerääntyi tyhjäntoimittajia, ja ne retkeilivät yhdessä hänen kanssaan.

”Jumalan horjumattomat palvelijat ovat yleensä kärsineet katkerinta vainoa vääriä uskonnollisten opettajilta. Mutta todelliset profeetat valitsevat aina mieluummin moitteet, ja jopa kuoleman, kuin uskottomuuden Jumalaa kohtaan. Ääretön Silmä on jumalallisen nuhteen välikappaleiden yläpuolella, ja he kantavat raskaan vastuun. Jumala kuitenkin pitää heihin kohdistuvaa vahinkoa – olipa se sitten vääristelyä, valheita tai kaltoinkohtelua – ikään kuin se olisi tehty Hänelle itselleen, ja rankaisee sen mukaisesti.” —Testimonies for the Church, vol. 4, p. 167.

2, Ketkä viholliset lähtivät sotaan Israelia vastaan? Kenen puoleen israelilaiset kääntyivät löytääkseen pääsyn pois tästä hirveästä vaikeudesta?

Tuom. 11:4-7. Jonkun ajan kuluttua ammonilaiset aloittivat sodan Israelia vastaan. Kun nyt ammonilaiset alottivat sodan Israelia vastaan, niin Gileadin vanhimmat lähtivät noutamaan Jeftaa Toobin maasta. Ja he sanoivat Jeftalle: "Tule ja rupea meidän päälliköksemme, sotiaksemme ammonilaisia vastaan". Mutta Jefta vastasi Gileadin vanhimmille: "Ettekö te vihanneet minua ja karkoittaneet minua isäni talosta? Minkätähden tulette minun luokseni nyt, kun teillä on hätä?"

”Saatana iloitsee sodasta, sillä se herättää sielun alhaisimmat intohimot ja vie uhrinsa rikosten ja veren tahraamina iankaikkisuuteen. Hänen tarkoituksenaan on kiihottaa kansoja sotimaan toisiaan vastaan, sillä siten hän saa ihmisten mielet kääntymään

pois valmistautumisesta kestämaan Jumalan suurena päivänä.” - Suuri taistelus, s. 576.

Jefta kutsuttiin johtamaan

3. Missä asemassa Jefta havaitsi olevansa tehdyn sopimuksen seurauksena?

Tuom. 11:8-11. Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: "Juuri sentähden olemme nyt tulleet jälleen sinun luoksesi; ja jos sinä tulet meidän kanssamme ja ryhdyt taistelemaan ammonilaisia vastaan, niin sinä olet oleva meidän, kaikkien Gileadin asukasten, päämies". Jefta vastasi Gileadin vanhimmille: "Jos te viette minut takaisin, taistelemaan ammonilaisia vastaan, ja Herra antaa heidät minun valtaani, niin minä rupean teidän päämieheksenne". Silloin Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: "Herra kuulee meidän välipuheemme; totisesti, me teemme kaiken, mitä sinä sanoit". Niin Jefta lähti Gileadin vanhinten kanssa, ja kansa asetti hänet päämiehekkeen ja päälliköksen. Ja Jefta lausui Herran edessä Mispassa kaiken, mitä oli puhunut.

”Nyt israelilaiset nöyryivät Herran edessä. »Ja he poistivat vieraat jumalat keskuudestaan ja palvelivat Herraa.» Silloin Herran rakastava sydän »ei enää kärsinyt, että Israelia vaivattiin». Näin pitkämielinen on Jumalamme armossaan! Kun hänen kansansa hylkäsi syntinsä, jotka olivat erottaneet heidät hänestä, hän kuuli heidän rukouksensa ja ryhtyi auttamaan heitä. Jumala herätti heille vapauttajaksi gileadilaisen Jeftan, joka lähti käymään sotaa ammonilaisia vastaan ja kukisti heidät. Tällä kertaa Israel oli kärsinyt kahdeksantoista vuotta vihollistensa sortoa, mutta unohti silti taas ahdingosta saamansa opetuksen.” Patriarkat ja profeetat, s. 542.

4. Mitä vakuuttavia perusteluita Jefta esitti kirjoituksessaan suostutellakseen ammonilaisten kuningasta olemaan hyökkäämättä Israelin kimppuun?

Tuom. 11:12,26-28. Sitten Jefta lähetti ammonilaisten kuninkaan luo sanansaattajia sanomaan: "Mitä sinulla on minun kanssani tekemistä, kun tulet minua vastaan, sotimaan minun maatani vastaan?"..... Israel on nyt asunut Hesbonissa ja sen tytärkaupungeissa, Aroerissa ja sen tytärkaupungeissa ja kaikissa Arnonin varrella olevissa kaupungeissa kolmesataa vuotta. Miksi te ette sen ajan kuluessa ole ottaneet niitä pois? Minä en ole rikkonut sinua vastaan, mutta sinä teet pahasti minua kohtaan, kun ryhdyt sotimaan minua vastaan. Herra, joka on tuomari, tuomitkoon tänä päivänä israelilaisten ja ammonilaisten välillä." Mutta ammonilaisten kuningas ei ottanut kuuloonsa, mitä Jefta lähetti hänelle sanomaan.

”Ajankohtaisen totuuden vaikeat kohdat on saavutettu muutaman työhön omistautuneen henkilön ahkerien ponnistelujen kautta. Paasto ja palava rukous Jumalan puoleen ovat saaneet Herran avaamaan totuuden aarteensa heidän ymmärrykselleen. Ovelia vastustajia ja kerskailevia Goljatteja on täytynyt kohdata, joskus kasvokkain, mutta useammin kynän avulla. Saatana on yllyttänyt ihmisiä kiivaaseen vastustukseen, sokaisten ihmisten silmät ja pimentäen heidän

ymmärryksensä. Muutamia, joilla oli Jumalan asian ja totuuden etu sydämellään, heräsi sen puolustamiseen. He eivät etsineet helppoa elämää, vaan olivat valmiita jopa vaarantamaan henkensä totuuden tähden.” —Testimonies for the Church, vol. 2, pp. 650, 651.

Taistelu ja voitto

5. Mitä tapahtui ammonilaisille, kun he kieltäytyivät hyväksymästä Jeftan rauhansanomaa?

Tuom. 11:32,33. Sitten Jefta lähti ammonilaisia vastaan, sotimaan heitä vastaan, ja Herra antoi heidät hänen käsiinsä. Ja hän tuotti heille hyvin suuren tappion, valloittaen maan Aroerista Minniitiin ja Aabel-Keramimiin asti, kaksikymmentä kaupunkia. Niin täytyi ammonilaisten nöyryä israelilaisten edessä.

”Jumala on hidas vihaan. Hän antoi jumalattomille kansoille koetusajan, jotta he voisivat tulla tuntemaan Hänet ja Hänen luonteensa. Heidän tuomionsa määräytyi sen valon mukaan, jonka he saivat, koska he kieltäytyivät vastaanottamasta sitä ja valitsivat omat tiensä Jumalan teiden sijaan. Jumala kertoi syyn, miksi Hän ei heti hävittänyt kanaanilaisia: amorilaisten syntivelka ei ollut vielä täysi. Vääryydellään he vähitellen ajautuivat siihen pisteeseen, jossa Jumala ei enää voinut osoittaa kärsivällisyyttä, ja heidät olisi hävitettävä. Kunnes tuo piste saavutettaisiin ja heidän syntinsä olisivat täyttyneet, Jumalan kosto viipyisi. Kaikilla kansoilla oli koetusajansa. Ne, jotka hylkäsivät Jumalan lain, etenivät asteittain pahuudesta pahempaan pahuuteen. Lapset perisivät vanhempiensa kapinallisen hengen ja tekisivät pahemmin kuin edeltäjänsä, kunnes Jumalan viha lankeaisi heidän päälleen. Rangaistus ei ollut lievempi, vaikka se viivästy.” —Manuscript 58, 1900.

6. Minkä lupauksen Jefta teki ennen voitokasta taistelua ammonilaisia vastaan?

Tuom. 11:29-31. Silloin Herran henki tuli Jeftaan, ja hän kulki Gileadin ja Manassen läpi ja kulki edelleen Gileadin Mispeen, ja Gileadin Mispestä hän lähti ammonilaisia vastaan. Ja Jefta teki lupauksen Herralle ja sanoi: "Jos sinä annat ammonilaiset minun käsiini, niin tulkoon kuka tulkoonkin minua vastaan taloni ovesta, kun minä voittajana palaan ammonilaisten luota, hän on oleva Herran, ja minä uhraan hänet polttouhriksi".

5. Moos. 23:21-23. Kun teet lupauksen Herralle, sinun Jumalallesi, niin täytä se viivyttelämättä, sillä totisesti on Herra, sinun Jumalasi, sen vaativa sinulta, ja sinä joudut syyhyn. Mutta jos jätät lupauksen tekemättä, et joudu syyhyn. Pidä se, mikä on huuliltasi lähtenyt, ja tee, niinkuin vapaaehtoisesti olet luvannut Herralle, sinun Jumalallesi, niinkuin olet suullasi puhunut.

Saarn. 5:3-5. Kun teet lupauksen Jumalalle, niin täytä se viivyttelämättä; sillä ei ole hänellä mielisuosiota tyhmiin: täytä, mitä lupaat. On parempi, ettet lupaa, kuin että lupaat etkä täytä. Älä anna suusi saattaa ruumistasi synnalaiseksi, äläkä sano Jumalan sanansaattajan edessä: "Se oli erehdys"; miksi pitäisi Jumalan vihastua

sinun puheestasi ja turmella sinun kättesi työt?

”Tällaisia ihmisille tehtyjä lupauksia voidaan pitää sitovina. Eivätkö ne ole sitä pyhempää ja sitovampaa, kun ne on tehty Jumalalle? Ovatko omantunnon vahvistamat lupaukset vähemmän sitovia kuin ihmisten kanssa tehdyt kirjalliset sopimukset?”
Todistusaarteita 2, s. 37.

7. Kun Jefta palasi sodasta ammonilaisia vastaan, kuka oli ensimmäisenä tervehtimässä ja onnittelemassa häntä voitosta, jonka Herra oli hänelle antanut? Mitä hänen tyttärensä vastasi kuultuaan isänsä lupauksesta?

Tuom. 11:34-36,39. Kun Jefta sitten tuli kotiinsa Mispään, niin katso, hänen tyttärensä tuli ulos häntä vastaan vaskirumpua lyöden ja karkeloiden. Ja hän oli hänen ainoa lapsensa; paitsi tätä ei hänellä ollut poikaa eikä tytärtä. Nähdessään hänet hän repäisi vaatteensa ja sanoi: "Voi, tyttäreni, nyt sinä masennat minut maahan, nyt sinä syökset minut onnettomuuteen! Sillä minä avasin suuni Herralle enkä voi sanaani peruuttaa." Niin hän vastasi hänelle: "Isäni, jos sinä avasit suusi Herralle, niin tee minulle, niinkuin suusi on puhunut, koska Herra on antanut sinun kostaa vihollisillesi, ammonilaisille".... Mutta kahden kuukauden kuluttua hän palasi isänsä luo, ja tämä pani hänessä täytäntöön lupauksensa, jonka oli tehnyt. Eikä hän miehestä tietänyt. Ja tuli tavaksi Israelissa,

Lisätutkisteluksi

”Usein he olivat syntiensä takia joutuneet vihollistensa valtaan, mutta heti kun he kääntyivät pahoilta teiltään, herätti Jumala armossaan heille vapauttajan. Herra lähetti Gideonin ja Baarakin, »Jeftan ja Samuelin ja vapautti teidät ympärillä asuvain vihollistenne käsistä, niin että saitte asua turvassa.»” - Patriarkat ja profetat s. 602.

Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälisen lähetykseseurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.sda1844.org Toimituspaikka
Suomessa: Mastotie 10, 37800 Akaa www.spaup.org info@spaup.org
